

Ustawa o transporcie drogowym

z dnia 6 września 2001 r. (Dz.U. Nr 125, poz. 1371)
tj. z dnia 1 września 2004 r. (Dz.U. Nr 204, poz. 2088)
tj. z dnia 26 czerwca 2007 r. (Dz.U. Nr 125, poz. 874)

(zm. Dz.U. z 2012 r. poz. 661, Dz.U. 2011 Nr 244, poz. 1454, Dz.U. 2011 Nr 227, poz. 1367, Dz.U. 2011 Nr 168, poz. 1005, Dz.U. 2011 Nr 159, poz. 945, Dz.U. 2011 Nr 134, poz. 780, Dz.U. 2011 Nr 106, poz. 622, Dz.U. 2011 Nr 48, poz. 247, Dz.U. 2011 Nr 5, poz. 13, Dz.U. 2010 Nr 249, poz. 1656, Dz.U. 2010 Nr 247, poz. 1652, Dz.U. 2010 Nr 225, poz. 1466, Dz.U. 2010 Nr 164, poz. 1107, Dz.U. 2010 Nr 43, poz. 246, Dz.U. 2009 Nr 98, poz. 817, Dz.U. 2009 Nr 86, poz. 720, Dz.U. 2009 Nr 31, poz. 206, Dz.U. 2009 Nr 18, poz. 97, Dz.U. 2008 Nr 234, poz. 1574, Dz.U. 2008 Nr 227, poz. 1505, Dz.U. 2008 Nr 218, poz. 1391, Dz.U. 2007 Nr 192, poz. 1381, Dz.U. 2007 Nr 176, poz. 1238)

Rozdział 1. Przepisy ogólne.

Art. 1. [Zakres przedmioty ustawy]

1. Ustawa określa zasady podejmowania i wykonywania:

- 1) krajowego transportu drogowego;
- 2) międzynarodowego transportu drogowego;
- 3) niezarobkowego krajowego przewozu drogowego;
- 4) niezarobkowego międzynarodowego przewozu drogowego.

2.¹⁾ Ustawa określa również:

- 1) zasady działania Inspekcji Transportu Drogowego;
- 2) odpowiedzialność za naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego:
 - a) podmiotów wykonujących przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem,
 - b) kierowców,
 - c) osób zarządzających transportem,
 - d) innych osób wykonujących czynności związane z przewozem drogowym.

Art. 2. [Przedsiębiorca zagraniczny] Na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej, przedsiębiorca zagraniczny uprawniony do wykonywania transportu drogowego na podstawie prawa właściwego dla kraju jego siedziby może go wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w ustawie.

Art. 3. [Wyłączenia]

1. Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu drogowego wykonywanego pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów:

- 1) przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą - w niezarobkowym przewozie drogowym osób;
- 2) o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w transporcie drogowym rzeczy oraz niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy;
- 3) zespołów ratownictwa medycznego oraz w ramach usług transportu sanitarnego.

1a.²⁾ Przepisy ustawy stosuje się do kontroli przez Inspekcję Transportu Drogowego:

- 1) przestrzegania przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.³⁾);
- 2) prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca

1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.⁴⁾).

2. Do przewozów drogowych wykonywanych:

- 1) w ramach powszechnych usług pocztowych,
- 2) w ramach usług polegających na przewozie odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych,
- 3) przez podmioty niebędące przedsiębiorcami,
- 4) w ramach usuwania skutków awarii lub wypadków pojazdami pomocy drogowej - stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczącej niezarobkowego przewozu drogowego.

Art. 4. [Określenia ustawowe]⁵⁾ Użyte w ustawie określenia oznaczają :

1) **krajowy transport drogowy** - podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób lub rzeczy pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi w kraju, za które uważa się również zespoły pojazdów składające się z pojazdu samochodowego i przyczepy lub naczepy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym jazda pojazdu, miejsce rozpoczęcia lub zakończenia podróży i przejazdu oraz droga znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) **międzynarodowy transport drogowy** - podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób lub rzeczy pojazdami samochodowymi, za które uważa się również zespoły pojazdów składające się z pojazdu samochodowego i przyczepy lub naczepy, przy czym jazda pojazdu między miejscem początkowym i docelowym odbywa się z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej;

3) **transport drogowy** - krajowy transport drogowy lub międzynarodowy transport drogowy; określenie to obejmuje również :

a) każdy przejazd drogowy wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do działalności gospodarczej, niespełniający warunków, o których mowa w pkt 4,

b) działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy;

4) **niezarobkowy przewóz drogowy** - przewóz na potrzeby własne - każdy przejazd pojazdu po drogach publicznych z pasażerami lub bez, załadowanego lub bez ładunku, przeznaczonego do nieodpłatnego krajowego i międzynarodowego przewozu drogowego osób lub rzeczy, wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, spełniający łącznie następujące warunki:

a) pojazdy samochodowe używane do przewozu są prowadzone przez przedsiębiorcę lub jego pracowników,

b) przedsiębiorca legitymuje się tytułem prawnym do dysponowania pojazdami samochodowymi,

c) w przypadku przejazdu pojazdu załadowanego - rzeczy przewożone są własnością przedsiębiorcy lub zostały przez niego sprzedane, kupione, wynajęte, wydierżawione, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione albo celem przejazdu jest przewóz osób lub rzeczy z przedsiębiorstwa lub do przedsiębiorstwa na jego własne potrzeby, a także przewóz pracowników i ich rodzin,

d) nie jest przewozem w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie usług turystycznych;

5) **niezarobkowy krajowy przewóz drogowy** - przewóz na potrzeby własne wykonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) **niezarobkowy międzynarodowy przewóz drogowy** - przewóz na potrzeby własne wykonywany z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej;

6a) **przewóz drogowy** - transport drogowy lub niezarobkowy przewóz drogowy, a także inny przewóz drogowy w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1), zwanego dalej "rozporządzeniem (WE) nr 561/2006";

7) **przewóz regularny** - publiczny przewóz osób i ich bagaży w określonych odstępach czasu i określonymi trasami, na zasadach określonych w ustawie i w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.);

7a) (uchylony)

8) linia komunikacyjna - połączenie komunikacyjne na określonej drodze między przystankami wskazanymi w rozkładzie jazdy, po której odbywają się regularne przewozy osób;

8a) przystanek - miejsce przeznaczone do wsiadania lub wsiadania pasażerów na danej linii komunikacyjnej, oznaczone w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.), z informacją o rozkładzie jazdy, z uwzględnieniem godzin odjazdów i przyjazdów pojazdów transportowych przewoźnika drogowego uprawnionego do korzystania z tego miejsca;

9) przewóz regularny specjalny - niepubliczny przewóz regularny określonej grupy osób, z wyłączeniem innych osób;

10) przewóz wahadłowy - wielokrotny przewóz zorganizowanych grup osób tam i z powrotem, między tym samym miejscem początkowym a tym samym miejscem docelowym, przy spełnieniu łącznie następujących

warunków:

- a) każda grupa osób przewiezionych do miejsca docelowego wraca do miejsca początkowego,
- b) miejsce początkowe i miejsce docelowe oznaczają odpowiednio miejsce rozpoczęcia usługi przewozowej oraz miejsce zakończenia usługi przewozowej, z uwzględnieniem w każdym przypadku okolicznych miejscowości leżących w promieniu 50 km;
- 11) **przewóz okazjonalny** - przewóz osób, który nie stanowi przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego albo przewozu wahałowego;
- 12) przewóz kabotowy - przewóz wykonywany pojazdem samochodowym zarejestrowanym za granicą lub przez przedsiębiorcę zagranicznego między miejscami położonymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) **transport kombinowany** - przewóz rzeczy, podczas którego samochód ciężarowy, przyczepa, naczepa z jednostką ciągnic lub bez jednostki ciągniczej, nadwozie wymienne lub kontener 20-stopowy lub wiązki korzysta z drogi w początkowym lub końcowym odcinku przewozu, a na innym odcinku z usługi kolei, drogi wodnej lub transportu morskiego, przy czym odcinek morski przekracza 100 km w linii prostej; odcinek przewozu początkowego lub końcowego oznacza przewóz:
 - a) pomiędzy punktem, gdzie rzeczy są załadowane, i najbliższą odpowiednią kolejową stacją załadunkową dla odcinka początkowego oraz pomiędzy najbliższą odpowiednią kolejową stacją wyładunkową a punktem, gdzie rzeczy są wyładowane, dla końcowego odcinka lub
 - b) wewnątrz promienia nieprzekraczającego 150 km w linii prostej ze źródła wodnego lub morskiego portu załadunku lub wyładunku;
- 14) międzynarodowy transport kombinowany - transport kombinowany, podczas którego następuje przekroczenie granicy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 15) przewoźnik drogowy - przedsiębiorca uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego;
- 16) zagraniczny przewoźnik drogowy - zagraniczny przedsiębiorca uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego na podstawie przepisów obowiązujących w państwie, w którym znajduje się jego siedziba;
- 17) licencja - decyzja administracyjna wydana przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub określony w ustawie organ samorządu terytorialnego, uprawniająca do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego;
- 18) zezwolenie - decyzja administracyjna wydana przez ministra właściwego do spraw transportu, Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub określony w ustawie organ samorządu terytorialnego, uprawniająca przewoźnika drogowego do wykonywania określonego rodzaju transportu drogowego;
- 19) zezwolenie zagraniczne - dokument otrzymany na podstawie umowy międzynarodowej od właściwego organu innego państwa lub organizacji międzynarodowej przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej przekazywany przewoźnikowi drogowemu i upoważniający go do wykonywania międzynarodowego transportu drogowego, jednokrotnie lub wielokrotnie, do lub z terytorium państwa określonego w zezwoleniu lub tranzytem przez jego terytorium;
- 19a) formularz jazdy - dokument wydawany na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem (Dz.Urz. UE L 74 z 20.03.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 306, z późn. zm.) oraz na podstawie umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Umowa INTERBUS), sporządzonej w Brukseli dnia 11 grudnia 2000 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 114, poz. 1076);
- 20) certyfikat kompetencji zawodowych - dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji i wiedzy niezbędnych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego;
- 21) *(uchylony)*;
- 22) obowiązki lub warunki przewozu drogowego - obowiązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy oraz:
 - a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędowo rejestrowanych stosowanych w transporcie drogowym (Dz.Urz. L 370 z 31.12.1985, str. 21),
 - b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem,
 - c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium Państwa Członkowskiego lub w transzycie przez jedno lub więcej Państw Członkowskich (Dz.Urz. L 95 z 09.04.1992, str. 1-7),
 - d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiającego warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników niemających siedziby w tym państwie członkowskim (Dz.Urz. L 279 z 12.11.1993, str. 1-16),
 - e) rozporządzenia Rady (WE) nr 12/98 z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającego warunki dostępu

przewoźników niemających stałej siedziby w Państwie Członkowskim do transportu drogowego osób w Państwie Członkowskim (Dz.Urz. L 4 z 08.01.1998, str. 10-14),

f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2121/98 z dnia 2 października 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 i (WE) nr 12/98 w zakresie dokumentów dla przewoźników autokarem i autobusem (Dz.Urz. L 268 z 03.10.1998, str. 10-26),

g) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywę 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1255/97 (Dz.Urz. L 3 z 05.01.2005, str. 1-44),

h) rozporządzenia (WE) nr 561/2006,

i) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.Urz. L 190 z 12.07.2006, str. 1-98),

j) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.Urz. L 300 z 14.11.2009, str. 51-71),

k) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz.Urz. L 300 z 14.11.2009, str. 72-87),

l) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.Urz. L 48 z 23.02.2011, str. 19),

m) ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewoźowe,

n) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.⁶⁾),

o) ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,

p) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.⁷⁾),

r) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz.U. Nr 92, poz. 879, z późn. zm.⁸⁾),

s) ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych (Dz.U. Nr 180, poz. 1494, z 2007 r. Nr 99, poz. 661 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016),

t) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz.U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, z późn. zm.⁹⁾),

u) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. Nr 124, poz. 859, z 2010 r. Nr 28, poz. 145 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622),

w) ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13 i Nr 228, poz. 1368),

x) ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewożeniu towarów niebezpiecznych (Dz.U. Nr 227, poz. 1367),

y) wice Rzecznicy Rzeczypospolitej Polskiej umów międzynarodowych w zakresie przewożenia drogowego.

Rozdział 2. Zasady podejmowania i wykonywania transportu drogowego.

Art. 5. [Warunki udzielenia licencji]

1. Podjęcie i wykonywanie transportu drogowego wymaga uzyskania odpowiedniej licencji na wykonywanie transportu drogowego, zwanej dalej "licencją".

2. Licencji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat, uwzględniając wnioski przedsiabiorcy.

3. Przedsiabiorcy udziela się licencji, z zastrzeżeniem art. 6, jeżeli:

1) członkowie organu zarządzającego osobą prawną, osoby zarządzające spółką jawną lub komandytówką, a w przypadku innego przedsiabiorcy - osoby prowadzące działalność gospodarczą, spełniają wymogi dobrej reputacji; wymóg dobrej reputacji nie jest spełniony lub przestał być spełniany przez te osoby, jeżeli:

a) zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne: karne skarbowe, przeciwko

bezpieczeństwo w komunikacji, mieniu, obrotowi gospodarczemu, wiarygodności dokumentów, ochronie środowiska lub warunkom pracy i płacy albo innym przepisom dotyczącym wykonywania zawodu,

b) wydano w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego;

2) przynajmniej jedna z osób zarządzających przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca w przedsiębiorstwie transportem drogowym legitymuje się certyfikatem kompetencji zawodowych;

3) posiada sytuację finansową zapewniającą podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego określonymi rodzajami finansowymi lub majątkiem w wysokości:

a) 9 000 euro - na pierwszy pojazd samochodowy przeznaczony do transportu drogowego,

b) 5 000 euro - na każdy następny pojazd samochodowy,

c) 50 000 euro - przy wykonywaniu transportu drogowego w zakresie, o którym mowa w art. 4 pkt 3 lit. b);

4) przedsiębiorca osobiście wykonuje przewozy i zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewozy na jego rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy, przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców, a także nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślnie przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub środowisku;

5) posiada tytuł prawny do dysponowania pojazdem lub pojazdami samochodowymi spełniającymi wymagania techniczne określone przepisami prawa o ruchu drogowym, którymi transport drogowy ma być wykonywany.

4. Wymaga, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 5, nie stosuje się wobec przedsiębiorcy wykonującego transport drogowy wyłącznie w zakresie, o którym mowa w art. 4 pkt 3 lit. b).

5. Posiadanie sytuacji finansowej zapewniającej podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego potwierdza się:

1) rocznym sprawozdaniem finansowym;

2) dokumentami potwierdzającymi:

a) dysponowanie rodzajami pieniężnymi w gotówce lub na rachunkach bankowych lub dostępnymi aktywami,

b) posiadanie akcji lub udziałów lub innych zbywalnych papierów wartościowych,

c) udzielenie gwarancji lub poręcze bankowych,

d) własność nieruchomości.

6. Przy ocenie sytuacji finansowej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, stosuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski, obowiązujący w ostatnim dniu roku poprzedzającego rok, w którym ocena ta jest dokonywana.

Art. 6. [Taksówka]

1. Licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówek udziela się przedsiębiorcy, jeżeli:

1) spełnia wymagania określone w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 5;

2) zatrudnieni przez niego kierowcy oraz sam przedsiębiorca osobiście wykonuje przewozy:

a) spełniają wymagania określone w przepisach prawa o ruchu drogowym,

b) nie byli skazani za przestępstwa, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4, a ponadto za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu oraz przeciwko wolności seksualnej i obyczajności,

c) posiadają za wiadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie transportu drogowego taksówek, potwierdzonego zdaniem egzaminem, lub wykąsi co najmniej 5-letni praktyk w zakresie wykonywania tego transportu; przerwa w wykonywaniu transportu drogowego nie może być dłuższa niż kolejnych 6 miesięcy z przyczyn zależnych od nich,

d) spełniają wymagania określone w art. 39a ust. 1 pkt 1-4.

2. Egzamin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, przeprowadzają komisje egzaminacyjne powołane przez starostę.

2a.¹⁰⁾ Komisja egzaminacyjna przeprowadza egzamin w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jego przeprowadzenie.

2b.¹¹⁾ W komisjach egzaminacyjnych nie mogą uczestniczyć osoby wykonujące działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego taksówek.

3. Minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających taksówkarzy, określi, w drodze rozporządzenia, program szkolenia oraz wzór za wiadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, mając na uwadze zakres i obszar działalności, ze szczególnym uwzględnieniem znajomości topografii miejscowości, w której przedsiębiorca prowadzi lub zamierza prowadzić działalność gospodarczą, oraz znajomości przepisów porządkowych, a także określi składniki kosztów szkolenia i

egzaminowania oraz wysoko opłat z tego tytułu wynikających.

4.¹²⁾ Licencja, o której mowa w ust. 1, udzielana jest na określony pojazd i obszar obejmujący:

- 1) gmin;
- 2) gminy siedziby - po uprzednim zawarciu przez nie porozumienia;
- 3) miasto stołeczne Warszawa.

5. Dopuszcza się wykonywanie przewozu z obszaru określonego w licencji poza ten obszar, lecz bez prawa świadczenia usług przewozowych poza obszarem określonym w tej licencji, z wyjątkiem przewozu wykonywanego w drodze powrotnej lub w przypadku złożenia zamówienia przez klienta z innego obszaru.

6.¹³⁾ *(uchylony)*

7.¹⁴⁾ *(uchylony)*

Art. 7. [Udzielenie, zmiany, cofnięcie licencji]

1. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana lub cofnięcie licencji następuje w drodze decyzji administracyjnej.

2.¹⁵⁾ Organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany lub cofnięcia licencji w zakresie transportu drogowego jest:

- 1) w krajowym transporcie drogowym - starosta właściwy dla siedziby przedsiębiorcy, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) w przewozach taksówkowych:
 - a) na obszar, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1 - wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
 - b) na obszar, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 2 - wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy dla siedziby lub miejsca zamieszkania przedsiębiorcy,
 - c) na obszar, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 3 - Prezydent m.st. Warszawy;
- 3) w międzynarodowym transporcie drogowym - Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Art. 8. [Wniosek o udzielenie licencji]

1. Licencji udziela się na pisemny wniosek przedsiębiorcy.

2.¹⁶⁾ Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adres;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;
- 2a) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) określenie rodzaju i zakresu, a w krajowym transporcie drogowym taksówek - także obszaru;
- 4) rodzaj i liczbę pojazdów samochodowych, którymi dysponuje przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie licencji;
- 5) czas, na jaki licencja ma być udzielona.

3.¹⁷⁾ Do wniosku o udzielenie licencji, z zastrzeżeniem ust. 4, należy dołączyć:

- 1) *(uchylony)*
- 2) *(uchylony)*
- 3) *(uchylony)*
- 4) kserokopie certyfikatu kompetencji zawodowych przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej transportem drogowym w przedsiębiorstwie;
- 5) zaświadczenia albo oświadczenia o niekaralności osób, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1;
- 6) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 3;
- 7) oświadczenie o zamiarze zatrudnienia kierowców spełniających warunki, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 lub w art. 6 ust. 1 pkt 2;
- 8) wykaz pojazdów samochodowych wraz z kserokopiami krajowych dokumentów dopuszczających pojazd do ruchu, a w przypadku gdy przedsiębiorca nie jest właścicielem tych pojazdów - również dokument potwierdzający prawo do dysponowania nimi.

3a.¹⁸⁾ Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Przy składaniu wniosku o udzielenie licencji nie dołącza się dokumentów, o których mowa:

- 1) w ust. 3 pkt 4 i 6 - gdy wniosek dotyczy licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówek ;
- 2) w ust. 3 pkt 7 i 8 - gdy wniosek dotyczy licencji na wykonywanie transportu drogowego wyłącznie w zakresie, o którym mowa w art. 4 pkt 3 lit. b.

Art. 9. [Promesa]

1. Przedsiębiorca zamierzający podjąć działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego może ubiegać się o przyrzeczenie udzielenia licencji, zwane dalej "promesą".
2. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące udzielenia licencji, z wyjątkiem przepisu art. 8 ust. 3 pkt 8.

Art. 10. [Rozpatrzenie wniosku; odmowa udzielenia licencji]

1. Wnioski o udzielenie licencji rozpatruje się według kolejności ich złożenia.
2. W razie niespełnienia przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w art. 5 lub art. 6, odmawia się udzielenia licencji.

3. *(uchylony)*

3a. *(uchylony)*

4. *(uchylony)*

5. *(uchylony)*

Art. 11. [Treść licencji, załączniki, wypis licencji]

1. W licencji określa się w szczególności:

- 1) numer ewidencyjny licencji;
- 2) organ, który udzielił licencji;
- 3) datę udzielenia licencji;
- 4) podstawę prawną;
- 5) przedsiębiorcę, jego siedzibę i adres;
- 6) zakres transportu drogowego;
- 7) rodzaj przewozów;
- 8) oznaczenie obszaru przewozów w krajowym transporcie drogowym taksówek ;
- 9) czas, na jaki udzielono licencji.

2. *(uchylony)*

3. Organ udzielający licencji wydaje jej wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji.

4. *(uchylony)*

5. *(uchylony)*

Art. 12. [Uprawnienia wynikające z licencji]

1. Licencja na krajowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

1a. Licencja na krajowy transport drogowy rzeczy uprawnia do wykonywania transportu drogowego w zakresie, o którym mowa w art. 4 pkt 3 lit. b, o ile przedsiębiorca posiada zabezpieczenie finansowe w wysokości określonej w art. 5 ust. 3 pkt 3 lit. c.

1b. Licencja na krajowy transport drogowy osób nie uprawnia do wykonywania transportu drogowego taksówek .

2. Licencja na międzynarodowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów z przekroczeniem

granicy Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonym.

2a. Licencja, o której mowa w ust. 2, uprawnia również do wykonywania przewozów w krajowym transporcie drogowym, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonych.

3. Licencja nie zastępuje zezwoleń wymaganych przepisami ustawy lub umów międzynarodowych.

Art. 13. [Osobisty charakter licencji; przeniesienie uprawnień]

1. Licencji nie można na odstępowa osobom trzecim ani przenosić uprawnień z niej wynikających na osobę trzecią, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Organ, który udzielił licencji, przenosi, w drodze decyzji administracyjnej, uprawnienia z niej wynikające w razie:

1) śmierci osoby fizycznej posiadającej licencję i wstąpienia na jej miejsce spadkobiercy, w tym również osoby fizycznej będącej współnikiem w szczególności spółki jawnej lub spółki komandytowej,

2) połączenia, podziału lub przekształcenia, zgodnie z odrębnymi przepisami, przedsiębiorcy posiadającego licencję,

3) (uchylony)

- pod warunkiem spełnienia przez przedsiębiorcę, przejmującego uprawnienia wynikające z licencji, wymaga określonych w art. 5 ust. 3.

3. Postępowanie, o którym mowa w ust. 2, wszczynają się na wniosek.

4.¹⁹⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego może, w drodze decyzji administracyjnej, wyrazić zgodę na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji przez spółki akcyjne, spółki komandytowe lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w których spółka posiadająca licencję posiada akcje lub udziały, jeżeli zawarły one umowę leasingu lub dzierżawy na używanie pojazdu samochodowego zgłoszonego do prowadzenia działalności objętej licencją, pod warunkiem spełnienia przez te spółki wymagań określonych w art. 5 ust. 3.

Art. 14. [Obowiązek przewoźnika]

1. Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie organowi, który udzielił licencji, wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 8, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

2. Jeżeli zmiany, o których mowa w ust. 1, obejmują dane zawarte w licencji, przedsiębiorca jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę treści licencji.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5.²⁰⁾ Jeżeli zmiany, o których mowa w ust. 1, polegają na zwiększeniu liczby pojazdów, przedsiębiorca może wystąpić z wnioskiem o wydanie dodatkowych wypisów z licencji.

Art. 14a. [Zwieszenie wykonywania transportu]²¹⁾

1. Przewoźnik drogowy może być zawieszony, w całości albo w części wykonywanie transportu drogowego na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Przewoźnik drogowy zawieszający wykonywanie transportu drogowego jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia, w którym rozpoczął się okres zawieszenia:

1) zawiadomi organ, który udzielił licencji o zawieszeniu wykonywania transportu drogowego; w zawiadomieniu podaje się:

a) okres, na który zawieszono wykonywanie transportu drogowego,

b) liczbę wypisów z licencji odpowiadającą liczbie pojazdów samochodowych, którymi zaprzestano wykonywania przewozów drogowych - w przypadku częściowego zawieszenia wykonywania transportu drogowego;

2) zwróci do organu, który udzielił licencji:

a) wszystkie wypisy z licencji - w przypadku zawieszenia wykonywania transportu drogowego w całości,

b) wypisy z licencji odpowiadające liczbie pojazdów samochodowych, którymi zaprzestano wykonywania przewozów drogowych - w przypadku częściowego zawieszenia wykonywania transportu drogowego.

3. Organ, który udzielił licencji wydaje z urz ędu zwrócone wypisy w terminie 7 dni przed upływem okresu, na jaki zostało zawieszono wykonywanie transportu drogowego.

4. Jeżeli wykonywanie transportu drogowego zostało zawieszono na okres przekraczający 3 miesiące, organ który udzielił licencji dokonuje, w terminie 14 dni od dnia spełnienia wymaga ń, o których mowa w ust. 2, zwrotu cz ęści opłaty wniesionej za wydanie licencji i wypisów z licencji z zastrze żeniem ust. 5, proporcjonalnie do:

- 1) okresu zawieszenia wykonywania transportu drogowego;
- 2) liczby zawieszonych wypisów z licencji.

5. ²²⁾ (uchylony)

6. Minister wła ściwy do spraw transportu okre śla, w drodze rozporz ędzenia, szczegółowy tryb i warunki zwrotu cz ęści opłaty, uwzgl ędniając zasad ę proporcjonalnego zwrotu opłaty, o której mowa w ust. 4.

Art. 15. [Cofnięcie licencji]

1. ²³⁾ Licencję cofa się :

- 1) w przypadku gdy:
 - a) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsięwzięcia wykonywania działalności gospodarczej objętej licencją ,
 - b) przedsiębiorca nie podjął działalności objętej licencją w ciągu 6 miesięcy od dnia jej wydania, pomimo wezwania organu licencyjnego do jej podjęcia;
- 2) jeżeli jej posiadacz:
 - a) nie spełnia wymaga ń uprawniających do wykonywania działalności w zakresie transportu drogowego,
 - b) ra ńco naruszył warunki określone w licencji lub inne warunki wykonywania działalności objętej licencją określone przepisami prawa,
 - c) odstąpił licencję lub wypis z licencji osobie trzeciej,
 - d) zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej objętej licencją , a w szczególności nie wykonuje, na skutek okoliczności zależnych od niego, transportu drogowego co najmniej przez 6 miesięcy,
 - e) ra ńco narusza przepisy dotyczące czasu pracy kierowców lub kwalifikacji kierowców;
- 3) jeżeli posiadacz licencji na wykonywanie transportu drogowego taksówek samowolnie zmienia wskazania urządzeń pomiarowo-kontrolnych, zainstalowanych w poje ździe.

4) (uchylony)

2. Cofnięcie licencji w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a, b, d oraz lit. e poprzedza się pisemnym ostrze żeniem przedsiębiorcy, a w przypadku ponownego stwierdzenia naruszenia tych przepisów wszczynają się postępowanie w sprawie cofnięcia licencji. Przepisu nie stosuje się , gdy posiadacz licencji przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 lit. a.

2a. ²⁴⁾ Przepisu ust. 1 pkt 2 lit. d nie stosuje się , jeżeli przewoźnik zawiadomił organ, który udzielił licencji, o zawieszeniu wykonywania transportu drogowego, w trybie i na zasadach określonych w art. 14a.

3. Licencja może być cofnięta, jeżeli jej posiadacz:

- 1) nie przedstawił, w wyznaczonym terminie, informacji i dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3, art. 14 i art. 83;
- 2) ra ńco lub wielokrotnie narusza przepisy w zakresie dopuszczalnej masy, nacisków osi lub wymiaru pojazdu;
- 3) zalega w regulowaniu, stwierdzonych decyzją ostateczną lub prawomocnym orzeczeniem, zobowiązań :
 - a) celnych, podatkowych lub innych zobowiązań na rzecz Skarbu Państwa z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego,
 - b) wobec kontrahenta;
- 4) samowolnie:
 - a) zmienia wskazania urządzeń pomiarowo-kontrolnych lub tachografów cyfrowych zainstalowanych w poje ździe, z zastrze żeniem ust. 1 pkt 3,
 - b) zmienia lub usuwa dane zapisane w tachografie cyfrowym lub na karcie kierowcy i karcie przedsiębiorstwa.

4. Przedsiębiorca jest obowiązany zwrócić dokumenty, o których mowa w art. 11, organowi, który udzielił licencji, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu licencji stała się ostateczna.

5. W przypadku cofnięcia licencji nie może być ona ponownie udzielona wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w

której decyzja o cofnięciu licencji stała się ostateczna.

Art. 16. [Wygaszenie licencji]

1. Licencja wygasa w razie:

- 1) upływu okresu, na który została udzielona;
- 2) zrzeczenia się jej, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 3) śmierci posiadacza licencji, z zastrzeżeniem ust. 4;
- 4) likwidacji albo postanowienia o upadłości przedsiębiorcy, któremu została udzielona, chyba że zachodzą okoliczności określone w art. 13 ust. 2.

2. Przepis art. 15 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Przedsiębiorca nie może zrzec się licencji w przypadku wszczęcia postępowania o cofnięcie licencji.

4. W razie śmierci osoby fizycznej posiadającej licencję organ, który jej udzielił, na wniosek osoby, która złożyła wniosek o stwierdzenie nabycia spadku, wyraża zgodę, w drodze decyzji administracyjnej, na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji przez okres nie dłuższy niż 18 miesięcy od daty śmierci posiadacza tej licencji.

Art. 16a. [Przechowywanie dokumentacji]²⁵⁾

1. W razie cofnięcia licencji lub jej wygaśnięcia przedsiębiorca ma obowiązek przechowywać i udostępniać osobom uprawnionym do kontroli, dokumenty i inne nośniki informacji wymagane przepisami, o których mowa w art. 4 pkt 22, przez okres jednego roku począwszy od dnia, w którym przestał wykonywać transport drogowy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) przedsiębiorcy, na którego przeniesione zostały uprawnienia z licencji w trybie, o którym mowa w art. 13 ust. 2;
- 2) przedsiębiorcy albo osoby fizycznej, którzy posiadali licencję i zaprzestali wykonywania działalności gospodarczej lub wykonywania przewozu drogowego.

Art. 17. [Delegacja ustawowa]

1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory licencji i wypisu z licencji, uwzględniając zakres niezbędnych danych.

2.²⁶⁾ *(uchylony)*

Art. 17a. *(uchylony)*²⁷⁾

Art. 17b. [Wymóg zezwolenia zagranicznego] Minister właściwy do spraw transportu może ogłosić, w drodze obwieszczenia, wykaz państw, w stosunku do których jest wymagane posiadanie zezwolenia zagranicznego w międzynarodowym transporcie drogowym.

Rozdział 3. Transport drogowy osób.

Art. 18. [Wymóg zezwolenia]

1.²⁸⁾ Wykonywanie przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych wymaga zezwolenia:

- 1) w krajowym transporcie drogowym - wydanego, w zależności od zasięgu tych przewozów odpowiednio przez:
 - a) wójta - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych na obszarze gminy,
 - b) burmistrza albo prezydenta miasta - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych w komunikacji miejskiej,
 - c) burmistrza albo prezydenta miasta, któremu powierzono to zadanie na mocy porozumienia, o którym mowa w art. 4 pkt 7a - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych w komunikacji miejskiej w granicach określonych w art. 4 pkt 7a lit. a albo lit. b,

d) burmistrza albo prezydenta miasta, b d tego siedzib zwi zku mi dzygminnego, o którym mowa w art. 4 pkt 7a - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych na obszarze gmin, które utworzyły zwi zek mi dzygminny,

d¹) prezydenta miasta na prawach powiatu, w uzgodnieniu z włą ciwym starost ze wzgl du na planowany przebieg linii komunikacyjnej - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych przebiegaj cych na obszarze miasta i s siedniego powiatu,

e) starost , w uzgodnieniu z wójtami, burmistrzami lub prezydentami miast włą ciwymi ze wzgl du na planowany przebieg linii komunikacyjnej - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych na obszarze powiatu, z wył czeniem linii komunikacyjnych okre lonych w lit. a-d¹,

f) marszałka województwa, w uzgodnieniu ze starostami włą ciwymi ze wzgl du na planowany przebieg linii komunikacyjnej - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych wykraczaj cych poza obszar co najmniej jednego powiatu, jednak e niewykraczaj cych poza obszar województwa,

g) marszałka województwa włą ciwego dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsi biorcy, w uzgodnieniu z marszałkami województw włą ciwymi ze wzgl du na planowany przebieg linii komunikacyjnej - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych wykraczaj cych poza obszar co najmniej jednego województwa;

2) w mi dzynarodowym transporcie drogowym:

a) wydanego przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego - dla linii komunikacyjnych wykraczaj cych poza obszar pa stw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub pa stw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

b) wydanego przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub organ innego pa stwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub pa stw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym - dla linii komunikacyjnych niewykraczaj cych poza obszar tych pa stw.

1a. Nie wymaga uzyskania zezwolenia tymczasowe wykonywanie przewozów osób w przypadku kl sk ywiółowych lub wyst pienia zakłóce w przewozach wykonywanych przez podmioty innych gał zi ni transport drogowy.

1b. W przypadku zakłóce , o których mowa w ust. 1a, przewo nik drogowy i podmiot, w zast pstwie którego przewozy s wykonywane, obowi zani s zawrze pisemne porozumienie okre laj ce warunki i termin wykonywania tych przewozów oraz zgłosi ten fakt włą ciwemu organowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

2.²⁹) Wykonywanie przewozów wahałowych i okazjonalnych w mi dzynarodowym transporcie drogowym wykraczaj cych poza obszar pa stw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub pa stw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wymaga zezwolenia wydanego przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego, z zastrze eniem ust. 3.

3. Nie wymaga zezwolenia wykonywanie przewozu okazjonalnego, je eli:

1) tym samym pojazdem samochodowym na całej trasie przejazdu przewozi si t sam grup osób i dowozi si j do miejsca pocz tkowego albo

2) polega on na przewozie osób do miejsca docelowego, natomiast jazda powrotna jest jazd bez osób (podró nych), albo

3) polega on na je dzie bez osób do miejsca docelowego i odebraniu oraz przewiezieniu do miejsca pocz tkowego grupy osób, która przez tego samego przewo nika drogowego została przewieziona na zasadzie okre lonej w pkt 2.

4.³⁰) Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i Główny Inspektor Transportu Drogowego wydaj przedsi biorcy wypis albo wypisy z zezwole w liczbie okre lonej we wniosku przedsi biorcy.

4a.³¹) Przewóz okazjonalny wykonuje si pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powy ej 7 osób ł cznie z kierowc .

4b.³²) Dopuszcza si przewóz okazjonalny:

1) pojazdami zabytkowymi,

2) samochodami osobowymi:

a) prowadzonymi przez przedsi biorc wiadcze go usługi przewozowe albo zatrudnionego przez niego kierowc ,

b) na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej w lokalu przedsi biorstwa,

c) po ustaleniu opłaty ryczałtowej za przewóz przed rozpocz cciem tego przewozu; zapłata za przewóz

regulowana jest na rzecz przedsiębiorcy w formie bezgotówkowej; dopuszcza się wniesienie opłat gotówką w lokalu przedsiębiorstwa

- niespełniającyymi kryterium konstrukcyjnego określonego w ust. 4a i b d) tymi wyłącznie własności przedsiębiorcy lub stanowiłyby przedmiot leasingu tego przedsiębiorcy.

5.³³⁾ Przy wykonywaniu przewozów okazjonalnych w krajowym transporcie drogowym pojazdem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą zabrania się :

- 1) umieszczania i użytkowania w pojeździe taksometru;
- 2) umieszczania w sposób widoczny i czytelny z zewnątrz pojazdu oznaczeń z nazwą, adresem, telefonem, adresem strony internetowej przedsiębiorcy lub innych oznaczeń mających na celu identyfikację przedsiębiorcy, a także reklam usług taksówkowych i przedsiębiorców świadczących takie usługi;
- 3) umieszczania na dachu pojazdu lamp lub innych urządzeń technicznych.

Art. 18a. [Przejazdy ulgowe] Przewoźnik wykonujący regularne przewozy osób, poza uprawnieniami pasażerów do ulgowych przejazdów określonymi w odrębnych przepisach, uwzględnia także uprawnienia pasażerów do innych ulgowych przejazdów, jeżeli podmiot, który ustanawia te ulgi, ustalił z przewoźnikiem, w drodze umowy, warunki zwrotu kosztów stosowania tych ulg.

Art. 18b. [Zasady wykonywania przewozów regularnych]

1. Przewozy regularne w krajowym transporcie drogowym wykonywane są według następujących zasad:

- 1) do przewozu używane są wyłącznie autobusy odpowiadające wymaganym ze względu na rodzaj przewozu warunkom technicznym;
- 2) rozkład jazdy jest podawany do publicznej wiadomości przez ogłoszenia na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach lub dworcach autobusowych;
- 3) wsiadanie i wysiadanie pasażerów odbywa się tylko na przystankach określonych w rozkładzie jazdy;
- 4) należność za przejazd jest pobierana zgodnie z cennikiem opłat, a pasażer otrzymuje potwierdzenie wniesienia opłaty w postaci biletu wydanego zgodnie z przepisami o kasach rejestrujących;
- 5) w kasach dworcowych oraz w autobusie znajduje się dostępny do wglądu pasażerów opracowany przez przewoźnika lub grupę przewoźników regulamin określający warunki obsługi podróży, odprawy oraz przewozu osób, bagaży i rzeczy;
- 6) cennik opłat został podany do publicznej wiadomości przy kasach dworcowych oraz w każdym autobusie wykonującym regularne przewozy osób, przy czym cennik opłat musi także zawierać ceny biletów ulgowych:
 - a) określone na podstawie odrębnych ustaw, a w szczególności ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz.U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.),
 - b) wynikających z uprawnień pasażerów do innych ulgowych przejazdów, jeżeli podmiot, który ustanowił te ulgi, ustalił z przewoźnikiem w drodze umowy warunki zwrotu kosztów stosowania tych ulg;
- 7) zgodnie z warunkami przewozu osób określonymi w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18.

2. Podczas wykonywania przewozów regularnych zabrania się :

- 1) użytkowania do przewozu:
 - a) innych pojazdów niż autobusy,
 - b) autobusów nieodpowiadających wymaganym ze względu na rodzaj przewozu warunkom technicznym;
- 2) korzystania z przystanków, na których nie została zamieszczona informacja o realizowanym rozkładzie jazdy zawierająca także nazwę, adres siedziby przewoźnika i numer telefonu przewoźnika lub niezgodnie z podanymi w tej informacji dniami i godzinami odjazdów;
- 3) zabierania i wysadzania pasażerów poza przystankami określonymi w rozkładzie jazdy;
- 4) pobierania należności za przejazd niezgodnie z cennikiem opłat podanym do publicznej wiadomości pasażerów;
- 5) naruszania warunków przewozu osób określonych w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18.

Art. 19. [Przewóz kabotowy]³⁴⁾

1.³⁵⁾ Wykonywanie przewozu kabotowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot:

- 1) mający siedzibę w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub
 - 2) wykorzystujący do przewozu pojazd zarejestrowany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym
- wymaga uzyskania zezwolenia na przewóz kabotowy, które wydaje, w drodze decyzji administracyjnej,

Główny Inspektor Transportu Drogowego. Przepisy art. 22 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przewoźnika drogowego, pod warunkiem dołączenia do niego co najmniej dwóch pozytywnych opinii organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych.

Art. 19a. [Przewóz kabotowy; przewóz zagraniczny]

1. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić wymóg posiadania zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą przez zagranicznych przewoźników z niektórych państw mając na uwadze zasady wzajemności.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku przejazdu pojazdu samochodowego bez osób podróży.

3.³⁶⁾ Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Art. 20. [Essentialia negotii zezwolenia; wzór]

1. W zezwoleniu określa się w szczególności:

- 1) warunki wykonywania przewozów;
- 2) przebieg trasy przewozów, w tym miejscowości, w których znajdują się miejsca początkowe i docelowe przewozów;
- 3) miejscowości, w których znajdują się przystanki - przy przewozach regularnych osób.

1a. Załącznikiem do zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązujący rozkład jazdy.

2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia, o którym mowa w art. 19a, oraz wzór zezwolenia i wypisu z zezwolenia, o którym mowa w art. 18, uwzględniając zakres niezbędnych danych, a także mając na uwadze przepisy rozporządzenia nr 2121/98/WE z dnia 2 października 1998 r. określającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 684/92/EWG i nr 12/98/WE, w sprawie dokumentów wymaganych w międzynarodowym transporcie osób wykonywanym autobusami i autokarami (Dz.Urz. WE L 268 z 03.10.1998).

Art. 20a. [Przyczyny obiektywne]

1. Warunków określonych w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18, nie stosuje się w przypadku wystąpienia niezależnych od przedsiębiorcy okoliczności uniemożliwiających wykonywanie przewozów zgodnie z określonym w zezwoleniu przebiegiem trasy przewozów, w szczególności awarii sieci, robót drogowych, lub blokad drogowych.

2. W przypadku gdy okoliczności uniemożliwiające wykonywanie przewozów, o których mowa w ust. 1, trwają dłużej niż 14 dni, organ właściwy w sprawach zezwoleń, na wniosek przedsiębiorcy, wydaje decyzję w sprawie odstąpienia od warunków określonych w zezwoleniu.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, nie może być wydana na okres dłuższy niż okres ważności zezwolenia.

4. Przepisy art. 20 i 22 stosuje się odpowiednio.

Art. 21. [Czasowy charakter zezwolenia]

1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 18, wydaje się, na wniosek przedsiębiorcy, na czas nie dłuższy niż:

- 1) 5 lat - na wykonywanie przewozów regularnych lub przewozów regularnych specjalnych;
- 2) rok - na wykonywanie przewozów wahałowych lub przewozów okazjonalnych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kserokopie licencji i dokumenty, o których mowa w art. 22.

3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zezwolenie przedłuża się, na wniosek przedsiębiorcy, na okres nieprzekraczający 5 lat, o ile nie zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 23 pkt 2 i art. 24 ust. 4.

Art. 22. [Wniosek o zezwolenie; załączniki]

1. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym dołączyć się :

- 1) proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów i przyjazdów i rodzajów transportowych, długość linii komunikacyjnej, podana w kilometrach, i odległości między przystankami, kursy oraz liczba pojazdów przeznaczonych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy;
- 2) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami;
- 3) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z obiektów dworcowych i przystanków, dokonane z ich właścicielami lub zarządcami;
- 4) zobowiązanie do zamieszczania informacji o godzinach odjazdów na tabliczkach przystankowych na przystankach;
- 5) cennik;
- 6) wykaz pojazdów, z określeniem ich liczby oraz liczby miejsc, którymi wnioskodawca zamierza wykonywać przewozy.

1a.³⁷⁾ (uchylony)

2.³⁸⁾ Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w międzynarodowym transporcie drogowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. a, dołączyć się :

- 1) rozkład jazdy uzgodniony z zagranicznym przewoźnikiem drogowym przewidzianym do prowadzenia przewozów regularnych na danej linii regularnej, uwzględniający przystanki, czas odjazdów i przyjazdów, przejścia graniczne oraz długość linii regularnej podana w kilometrach i odległości między przystankami;
- 2) kopie umowy z zagranicznym przewoźnikiem drogowym o wspólnym prowadzeniu linii regularnej;
- 3) harmonogram czasu pracy i odpoczynku kierowców;
- 4) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami;
- 5) cennik.

2a.³⁹⁾ Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w międzynarodowym transporcie drogowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. b, dołączyć się dokumenty i informacje, o których mowa w art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem, zwanego dalej "rozporządzeniem Rady (EWG) nr 684/92".

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów wahałowych i okazjonalnych w międzynarodowym transporcie drogowym dołączyć się :

- 1) przebieg trasy przewozu dla każdej grupy osób, uwzględniający miejsce początkowe i docelowe przewozu, długość tej trasy podana w kilometrach oraz przejścia graniczne;
- 2) wykaz terminów przewozów;
- 3) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną trasą przewozu;
- 4) kopie umowy między organizatorem przewozu a przewoźnikiem drogowym;
- 5) harmonogram czasu pracy i odpoczynku kierowców.

4.⁴⁰⁾ Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym dołączyć się :

- 1) informacji o każdej grupie osób, która będzie uprawniona do korzystania z przewozu;
- 2) proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów i przyjazdów i rodzajów transportowych, długość linii komunikacyjnej, podana w kilometrach, i odległości między przystankami oraz liczba pojazdów przeznaczonych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy;
- 3) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami;
- 4) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z przystanków położonych w granicach administracyjnych miast i obiektów dworcowych dokonane z ich właścicielami lub zarządcami.

5. Do wniosku w sprawach, o których mowa w ust. 2 i 3, dołączyć się informacji potwierdzające przekazanie marszałkom właściwych województw schematu połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną trasą przewozu.

6.⁴¹⁾ Do warunków i zasad korzystania z przystanków i obiektów dworcowych, o których mowa w ust. 4 pkt 4, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13).

Art. 22a. [Zmiany lub cofnięcie zezwolenia]

1.⁴²⁾ Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1:

1) odmawiaj udzielenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym w przypadku, gdy wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usług będących przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów pozostających w jego bezpośredniej dyspozycji;

2) mogą odmówić udzielenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym, w przypadku wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

a) zostanie wykazane, że projektowana linia regularna stanowi bezpośrednie zagrożenie dla już istniejących linii regularnych, z wyjątkiem sytuacji, kiedy linie te są obsługiwane tylko przez jednego przewoźnika lub przez jedną grupę przewoźników,

b) zostanie wykazane, że wydanie zezwolenia ujemnie wpłynie na rentowność porównywalnych usług kolejowych na liniach bezpośrednio związanych z trasami usług drogowych,

c) (uchylona)

d) wnioskodawca nie przestrzega warunków określonych w posiadanym już zezwoleniu lub wykonuje przewozy niezgodnie z posiadanym zezwoleniem.

2. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, mogą odmówić udzielenia zezwolenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. a i d.

3. Podjęcie decyzji w sprawie wydania nowego lub zmiany istniejącego zezwolenia na linie komunikacyjne o długości do 100 km, w szczególności w zakresie zwiększenia pojemności pojazdów, czystości kursowania, zmiany godzin odjazdów z poszczególnych przystanków powinno być poprzedzone analizą sytuacji rynkowej w zakresie regularnego przewozu osób.

4.⁴³⁾ (uchylony)

5. Analizy, o której mowa w ust. 3, przeprowadza organ właściwy do spraw zezwoleń co najmniej raz w roku, z uwzględnieniem:

1) istniejącej komunikacji, w tym rodzaju pojazdów, godzin ich odjazdów lub czystości kursów oraz ich dostosowanie do potrzeb społecznych;

2) dotychczasowego wyżywiania się przewoźników posiadających zezwolenia z realizacji przewozów i stosowanych taryf;

3) przewidywanych zmian w natężeniu przewozu podróży;

4) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy lub planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

6. Organ przeprowadzający analizy, o której mowa w ust. 3, zasięga opinii w sprawie proponowanych zmian w zakresie udzielanych lub zmienianych zezwoleń od organizacji konsumentów.

7.⁴⁴⁾ Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, mogą realizować zadania, o których mowa w ust. 3, przez własne jednostki lub inne wyspecjalizowane podmioty.

8.⁴⁵⁾ (uchylony)

Art. 22b. [Informacja o zmianie danych]

1. Przewoźnik drogowy jest obowiązany zgłaszać na piśmie organowi, który udzielił zezwolenia, wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 22, nie później niż 14 dni od dnia ich powstania.

2. Jeżeli zmiany, o których mowa w ust. 1, obejmują dane zawarte w zezwoleniu, przedsiębiorca jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia.

Art. 23. [Odmowa udzielenia zezwolenia]⁴⁶⁾

1. Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej:

1) odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w międzynarodowym transporcie drogowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. a, gdy:

a) wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usług będących przedmiotem wniosku, korzystając ze sprawnie pozostającego w jego bezpośredniej dyspozycji,

b) projektowana linia regularna będzie stanowiła bezpośrednie zagrożenie dla istniejących już zatwierdzonych linii regularnych, z wyjątkiem sytuacji, kiedy linie te są obsługiwane tylko przez jednego przewoźnika lub przez jedną grupę przewoźników,

c) zostanie wykazane, i wydanie zezwolenia powa nie wpływ łyby na rentowno porównywalnych usług kolejowych na liniach bezpo rednio zwi zanych z tras usług drogowych,

d) mo na wywnioskowa , e usługi wymienione we wniosku s nastawione tylko na najbardziej dochodowe spo ród usług istnieją cych na danych trasach;

2) mo e odmówi udzielenia zezwolenia na wykonywanie w mi dzynarodowym transporcie drogowym przewozów, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. a, zezwolenia na wykonywanie przewozów wahałowych lub zezwolenia na wykonywanie przewozów okazjonalnych, o których mowa w art. 18 ust. 2, gdy przedsi biorca:

a) nie przestrzega warunków okre lonych w posiadanym ju zezwoleniu,

b) nie wykonuje, na skutek okoliczno ci zale nych od niego, przewozów regularnych co najmniej przez 3 miesi ce,

c) wykonuje przewozy bez wymaganego zezwolenia.

2. Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie przewozów w mi dzynarodowym transporcie drogowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. b, na zasadach okre lonych w art. 7 i 8 rozporz dzenia Rady (EWG) nr 684/92.

Art. 24. [Zmiana lub cofni cie zezwolenia] ⁴⁷⁾

1. ⁴⁸⁾ Zezwolenie zmienia si na wniosek jego posiadacza w razie zmiany:

1) oznaczenia przedsi biorcy;

2) siedziby i adresu przedsi biorcy.

2. ⁴⁹⁾ Zezwolenie mo e by zmienione na wniosek jego posiadacza w razie zmiany:

1) przebiegu linii regularnej, rozkładu jazdy, zwi kszenia pojemno ci pojazdów, cz stotliwo ci ich kursowania lub zmian godzin odjazdów z poszczególnych przystanków;

2) zagranicznego przewo nika drogowego, z którym zawarto umow o wspólnym prowadzeniu linii regularnej w mi dzynarodowym transporcie drogowym.

3. ⁵⁰⁾ Zezwolenie wygasa w razie:

1) zrzeczenia si zezwolenia, z zastrze eniem ust. 6;

2) upływu terminu okre lonego w zezwoleniu;

3) wyst pienia okoliczno ci, o których mowa w art. 16 ust. 1.

4. ⁵¹⁾ Zezwolenie cofa si w razie:

1) cofni cia licencji;

2) naruszenia lub zmiany warunków, na jakich zezwolenie zostało wydane oraz okre lonych w zezwoleniu;

3) niewykonywania przez przedsi biorc , na skutek okoliczno ci zale nych od niego, przewozów regularnych co najmniej przez 3 miesi ce;

4) odst pienia zezwolenia osobie trzeciej, przy czym nie jest odst pieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewo nikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe.

5. ⁵²⁾ W razie cofni cia zezwolenia wniosek o ponowne wydanie zezwolenia nie mo e by rozpatrzony wczes niej ni po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o cofni ciu stała si ostateczna.

6. ⁵³⁾ Przedsi biorca nie mo e zrzec si zezwolenia w przypadku wszcz cia post powania o cofni cie zezwolenia.

6a. ⁵⁴⁾ Przepisy ust. 1-6 nie dotycz zezwole , o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. b.

7. Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej, przedłu a wydane przez siebie zezwolenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 lit. b, zmienia warunki ich wykonywania, stwierdza utrat ich wa no ci albo cofa je, na zasadach okre lonych odpowiednio w art. 8, 9 i 16 rozporz dzenia Rady (EWG) nr 684/92.

Art. 25. [Zezwolenie zagraniczne] ⁵⁵⁾

1. Główny Inspektor Transportu Drogowego wydaje przewo nikowi drogowemu zezwolenie zagraniczne na przewóz osób pod warunkiem posiadania przez niego licencji na wykonywanie mi dzynarodowego zarobkowego przewozu osób.

2. Główny Inspektor Transportu Drogowego:

1) odmawia wydania zezwolenia zagranicznego w razie braku możliwości lub zapewnienia wystarczającej liczby zezwoleń ;

2) odmawia wydania zezwolenia zagranicznego w przypadkach, o których mowa w art. 15 ust. 1;

3) może odmówić wydania zezwolenia zagranicznego w przypadkach, o których mowa w art. 15 ust. 3.

3. Wydanie i odmowa wydania w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zezwolenia zagranicznego na przewóz osób są czynnościami niestanowiącymi decyzji administracyjnej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Główny Inspektor Transportu Drogowego:

1) odmawia wydania zezwolenia zagranicznego na przewóz osób, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2;

2) może odmówić wydania zezwolenia zagranicznego na przewóz osób, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

5. Skargi i wnioski związane z wydawaniem zezwoleń zagranicznych na przewóz osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1, rozpatruje minister właściwy do spraw transportu.

Art. 25a. [Zezwolenie]⁵⁶⁾

1. Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone na okres nieprzekraczający danego roku kalendarzowego.

3. Wysokość kontyngentu zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i w art. 25 ust. 1, ustala, w drodze porozumienia z odpowiednimi władzami innych państw, minister właściwy do spraw transportu.

4. Blankiety zezwoleń na wykonywanie przewozów wahałowych lub zezwoleń na wykonywanie przewozów okazjonalnych, których posiadanie jest wymagane od zagranicznego przewoźnika, wytwarza i przekazuje za granicę, w imieniu ministra właściwego do spraw transportu, Główny Inspektor Transportu Drogowego.

5. Blankiety zezwoleń, o których mowa w art. 25 ust. 1, przyjmuje z zagranicy Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Art. 26. [Upoważnienie ustawowe]⁵⁷⁾ Minister właściwy do spraw transportu, w celu usprawnienia procedur wydawania zezwoleń zagranicznych na przewóz osób, może upoważnić do ich wydawania, w drodze rozporządzenia, polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych, uwzględniając właściwe zabezpieczenie dokumentów związanych z wydawaniem tych zezwoleń uniemożliwiającej dostęp do nich osobom niepowołanym, wyposażenie pomieszczeń w urzędzie gwarantujących bezpieczeństwo przechowywanych dokumentów, ubezpieczenie od wszelkiego ryzyka oraz sposób rozliczania się w przypadku zaginięcia, zniszczenia lub utraty tych dokumentów.

Art. 27. [Przewozy wahałowe i okazjonalne]

1. Przy wykonywaniu przewozów wahałowych i okazjonalnych w międzynarodowym transporcie drogowym wymagany jest formularz jazdy zawierający w szczególności dane dotyczące oznaczenia przedsiębiorcy, numeru rejestracyjnego pojazdu, rodzaju usługi, miejsca pochodzącego i miejsca docelowego przewozu drogowego oraz listy imiennych przewoźnych osób.

2.⁵⁸⁾ (uchylony)

3.⁵⁹⁾ Formularz jazdy wydają przewoźnicy:

1) Główny Inspektor Transportu Drogowego;

2) wojewódzki inspektor transportu drogowego.

4.⁶⁰⁾ Wydanie formularza jazdy jest czynnością niestanowiącą decyzji administracyjnej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 27a. (uchylony)⁶¹⁾

Rozdział 4. Transport drogowy rzeczy.

Art. 28. [Przewóz rzeczy drogowy zagraniczny; zezwolenie]

1.⁶²⁾ Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny podmiot wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu, o ile umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone na okres nieprzekraczający danego roku kalendarzowego.

3. Przepisy ust. 1 i ust. 2 stosuje się również w przypadku przejazdu pojazdu samochodowego bez ładunku.

Art. 28a. [Blankiet zezwolenia]⁶³⁾

1. Zagraniczny podmiot wykonujący międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy jest obowiązany wypełnić blankiet zezwolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1, najpóźniej przed wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdu samochodowego, którym przewóz ten jest wykonywany.

2. W przypadku niewypełnienia lub nieprawidłowego wypełnienia blankietu zezwolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1, przejazd uznaje się za wykonywany bez zezwolenia.

3. Kierujący pojazdem samochodowym wykonującym międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy jest obowiązany posiadać w pojeździe i okazywać na danie uprawnionych osób blankiet zezwolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1. W przypadku nieokazania podczas kontroli tego dokumentu, międzynarodowy przewóz drogowy uznaje się za wykonywany bez zezwolenia.

Art. 29. [Przewóz kabotowy]⁶⁴⁾

1.⁶⁵⁾ Wykonywanie przewozu kabotowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot:

1) mający siedzibę w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub

2) wykorzystujący do przewozu pojazd zarejestrowany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym

- wymaga uzyskania zezwolenia na przewóz kabotowy, które wydaje w drodze decyzji administracyjnej Główny Inspektor Transportu Drogowego.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przewoźnika drogowego, pod warunkiem dołączenia do niego co najmniej dwóch pozytywnych opinii organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych.

Art. 29a. [Przewóz kabotowy bez zezwolenia]⁶⁶⁾

1. Przewóz kabotowy bez zezwolenia, na podstawie umowy międzynarodowej, może być wykonywany wyłącznie pojazdem samochodowym, z którego dokonano całkowitego albo częściowego rozładunku rzeczy przywiezionych z zagranicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Pojazd samochodowy, o którym mowa w ust. 1, może być wykorzystany do trzech przewozów kabotowych w okresie 7 dni, począwszy od dnia, w którym dokonano rozładunku rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Kierujący pojazdem samochodowym, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na danie uprawnionych osób, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, a w szczególności dokumenty przewozowe oraz faktury za wykonane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi

przewozowe.

Art. 29b. [Delegacja ustawowa]⁶⁷⁾ Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zezwoleń, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 29 ust. 1,
- 2) szczegółowe warunki wykorzystania zezwoleń, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 29 ust. 1,
- 3) sposób wypełniania blankietów zezwoleń, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 29 ust. 1,
- 4) wzory zezwoleń, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 29 ust. 1 - uwzględniając warunki wykorzystania zezwoleń określone w dwustronnych umowach międzynarodowych o wykonywaniu przewozów drogowych oraz zakres niezbędnych danych umieszczonych w zezwoleniach.

Art. 29c. [Kontyngent zezwoleń]⁶⁸⁾

1. Wysokość kontyngentu zezwoleń, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 30 ust. 1, ustala, w drodze porozumienia z odpowiednimi władzami innych państw, minister właściwy do spraw transportu.

2. Blankiety zezwoleń, o których mowa w art. 28 ust. 1, wytwarza i przekazuje za granicę, w imieniu ministra właściwego do spraw transportu, Główny Inspektor Transportu Drogowego.

3. Blankiety zezwoleń, o których mowa w art. 30 ust. 1, przyjmuje z zagranicy Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Art. 30. [Warunek wydania zezwolenia przewoźnikowi zagranicznemu]⁶⁹⁾

1. Główny Inspektor Transportu Drogowego wydaje przewoźnikowi drogowemu zezwolenie zagraniczne na przewóz rzeczy pod warunkiem posiadania przez niego licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego rzeczy.

2. Przepis art. 25 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Wydanie i odmowa wydania w przypadku, o którym mowa w art. 25 w ust. 2 pkt 1, zezwolenia zagranicznego na przewóz rzeczy są czynnościami niestanowiącymi decyzji administracyjnej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Główny Inspektor Transportu Drogowego:

- 1) odmawia wydania zezwolenia zagranicznego na przewóz rzeczy, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku, o którym mowa w art. 25 w ust. 2 pkt 2;
- 2) może odmówić wydania zezwolenia zagranicznego na przewóz rzeczy, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku, o którym mowa w art. 25 w ust. 2 pkt 3.

5. Podziału zezwoleń zagranicznych między przewoźnikami drogowymi, o których mowa w ust. 1, dokonuje komisja społeczna powołana przez ministra właściwego do spraw transportu.

6. Komisja, o której mowa w ust. 5, składa się z 7 osób.

7. Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, tryb wyłaniania składu oraz tryb działania komisji społecznej, o której mowa w ust. 5, mający na uwadze usprawnienie sposobu podziału zezwoleń zagranicznych oraz zapewnienie w pracach komisji przedstawicieli polskich organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających międzynarodowych przewoźników drogowych.

8. Skargi i wnioski związane z wydawaniem zezwoleń zagranicznych, o których mowa w ust. 3, rozpatruje minister właściwy do spraw transportu.

9. Przepisy ustawy dotyczące zezwoleń zagranicznych stosuje się do ekopunktów wydawanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2327/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 2003 r. ustanawiającym w ramach stałej polityki transportowej system punktów tranzytowych mający zastosowanie w 2004 r. do samochodów ciężarowych przejeżdżających przez Austrię (Dz.Urz. WE L 345 z 31.12.2003, str. 30; Dz.Urz. UE L Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 706, z późn. zm.).

10. W przypadku zezwoleń zagranicznych, których wykorzystanie jest uzależnione od spełnienia przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu, odpowiedni certyfikat potwierdzający ich spełnienie wydaj:

- 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego;
- 2) wojewódzki inspektor transportu drogowego.

Art. 30a. [Delegacja ustawowa]

1.⁷⁰⁾ Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje certyfikatów, o których mowa w art. 30 ust. 10, i terminy ich ważności;
- 2) dokumenty, na podstawie których jest wydawany i wznowiany certyfikat;
- 3) wzory certyfikatów.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu uwzględni w szczególności:

- 1) wymagania dyrektywy 96/96/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich dotyczących badań przydatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep, zmienionej dyrektywą 1999/52/WE, dla celów rezolucji CEMT/CM (2001)9/Final;
- 2) zakres niezbędnych danych umieszczonych w certyfikatach.

Art. 31. [Transport kombinowany] Wykonywanie międzynarodowego transportu kombinowanego nie wymaga posiadania zezwolenia zagranicznego ani zezwolenia polskiego przez przewoźnika zagranicznego, jeżeli w umowach międzynarodowych, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, przewidziano wzajemne zwolnienie w tym zakresie.

Art. 32. [Upoważnienie ustawowe]⁷¹⁾ Minister właściwy do spraw transportu, w celu usprawnienia procedur wydawania zezwoleń zagranicznych na przewóz rzeczy, może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do ich wydawania polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych, uwzględniając właściwe zabezpieczenie dokumentów związanych z wydawaniem tych zezwoleń uniemożliwiającej dostęp do nich osobom niepowołanym, wyposażenie pomieszczeń urzędniczych gwarantujących bezpieczeństwo przechowywanych dokumentów, ubezpieczenie od wszelkiego ryzyka oraz sposób rozliczania się w przypadku zaginięcia, zniszczenia lub utraty tych dokumentów.

Rozdział 4a. wiadectwo kierowcy.

Art. 32a. [Stosowanie przepisów UE] Do kierowcy niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zatrudnionego przez przedsiębiorcę mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującego międzynarodowy transport drogowy rzeczy, stosuje się przepisy Unii Europejskiej dotyczące wiadectwa kierowcy.

Art. 32b. [wiadectwo kierowcy]

1.⁷²⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej, wydaje, odmawia wydania, zmienia albo cofa wiadectwo kierowcy.

2. wiadectwo kierowcy wydaje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy posiadającego licencję na międzynarodowy transport drogowy rzeczy.

3. wiadectwo kierowcy wraz z wypisem ze świadectwa kierowcy wydaje się przedsiębiorcy na okres do 5 lat.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adres;
- 2) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo kierowcy.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) kserokopii licencji;
- 2) zaświadczenie o zatrudnieniu kierowcy oraz spełnieniu przez kierowcę wymagań, o których mowa w art. 39a;
- 3) kserokopii dokumentu tożsamości;
- 4) kserokopii prawa jazdy;
- 5) kserokopii dokumentu potwierdzającego ubezpieczenie społeczne kierowcy.

6. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 4, oraz danych zawartych w dokumentach, o których mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepis art. 14 ust. 1.

7. Do wygaśnięcia świadectwa kierowcy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wygaśnięcia licencji.

Art. 32c. [Kontrola wydanych świadectw]

1.⁷³⁾ Organem uprawnionym do przeprowadzania kontroli wydanych świadectw kierowcy jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.

2.⁷⁴⁾ (uchylony)

3.⁷⁵⁾ Do przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 85 i art. 90.

Art. 32d. (utracił moc)

Art. 32e. [Rejestr]

1.⁷⁶⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego prowadzi rejestr wydanych świadectw kierowcy.

2.⁷⁷⁾ (uchylony)

Rozdział 5. Przewozy na potrzeby własne.

Art. 33. [Za wiadczenie]

1. Przewozy drogowe na potrzeby własne mogą być wykonywane po uzyskaniu za wiadczenia potwierdzającego zgłoszenie przez przedsiębiorcę prowadzenia przewozów drogowych jako działalności pomocniczej w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej.

2. Obowiązek uzyskania za wiadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przewozów drogowych wykonywanych:

- 1) w ramach powszechnych usług pocztowych;
- 2) przez podmioty, niebędące przedsiębiorcami, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3, z tym że w przypadku działalności wytwórczej w rolnictwie dotyczącej upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa wodnego obowiązku uzyskania za wiadczenia nie dotyczy rolnika w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.);
- 3) przez przedsiębiorców posiadających uprawnienia do wykonywania transportu drogowego.

3. Za wiadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać: oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej, rodzaj i zakres wykonywania przewozów drogowych na potrzeby własne oraz rodzaj i liczbę pojazdów samochodowych.

4. Za wiadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Za wiadczenie na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Za wiadczenie to uprawnia również do wykonywania niezarobkowego przewozu drogowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z rodzajem przewozów w nim określonych.

6.⁷⁸⁾ Wniosek o wydanie za wiadczenia, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać informacje i dokumenty określone w art. 8 ust. 2 pkt 1–4 i ust. 3 pkt 7 i 8.

7. Przepis art. 14 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

8.⁷⁹⁾ Za wiadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy oraz wypis lub wypisy z za wiadczenia wydaje wła ciwy dla siedziby przedsi biorcy starosta na czas nieokre lony. Za wiadczenie na mi dzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy oraz wypis lub wypisy z za wiadczenia wydaje Główny Inspektor Transportu Drogowego na okres do 5 lat.

9.⁸⁰⁾ W przypadku wykonywania mi dzynarodowego niezarobkowego przewozu drogowego niezgodnie z wydanym za wiadczeniem Główny Inspektor Transportu Drogowego odmawia wydania nowego za wiadczenia przez okres 3 lat od dnia upływu wa no ci posiadanego za wiadczenia.

9a.⁸¹⁾ W przypadku wykonywania krajowego niezarobkowego przewozu drogowego niezgodnie z wydanym za wiadczeniem wła ciwy starosta, w drodze decyzji, stwierdza niewa no za wiadczenia. Wydanie nowego za wiadczenia jest mo liwe po upływie 3 lat od dnia stwierdzenia niewa no ci poprzedniego za wiadczenia.

10. Minister wła ciwy do spraw transportu okre li, w drodze rozporz dzenia, wzór za wiadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz wypisu z tego za wiadczenia, maj c na uwadze przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 20 ust. 2.

11.⁸²⁾ *(uchylony)*

Art. 33a. [Przechowywanie dokumentacji]⁸³⁾ W razie zaprzestania wykonywania działalno ci gospodarczej lub wykonywania przewozu drogowego, podmiot, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lub ust. 2 pkt 1 i 2, ma obowi zek przechowywa i udost pnia osobom uprawnionym do kontroli, dokumenty i inne no niki informacji wymagane przepisami, o których mowa w art. 4 pkt 22, przez okres jednego roku pocz wszy od dnia, w którym przestał wykonywa przewóz drogowy.

Art. 34. [Przewóz niezarobkowy; zezwolenie]

1. Wykonywanie mi dzynarodowego przewozu drogowego na potrzeby własne mo e wymaga uzyskania odpowiedniego zezwolenia, je eli umowy mi dzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest zwi zana, tak stanowi .

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, przedsi biorca, z zastrze eniem art. 33 ust. 2, obowi zany jest doł czy za wiadczenie okre lone w art. 33 ust. 1.

3. Przepis art. 25 oraz art. 30 ust. 1 stosuje si odpowiednio.

4. Przy wykonywaniu mi dzynarodowego przewozu drogowego osób na potrzeby własne jest wymagany formularz jazdy, o którym mowa w art. 27.

5.⁸⁴⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego prowadzi rejestr podmiotów i pojazdów wykonuj cych mi dzynarodowy przewóz drogowy na potrzeby własne.

6.⁸⁵⁾ *(uchylony)*

7.⁸⁶⁾ *(uchylony)*

Art. 34a. [U ywanie pojazdów do celów słu bowych]

1. Na podstawie umów cywilnoprawnych mog by u ywane, do celów słu bowych, samochody osobowe, motocykle i motorowery nieb d ce własno ci pracodawcy.

2. Minister wła ciwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem wła ciwym do spraw finansów publicznych okre la, w drodze rozporz dzenia, warunki ustalania oraz sposób dokonywania zwrotu kosztów u ywania pojazdów, o których mowa w ust. 1, uwzgl dniaj c rodzaj pojazdu mechanicznego, jego pojemno oraz limit kilometrów w zale no ci od liczby mieszkań ców w danej gminie lub mie cie, wła ciwych ze wzgl du na miejsce zatrudnienia pracownika.

Rozdział 6. Zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia.

Art. 35. [Przesłanki]

1. Przedsiębiorca wykonujący transport drogowy może być zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia w przypadku wykonywania przez niego przewozów w ramach pomocy humanitarnej, medycznej lub w przypadku klęski żywiołowej.

2.⁸⁷⁾ Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, następuje, w drodze decyzji administracyjnej, wydanej przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

3. Przedsiębiorca wykonujący transport drogowy jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia, jeżeli umowy międzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, tak stanowi.

Art. 36. [Dokumenty potwierdzające] Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty potwierdzające wykonywanie przez przedsiębiorcę przewozów, o których mowa w art. 35 ust. 1.

Rozdział 7. Warunki i tryb uzyskiwania certyfikatów kompetencji zawodowych.

Art. 37. [Warunki]

1. Uzyskanie certyfikatu kompetencji zawodowych wymaga wykazania się wiedzą lub praktykami niezbędnymi do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Osoby legitymujące się co najmniej 5-letnią praktyką przedsiębiorcy wykonującego tego rodzaju działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego lub zarządzania przedsiębiorstwem wykonującym taką działalność otrzymują certyfikat kompetencji zawodowych po uzyskaniu pozytywnego wyniku testu z wiedzy potwierdzającego kompetencje zawodowe.

3. Do wykonywania międzynarodowego transportu drogowego wymagane jest ponadto wykazanie się znajomością zagadnień w zakresie obowiązujących umów i przepisów transportowych, przepisów celnych oraz warunków i dokumentów wymaganych do wykonywania międzynarodowego transportu drogowego.

4. Certyfikat kompetencji zawodowych w międzynarodowym transporcie drogowym osób jest jednocześnie certyfikatem kompetencji zawodowych w krajowym transporcie drogowym osób.

5. Certyfikat kompetencji zawodowych w międzynarodowym transporcie drogowym rzeczy jest jednocześnie certyfikatem kompetencji zawodowych w krajowym transporcie drogowym rzeczy.

Art. 38. [Tryb]

1. Sprawdzianem znajomości zagadnień, o których mowa w art. 37 ust. 1 i ust. 3, jest egzamin pisemny zdany przed komisją egzaminacyjną.

2. Minister właściwy do spraw transportu wyznacza jednostki, przy których działają komisje egzaminacyjne.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 2, wydają certyfikaty kompetencji zawodowych i przekazują informacje o ich wydaniu do centralnego rejestru tych certyfikatów prowadzonego przez ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 38a. [Osoby zwolnione z egzaminu pisemnego]⁸⁸⁾

1. Osoby legitymujące się dyplomem ukończenia studiów drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich lub wiedztwem ukończenia studiów podyplomowych, których program obejmuje cały zakres zagadnie , o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1, zwolnione s z egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 38 ust. 1.

2. Osoby legitymujące się dyplomem ukończenia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich lub wiedztwem ukończenia studiów podyplomowych, których program obejmuje cz zagadnie , o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1, zwolnione s z cz ci egzaminu pisemnego, o którym mowa w art. 38 ust. 1, w zakresie dziedzin obj tych programem studiów.

Art. 39. [Organizacja; egzamin]

1. Minister włą ciwy do spraw transportu okre li, w drodze rozporz dzenia:

- 1) zakres zagadnie obj tych egzaminem, o którym mowa w art. 38 ust. 1, oraz jego form ;
- 2) jednostki certyfikuj ce, o których mowa w art. 38 ust. 2 i 3;
- 3) wymagania kwalifikacyjne dotycz ce członków komisji egzaminacyjnej i jej skład;
- 4) wzory certyfikatów kompetencji zawodowych w:
 - a) krajowym transporcie drogowym osób,
 - b) mi dzynarodowym transporcie drogowym osób,
 - c) krajowym transporcie drogowym rzeczy,
 - d) mi dzynarodowym transporcie drogowym rzeczy.

2. W rozporz dzeniu, o którym mowa w ust. 1, okre la si odr bnie zakres oraz form testu z wiedzy dla osób, o których mowa w art. 37 ust. 2.

Rozdział 7a. Kierowcy wykonuj cy przewóz drogowy.

Art. 39a. [Warunki zatrudnienia]

1.⁸⁹⁾ Przedsi biorca lub inny podmiot wykonuj cy przewóz drogowy mo e zatrudni kierowc , je eli osoba ta:

1) uko czyła:

a) 18 lat - w przypadku kierowcy prowadz cego pojazd samochodowy, dla którego wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii:

- C lub C + E, o ile uzyskał on odpowiedni kwalifikacj wst pn ,
- C1 lub C1 + E, o ile uzyskał on odpowiedni kwalifikacj wst pn przy pieszon ,

b) 21 lat - w przypadku kierowcy prowadz cego pojazd samochodowy, dla którego wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii:

- C lub C + E, o ile uzyskał on odpowiedni kwalifikacj wst pn przy pieszon ,
- D lub D + E, o ile uzyskał on odpowiedni kwalifikacj wst pn ,

- D1 lub D1 + E, o ile przewóz wykonywany jest na liniach regularnych, których trasa nie przekracza 50 km i o ile kierowca uzyskał odpowiedni kwalifikacj wst pn przy pieszon ,

c) 23 lata - w przypadku kierowcy prowadz cego pojazd samochodowy, dla którego wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii D lub D + E, o ile uzyskał on odpowiedni kwalifikacj wst pn przy pieszon ;

2) posiada odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym, okre lone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;

3) nie ma przeciwwskaza zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy;

4) nie ma przeciwwskaza psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy;

5) uzyskała kwalifikacj wst pn lub kwalifikacj wst pn przy pieszon , zwane dalej "kwalifikacj ";

6) uko czyła szkolenie okresowe.

2.⁹⁰⁾(uchylony)

3. Wymaga , o których mowa w ust. 1 pkt 1, 5 i 6, nie stosuje się do kierowcy pojazdu:

- 1) do kierowania którego wymagane jest prawo jazdy kategorii A1, A, B1, B lub B+E;
- 2) którego konstrukcja ogranicza prędkość do 45 km/h;
- 3) wykorzystywanego przez siły zbrojne;
- 4) obrony cywilnej, jednostek ochrony przeciwpożarowej lub jednostek odpowiedzialnych za utrzymanie bezpieczeństwa lub porządku publicznego;
- 5) poddawanego testom drogowym do celów rozwoju technicznego przez producentów, jednostki badawczo-rozwojowe lub szkoły wyższe;
- 6) odbywanego przejazdu bez osób lub ładunku:
 - a) w celu dokonania jego naprawy lub konserwacji,
 - b) z miejsca zakupu lub odbioru;
- 7) używanego w sytuacjach zagrożenia lub przeznaczanego do akcji ratunkowych;
- 8) wykorzystywanego do:
 - a) nauki jazdy osób ubiegających się o prawo jazdy,
 - b) szkolenia osób posiadających prawo jazdy,
 - c) przeprowadzania państwowego egzaminu osób ubiegających się o prawo jazdy;
- 9) wykorzystywanego do użytku osobistego w przewozie drogowym osób lub rzeczy;
- 10) wykorzystywanego do przewozu materiałów lub urządzeń niezbędnych kierowcy do jego pracy, pod warunkiem że prowadzenie pojazdu nie jest jego podstawowym zajęciem.

Art. 39b. [Kursy dokształcające]⁹¹⁾

1. Do uzyskania kwalifikacji może przystąpić osoba:

- 1) która na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) przebywa co najmniej 185 dni w roku ze względu na wyjątkowość osobiste lub zawodowe, albo
 - b) studiuje od co najmniej sześciu miesięcy i przedstawi za wiadczenie potwierdzające ten fakt, lub
- 2) niebędąc obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, mając zamiar wykonywać przewozy na rzecz podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kierowca obowiązany jest uzyskać kwalifikację, odpowiednio do pojazdu samochodowego, którym zamierza wykonywać przewóz drogowy, w zakresie bloków programowych określonych odpowiednio do kategorii prawa jazdy:

- 1) C1, C1 + E, C i C + E;
- 2) D1, D1 + E, D i D + E.

3. Kwalifikacja obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne oraz testy kwalifikacyjne.

Art. 39b¹⁾. [Forma zajęć]

1. Zajęcia, o których mowa w art. 39b ust. 3, przeprowadzane są w formie:

- 1) zajęć szkolnych dla uczniów - w szkole, jeżeli w programie nauczania jest przewidziane uzyskanie kwalifikacji kierowcy wykonującego przewóz drogowy, albo
- 2) kursu kwalifikacyjnego - w ośrodku szkolenia.

2.⁹²⁾ Zajęcia teoretyczne i praktyczne, o których mowa w art. 39b ust. 3, obejmują :

- 1) kształcenie zawodowe w zakresie racjonalnego kierowania pojazdem, z uwzględnieniem przepisów bezpieczeństwa, w tym:
 - a) znajomość właściwości technicznych i zasad działania elementów bezpieczeństwa pojazdu,
 - b) umiejętność optymalizacji zużycia paliwa,
 - c) umiejętność zapewnienia bezpieczeństwa w związku z przewożonym towarem,
 - d) umiejętność zapewnienia bezpieczeństwa pasażerom,
- e) umiejętność bezpiecznego mocowania ładunku;
- 2) kształcenie zawodowe w zakresie umiejętności stosowania przepisów dotyczących wykonywania transportu drogowego;
- 3) kształcenie zawodowe w zakresie zagrożeń związanych z wykonywanym zawodem, w tym bezpieczeństwo na drodze i bezpieczeństwo dla środowiska;
- 4) kształcenie zawodowe w zakresie obsługi i logistyki, w tym kształtowanie wizerunku firmy oraz znajomość rynku w przewozie drogowym i jego organizacji.

3. Testy kwalifikacyjne, o których mowa w art. 39b ust. 3, przeprowadzane są :

- 1) przez Okręgowy Komisję Egzaminacyjną, po zakończeniu zajęć szkolnych dla uczniów, o których mowa w

ust. 1 pkt 1, w ramach zewnętrznego egzaminu potwierdzają swoje kwalifikacje zawodowe, albo

2) w ośrodku szkolenia, po zakończeniu zajęć teoretycznych i praktycznych, przez trzyosobową komisję egzaminacyjną, zwaną dalej "komisją", powołaną przez wojewodę.

4.⁹³⁾ W skład komisji mogą wchodzić osoby, które:

1) posiadają wykształcenie wyższe prawnicze, ekonomiczne lub techniczne z zakresu motoryzacji lub transportu;

2) nie były prawomocnie skazane za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów;

3) spełniają szczegółowe wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 39i ust. 1 pkt 4.

5.⁹⁴⁾ Co najmniej jedna z osób - członków komisji, dodatkowo:

1) jest obywatelką polską posiada uprawnienia instruktora lub egzaminatora w zakresie kategorii prawa jazdy odpowiedniej do kategorii realizowanego bloku programowego, o którym mowa w art. 39b ust. 2, albo

2) powinna być przedstawicielem organizacji o zasięgu ogólnopolskim zrzeszającej przedsiębiorców wykonujących przewozy drogowe.

6. Testy kwalifikacyjne, o których mowa w art. 39b ust. 3, przeprowadzane są na podstawie pytań pochodzących z katalogu pytań testowych zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu.

7. Katalog pytań testowych obejmuje zagadnienia, o których mowa w ust. 2.

8. Za przeprowadzenie testu członkom komisji, przysługuje wynagrodzenie, którego koszt ponosi ośrodek szkolenia.

9. O ośrodek szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, umożliwiające przeprowadzanie przez komisję testu kwalifikacyjnego, zapewniając odpowiednie warunki lokalowe.

Art. 39b². [Kwalifikacja wstępna uzupełniająca]⁹⁵⁾ Kierowca, który uzyskał kwalifikację w zakresie określonego bloku programowego, o którym mowa w art. 39b ust. 2, i zamierza wykonywać przewozy innymi pojazdami samochodowymi niż te, dla których wymagane jest prawo jazdy odpowiadające zakresowi uzyskanej kwalifikacji, obowiązujący jest odbyć odpowiednią kwalifikację uzupełniającą lub kwalifikację uzupełniającą przy piechotach. Przepisy art. 39a ust. 1 i art. 39b¹ stosuje się odpowiednio.

Art. 39c. [Badania lekarskie]

1.⁹⁶⁾ Wojewoda lub upoważniony przez niego członek komisji albo dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, wydaje osobie, która uzyskała kwalifikację świadectwo kwalifikacji zawodowej potwierdzające uzyskanie odpowiedniej kwalifikacji.

2.⁹⁷⁾ Wojewoda lub upoważniony przez niego członek komisji oraz dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, w terminie 21 dni od dnia przeprowadzenia testu kwalifikacyjnego, przekazują do centralnej ewidencji kierowców następujące dane osób, którym wydano świadectwo kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w ust. 1:

1) imię i nazwisko;

2) datę i miejsce urodzenia;

3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) albo rodzaj, serię, numer oraz państwo wydania dokumentu potwierdzającego to samo - w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL;

4) rodzaj i zakres kwalifikacji oraz numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej.

Art. 39d. [Badania psychologiczne]

1. Do szkolenia okresowego może przystąpić osoba:

1) która na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

a) przebywa co najmniej 185 dni w roku ze względu na wizerunek osobiste lub zawodowe, albo

b) studiuje od co najmniej sześciu miesięcy i przedstawi zaświadczenie potwierdzające ten fakt;

2) wykonująca przewóz drogowy na rzecz podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2.⁹⁸⁾ Kierowca obowiązujący jest co najmniej lat, począwszy od dnia uzyskania świadectwa kwalifikacji zawodowej po wydanie zaświadczenia o uzyskaniu kwalifikacji, ukończyć szkolenie okresowe odpowiednio do pojazdu, którym

wykonuje przewóz drogowy.

3. Kierowca może odbywać szkolenie okresowe w jednej z następujących form:

- 1) kursu okresowego;
- 2) cyklu zajęć rozłożonych w okresie pięciu lat, obejmującego program kursu okresowego.

4. Szkolenie okresowe jest prowadzone w obrębie szkolenia w zakresie bloków programowych określonych odpowiednio do kategorii prawa jazdy:

- 1) C1, C1+E, C i C+E;
- 2) D1, D1+E, D i D+E.

5. Kierowca, który zaprzestał wykonywania przewozu drogowego przez okres uniemożliwiający spełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 2, przed ponownym przystąpieniem do wykonywania przewozu obowiązany jest ukończyć szkolenie okresowe.

6. Kierowca wykonujący przewóz drogowy różnymi pojazdami, dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy co najmniej dwóch kategorii, o których mowa w ust. 4, może ukończyć szkolenie okresowe z zakresu jednego bloku programowego.

Art. 39e. [Obowiązek przewoźnika]⁹⁹⁾

1. Kierownik ośrodka szkolenia wydaje osobie, która ukończyła wymagane zajęcia w ramach szkolenia okresowego, świadectwo kwalifikacji zawodowej potwierdzające ukończenie szkolenia okresowego.

2. Kierownik ośrodka szkolenia jest obowiązany:

- 1) przedstawi wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia, najpóźniej w następnym dniu roboczym po dniu rozpoczęcia kursu, informacji o terminie, czasie i miejscu, w których będą prowadzone zajęcia, wraz z listą uczestników kursu kwalifikacyjnego lub szkolenia okresowego;
- 2) prowadzi dokumentację odpowiednio kursu kwalifikacyjnego oraz szkolenia okresowego;
- 3) przekazywa wojewodzie, o którym mowa w pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia szkolenia okresowego i wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego jego ukończenie, następujące dane osób, które ukończyły kurs:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - seria, numer i nazwa dokumentu potwierdzającego to samo oraz nazwisko, które wydało ten dokument,
 - d) adres zamieszkania,
 - e) zakres ukończonego szkolenia,
 - f) datę rozpoczęcia i zakończenia szkolenia,
 - g) numer wydanego świadectwa kwalifikacji zawodowej lub numer zaświadczający potwierdzający ukończenie jednego z modułów szkolenia, o którym mowa w art. 39d ust. 3 pkt 2.

3. Kierownik ośrodka szkolenia, w terminie 21 dni od dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w ust. 1, przekazuje do centralnej ewidencji kierowców następujące dane osób, którym wydał świadectwo:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer ewidencyjny PESEL albo rodzaj, seria, numer oraz nazwa wydania dokumentu potwierdzającego to samo - w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL;
- 4) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego odbycie szkolenia okresowego.

4. Wojewoda, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, może umoliwić przekazywanie informacji oraz danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i ust. 3, w formie elektronicznej z wykorzystaniem bezpiecznego podpisu elektronicznego.

Art. 39f. [Odpowiednie zastosowanie przepisów]

1. Kierowca wykonujący przewóz drogowy obowiązany jest uzyskać wpis do polskiego krajowego prawa jazdy, potwierdzający spełnienie wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 3 i 4 oraz odpowiednio pkt 5 lub 6.

2. Zasady dokonywania wpisu, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

3.¹⁰⁰⁾ Dla kierowcy niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, posiadającym tego prawo

jazdy wydane przez państwo trzecie, wykonują tego lub zamierzają tego wykonywać przewóz drogowy rzeczy na rzecz przedsiębiorcy mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzeniem spełnienia wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 5 i 6, jest świadectwo kierowcy.

4.¹⁰¹⁾ Kierowcy nie będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, posiadającym prawo jazdy wydane przez państwo trzecie, wykonują tego lub zamierzają tego wykonywać przewóz drogowy osób na rzecz przedsiębiorcy mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który uzyskał kwalifikację wstępną lub ukończył szkolenie okresowe i ubiega się o wpis do prawa jazdy potwierdzający spełnienie wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania starosta, w trybie, o którym mowa w art. 94 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹⁰²⁾), wymienia posiadane przez niego prawo jazdy zagraniczne na polskie krajowe prawo jazdy, dokonując jednocześnie wpisu potwierdzającego te wymagania. Dodatkowym warunkiem wymiany prawa jazdy jest złożenie przez przedsiębiorcę oświadczenia o zatrudnieniu lub nawiązaniu współpracy z tym kierowcą, który będzie wykonywał lub wykonuje na jego rzecz przewozy drogowe.

5.¹⁰³⁾ (uchylony)

6.¹⁰⁴⁾ (uchylony)

7.¹⁰⁵⁾ (uchylony)

8. W przypadku osoby nieposiadającej miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i niewykonywającej przewozów na rzecz podmiotu mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymagania, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 5 i 6, uznaje się za spełnione, gdy osoba ta posiada w prawie jazdy albo w karcie kwalifikacji kierowcy aktualny wpis potwierdzający ukończenie kwalifikacji wstępnej lub szkolenia okresowego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

9. W przypadku osoby zamieszkałej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonującej przewozy na rzecz podmiotu mającego siedzibę za granicą wymagania, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 6, uznaje się za spełnione, gdy osoba ta posiada w prawie jazdy albo w karcie kwalifikacji kierowcy aktualny wpis potwierdzający ukończenie szkolenia okresowego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 39g. [Charakter działalności gospodarczej]

1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia.

2.¹⁰⁶⁾ Warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia spełnia przedsiębiorca, który:

1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, określonych przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, lub spełnia wymagania określone dla tej działalności;

2) zapewnia prowadzenie szkolenia zgodnie z programem przez:

a) wykładowców posiadających wiedzę, umiejętności i wykształcenie niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu szkolenia - w zakresie zajęć teoretycznych,

b) osoby posiadające odpowiednie do prowadzonego szkolenia uprawnienia instruktora nauki jazdy, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - w zakresie zajęć praktycznych,

c) osoby posiadające odpowiednie do prowadzonego szkolenia uprawnienia instruktora techniki jazdy, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - podczas zajęć z jazdy w warunkach specjalnych prowadzonych w oparciu o infrastrukturę, o której mowa w ust. 2 pkt 3, i urządzenie, o którym mowa w ust. 11 pkt 2;

3) posiada:

a) warunki lokalowe,

b) wyposażenie dydaktyczne,

c) miejsca przeznaczone do prowadzenia zajęć praktycznych,

- d) miejsca przeznaczone do jazdy w warunkach specjalnych,
 - e) pojazdy samochodowe odpowiednie do zakresu prowadzonego szkolenia,
 - f) szczegółowy program szkolenia wraz z planem jego wykonania oraz metodami nauczania;
- 4) nie był, jako osoba fizyczna lub członek organu osoby prawnej, prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów.

3. Organem prowadzącym rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem.

4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania;
- 2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym - o ile są wymagane;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy;
- 4) wskazanie miejsca prowadzenia ośrodka szkolenia.

5.¹⁰⁷⁾ Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorca dołącza:

- 1) program szkolenia wraz z planem wykonania szkolenia oraz metodami nauczania;
- 2) kopie dokumentów potwierdzających kwalifikacje i wiedzę instruktorów techniki jazdy oraz wykładowców;
- 3) kopie dokumentów zawierających informacje o: warunkach lokalowych, wyposażeniu dydaktycznym oraz miejscu przeznaczonym do prowadzenia zajęć praktycznych i posiadanych pojazdach albo kopie umowy, o której mowa w ust. 11 pkt 1, lub dokumentów zawierających informacje o urzędzeniu, o którym mowa w ust. 11 pkt 2, wraz z kopie certyfikatu;
- 4) dokument potwierdzający spełnianie odpowiednich wymagań technicznych przez pojazdy, o których mowa w ust. 2 pkt 3 lit. e, wydany przez rzeczoznawcę samochodowego, o którym mowa w art. 79a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

6. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorca składa oświadczenie o następującej treści: „

- Oświadczam, że:
- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znam i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia, określone w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym." "

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, powinno również zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania;
- 2) oznaczenie miejsca i dat złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

8. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz jego numer w tym rejestrze.

9. Dokonując wpisu, wojewoda pobiera:

- 1) opłat za wpis - stanowi cież dochód budżetu państwa;
- 2) opłat ewidencyjną, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - na pokrycie kosztów działania centralnej ewidencji kierowców.

10. Wojewoda przekazuje:

- 1) do centralnej ewidencji kierowców informacji o dokonaniu wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia - w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu;
- 2) opłat ewidencyjną do Funduszu - Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - na zasadach i w terminach określonych w przepisach tej ustawy.

11.¹⁰⁸⁾ Przedsiębiorca może nie spełniać wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 3 lit. d, jeżeli:

- 1) zawarł umowę na przeprowadzanie zajęć z ośrodkiem doskonalenia techniki jazdy, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, lub
- 2) posiada urządzenie techniczne do symulowania jazdy w warunkach specjalnych, spełniające wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 12, posiadające odpowiedni certyfikat wydany przez

jednostek akredytowanych w polskim systemie akredytacji.

12.¹⁰⁹⁾ Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczno-organizacyjne oraz zakres funkcjonalności realizowanej przez urządzenie, o którym mowa w ust. 11 pkt 2, uwzględniając potrzeby zapewnienia wykorzystania podczas szkolenia urządzeń spełniających jednolite wymagania.

Art. 39h. [Nadzór]

1. Nadzór nad ośrodkami szkolenia sprawuje wojewoda.

2. W ramach sprawowanego nadzoru wojewoda:

- 1) przeprowadza kontrole w zakresie:
 - a) spełniania przez ośrodek szkolenia wymagań, o których mowa w art. 39g ust. 2,
 - b) zgodności prowadzonego szkolenia z obowiązującymi programami szkolenia,
 - c) dokumentów wymaganych w związku z prowadzeniem szkolenia;
- 2) w przypadku ustalenia naruszenia warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia;
- 3) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia oraz wykreśla z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia, jeżeli przedsiębiorca:
 - a) złożył o wiadczenie oraz inne dokumenty stanowiące załączniki do wniosku, o którym mowa w art. 39g ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym,
 - b) nie usunął naruszenia warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia w wyznaczonym przez wojewodę terminie,
 - c) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia.

3.¹¹⁰⁾ Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia jest:

- 1) wielokrotne prowadzenie szkolenia:
 - a) w sposób niezgodny z wymaganymi szczegółowymi warunkami przeprowadzania zajęć, o których mowa w art. 39i ust. 1 pkt 2,
 - b) w sposób niezgodny z programem szkolenia,
 - c) pojazdami niespełniającymi szczegółowych wymagań, o których mowa w art. 39i ust. 1 pkt 1;
- 2) nieprzedstawienie informacji, o której mowa w art. 39e ust. 2 pkt 1;
- 3) wydanie świadectwa kwalifikacji zawodowej niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 4) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Informacja o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia wojewoda przekazuje do centralnej ewidencji kierowców w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia.

Art. 39i. [Delegacja ustawowa]

1.¹¹¹⁾ Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania w stosunku do przedsiębiorcy prowadzącego ośrodek szkolenia, o którym mowa w art. 39g, w zakresie infrastruktury technicznej, warunków lokalowych, wyposażenia dydaktycznego oraz pojazdów używanych w trakcie szkolenia;
- 2) szczegółowe warunki prowadzenia szkolenia w ramach kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przy pieszonoj, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przy pieszonoj, szkole okresowych oraz zajęć odbywanych w ramach szkolenia okresowego, o których mowa w art. 39d ust. 3 pkt 2;
- 3) szczegółowe warunki przeprowadzania testów kwalifikacyjnych;
- 4) szczegółowe wymagania wobec członków komisji, sposób ich powoływania oraz wysokość ich wynagrodzenia, które nie może być wyższe niż 400 zł za egzamin;
- 5) wzór świadectwa kwalifikacji zawodowej;
- 6) sposób postępowania z dokumentacją związaną z prowadzeniem przez ośrodki szkolenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przy pieszonoj, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przy pieszonoj i szkolenia okresowego;
- 7) (uchylony);
- 8) wysokość opłaty za wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia.

2.¹¹²⁾ Wydaje rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia

odpowiednio:

1) przepisy Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, a także potrzeb zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych przeprowadzania kursów i zajęć;

2) przepisy Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz konieczność obiektywnego sprawdzenia przygotowania do uzyskania kwalifikacji wstępnej i kwalifikacji wstępnej przy pieszony w zakresie transportu drogowego;

3) konieczność zapewnienia ujednoczonych procedur przeprowadzania testów kwalifikacyjnych;

4) konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu wykształcenia i okresu praktyki zawodowej członków komisji w zakresie odpowiadającym wymaganej wiedzy dotyczącej wykonywania przewozu drogowego, a także potrzeb zapewnienia pokrycia kosztów związanych z przeprowadzaniem testów kwalifikacyjnych przez komisję;

5) zakres danych niezbędnych do potwierdzenia spełnienia przez kierowcę wykonującego przewóz drogowy wymaga ustawy, w szczególności w zakresie badań lekarskich i psychologicznych, ukończonych szkoleń, posiadanych uprawnień do kierowania pojazdem samochodowym, organów władz publicznych i podmiotów uprawnionych do wydawania świadectwa kwalifikacji zawodowej;

6) zakres danych niezbędnych do prawidłowego prowadzenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przy pieszony, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przy pieszony i szkolenia okresowego, dotyczących kandydatów na kierowców i kierowców wykonujących przewóz drogowy, podmiotów uprawnionych do przeprowadzania kursów i zajęć, organów władz publicznych w sprawach wpisu do rejestru, a także przepisy Unii Europejskiej w zakresie dokumentów związanych z uzyskiwaniem kwalifikacji wstępnej oraz szkoleń okresowych;

7) potrzeb zapewnienia należytej ochrony dokumentacji związanej z prowadzeniem przez ośrodki szkolenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przy pieszony, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przy pieszony i szkolenia okresowego;

8) (uchylony);

9) wysoko rzeczywistych kosztów związanych z prowadzeniem rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia oraz wysoko kosztów związanych z weryfikacją dokumentów.

Art. 39j. [Badania lekarskie]

1. Kierowca wykonujący przewóz drogowy podlega badaniom lekarskim przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

2. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, są wykonywane, z zastrzeżeniem ust. 3-6, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), zwanej dalej "Kodeksem pracy".

3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zgodnie z ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane:

1) do czasu ukończenia przez kierowcę 60 lat - co 5 lat;

2) po ukończeniu przez kierowcę 60. roku życia - co 30 miesięcy.

5.¹¹³⁾ Pierwsze badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji, a także następane dla kierowcy w wieku do 60 lat - w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.

6. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, wykonują lekarze uprawnieni do wykonywania badań profilaktycznych, o których mowa w przepisach Kodeksu pracy, posiadający dodatkowo uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców określone w odrębnych przepisach.

Art. 39k. [Badania psychologiczne]

1. Kierowca wykonujący przewóz drogowy podlega badaniom psychologicznym przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

2. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, w zakresie i na zasadach określonych dla kierowców w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

3. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane:

- 1) do czasu ukończenia przez kierowcę 60 lat - co 5 lat;
- 2) po ukończeniu przez kierowcę 60. roku życia - co 30 miesięcy.

4.¹¹⁴⁾ Pierwsze badanie psychologiczne, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji, a także następnie dla kierowcy w wieku do 60 lat - w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.

Art. 39l. [Zobowiązania przedsiabiorcy]

1. Przedsiabiorca lub inny podmiot wykonujący przewóz drogowy jest obowiązany do:

- 1) kierowania kierowców na:
 - a) szkolenia okresowe,
 - b) badania lekarskie i psychologiczne;
- 2) pokrywania kosztów badań lekarskich i psychologicznych;
- 3) przechowywania przez cały okres zatrudnienia kierowcy kopii:
 - a) świadectw kwalifikacji zawodowej,
 - b) orzeczeń lekarskich i psychologicznych;
- 4) prowadzenia dokumentacji dotyczącej badań lekarskich i psychologicznych;
- 5) przekazania kierowcy z chwilą rozwiązania stosunku pracy kopii orzeczeń i świadectw, o których mowa w pkt 3.

2. Przedsiabiorca lub inny podmiot wykonujący przewóz drogowy może pokryć koszty szkoleń okresowych kierowcy.

3. Spełnienie przez przedsiabiorcę lub przez inny podmiot wykonujący przewóz drogowy obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, uznaje się za równoznaczne ze spełnieniem obowiązków pracodawcy w zakresie wykonywania wstępnych i okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 229 § 1 i 2 Kodeksu pracy.

Art. 39m. [Zastosowanie wymagań] Wymagania, o których mowa w art. 39a-39l, stosuje się odpowiednio do przedsiabiorcy lub innej osoby osobistej wykonującej przewóz drogowy.

Art. 39n. [Odznaka]¹¹⁵⁾

1. Ustanawia się odznak „Wzorowy kierowca”.

2. Odznaka, o której mowa w ust. 1, może być nadawana zawodowym kierowcom wyróżniającym się szczególnymi osiągnięciami w pracy i wieloletni bezwypadkowy jazd.

3. Odznak „Wzorowy kierowca” nadaje minister właściwy do spraw transportu.

4. Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki nadawania odznaki „Wzorowy kierowca”, tryb przedstawiania wniosków, wzór odznaki, tryb jej wręczania i sposób noszenia, uwzględniając wymagania, jakie powinny spełniać wnioski o nadanie odznaki oraz kryteria stosowane przy jej nadawaniu.

Rozdział 8. Opłaty.

Art. 40. [Opłaty; zakres] Przedsiabiorca podejmujący i wykonujący transport drogowy jest obowiązany do ponoszenia opłat za:

- 1) czynności administracyjne określone w ustawie;
- 2) przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 38 ust. 1;
- 3) wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych, o którym mowa w art. 38 ust. 3.

Art. 41. [Opłaty administracyjne]

1.¹¹⁶⁾ Opłaty za czynności administracyjne pobierają się z tytułu:

- 1) udzielenia licencji, zmiany licencji, przedłużenia ważności licencji, wydania wypisu z licencji, wydania wtórnika licencji, przeniesienia uprawnień wynikających z licencji oraz wyrażenia zgody na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji;
- 2) wydania zezwolenia, zmiany zezwolenia, przedłużenia ważności zezwolenia, wydania wypisu z zezwolenia, wydania wtórnika zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego, przewozu wadłowego lub przewozu okazjonalnego;
- 3) wydania zezwolenia na przewóz kabotażowy;
- 4) wydania zezwolenia zagranicznego;
- 5) wydania za wiadczenia lub zmiany za wiadczenia, wydania wypisu z za wiadczenia o zgłoszeniu działalności w zakresie przewozów na potrzeby własne;
- 6) wydania zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą;
- 7) wydania świadectwa kierowcy lub jego zmiany oraz wydania wtórnika świadectwa kierowcy;
- 8) wydania formularza jazdy;
- 9) wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 30 ust. 10, lub jego zmiany oraz wydania wtórnika certyfikatu;
- 10) wydania decyzji, o której mowa w art. 20a ust. 2.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobierają organy dokonujące tych czynności.

3. Opłaty, o których mowa w art. 40 pkt 2 i pkt 3, pobiera jednostka, o której mowa w art. 38 ust. 2 i ust. 3.

4.¹¹⁷⁾ Minister właściwy do spraw transportu w celu usprawnienia procedur pobierania opłat może, w drodze rozporządzenia, upoważnić, na określonych warunkach, do pobierania opłat za niektóre czynności administracyjne w międzynarodowym transporcie drogowym, o których mowa w ust. 1, polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych.

5.¹¹⁸⁾ *(uchylony)*

Art. 42. *(utracił moc)*¹¹⁹⁾

Art. 42a. *(uchylony)*¹²⁰⁾

Art. 43. [Inne opłaty]

1.¹²¹⁾ Od przedsiębiorców zagranicznych mogą być pobierane opłaty na zasadach wzajemności.

2. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić dla przedsiębiorców zagranicznych opłaty, o których mowa w ust. 1, określając ich wysokość, tryb wnoszenia oraz jednostki właściwe do ich pobierania.

Art. 44. [Prowizje od opłat]

1.¹²²⁾ Jednostki, o których mowa w art. 26, art. 32 oraz art. 43 ust. 2, otrzymują prowizję od pobranych opłat, w wysokości nie mniejszej niż 7% i nie większej niż 10%.

1a. *(uchylony)*

1b.¹²³⁾ *(uchylony)*

2. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek prowizji oraz sposób jej pobierania i rozliczania z jednostkami, o których mowa w ust. 1.

Art. 45. [Zwolnienie z opłat]

1.¹²⁴⁾ Przedsiębiorca wykonujący transport drogowy może być zwolniony z opłat, o których mowa w art. 43, w przypadku wykonywania przez niego przewozów w ramach pomocy humanitarnej, medycznej lub w przypadku klęski żywiołowej.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, następuje, w drodze decyzji administracyjnej, wydanej przez ministra właściwego do spraw transportu, na zgodny wniosek przedsiębiorcy i właściwego organu państwowego lub organizacji humanitarnej.

Art. 45a. *(uchylony)*¹²⁵⁾

Art. 46. [Wpływy z opłat]

1.¹²⁶⁾ Wpływy uzyskane z opłat, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 7-9 i art. 43, oraz wpływy z opłat z tytułu:

1) w międzynarodowym transporcie drogowym:

a) udzielenia licencji, zmiany licencji, przedłużenia ważności licencji, wydania wypisu z licencji, wydania wtórnika licencji, przeniesienia uprawnień wynikających z licencji oraz wyrażenia zgody na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji,

b) wydania zezwolenia, zmiany zezwolenia, przedłużenia ważności zezwolenia, wydania wypisu z zezwolenia, wydania wtórnika zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego, przewozu wadłowego lub przewozu okazjonalnego,

c) wydania decyzji, o której mowa w art. 20a ust. 2,

d) wydania zezwolenia na przewóz kabotażowy,

e) wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 19a ust. 1,

f) wydania za wiadczenia, zmiany za wiadczenia, wydania wypisu z za wiadczenia o zgłoszeniu działalności w zakresie międzynarodowego przewozu na potrzeby własne,

2) wydania wielokrotnego zagranicznego zezwolenia wydanego przez Międzynarodowe Forum Transportu (International Transport Forum),

3) wydania zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą

- są przekazywane w całości na wydzielony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

1a.¹²⁷⁾ Wpływy uzyskane z opłat, za wydanie zezwoleń zagranicznych na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego rzeczy lub osób, są przekazywane, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 2:

1) na wydzielony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad - 50% wpływów;

2) do budżetu państwa - 50% wpływów.

2.¹²⁸⁾ Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad sprawuje nadzór nad realizacją wpływów z opłat, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 7-9 i art. 43.

3.¹²⁹⁾ Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przekazuje kwoty pobranych opłat, o których mowa w ust. 1, w terminie pierwszych dwóch dni roboczych po zakończeniu tygodnia, w którym wpłynęły, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego, z przeznaczeniem na budowę i utrzymanie dróg krajowych oraz na potrzeby gromadzenia danych o drogach publicznych i sporządzania informacji o sieci dróg publicznych, jak również na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego i budowy autostrad.

3a.¹³⁰⁾ *(uchylony)*

4. Wpływy uzyskane z innych opłat niż wymienione w ust. 1, stanowią odpowiednio dochód właściwej jednostki samorządu terytorialnego lub budżetu państwa.

Art. 47. [Wysokość opłat]

1. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określa, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość opłat za czynności administracyjne, o których mowa w art. 41 ust. 1, mając na uwadze w szczególności rodzaj udzielanych uprawnień i okres, na jaki zostaną wydane;

2) wysokość opłat za egzaminowanie oraz za wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wysokość opłat zostanie określona:

1) w przypadku licencji, w zależności od:

a) okresu ważności licencji,

b) liczby pojazdów samochodowych, na które wydaje się wypisy z licencji,

- c) zakresu transportu drogowego,
 - d) rodzaju przewozów,
 - e) rodzaju pojazdów - w międzynarodowym transporcie drogowym osób;
 - 2) w przypadku zezwolenia, w zależności od:
 - a) okresu ważności zezwolenia,
 - b) rodzaju zezwolenia;
 - 3) w przypadku załącznika potwierdzającego zgłoszenie przez przedsiębiorcę prowadzenia przewozów drogowych jako działalności pomocniczej w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, w zależności od:
 - a) zakresu przewozów,
 - b) rodzajów przewozów;
 - 4) w przypadku certyfikatu kompetencji zawodowych, w zależności od:
 - a) zakresu i formy testu z wiedzy z uwzględnieniem kosztów jego przeprowadzenia,
 - b) rodzaju certyfikatu kompetencji zawodowych z uwzględnieniem kosztów jego wydania;
 - 5) w przypadku świadectwa kierowcy, w zależności od okresu ważności.
3. ¹³¹⁾ Wysokość opłaty z tytułu:
- 1) udzielenia licencji - nie może być wyższa niż równowartość 1 000 000 euro;
 - 2) udzielenia zezwolenia na transport drogowy osób - nie może być wyższa niż równowartość 800 euro;
 - 3) udzielenia zezwolenia na przewóz kabotażowy - nie może być wyższa niż równowartość 800 euro za przewóz jednorazowy;
 - 4) wydania zezwolenia zagranicznego - nie może być wyższa niż równowartość :
 - a) 500 euro za wielokrotne zezwolenie roczne,
 - b) 15 euro za zezwolenie jednorazowe;
 - 5) wydania świadectwa kierowcy - nie może być wyższa niż równowartość 10 euro;
 - 6) wydania formularza jazdy - nie może być wyższa niż równowartość 30 euro;
 - 7) wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 30 ust. 10 - nie może być wyższa niż równowartość :
 - a) 70 euro dla pojazdu samochodowego nieposiadającego certyfikatu,
 - b) 50 euro dla pojazdu samochodowego w przypadku wznowienia certyfikatu,
 - c) 30 euro dla przyczepy lub naczepy nieposiadającej certyfikatu,
 - d) 15 euro dla przyczepy lub naczepy w przypadku wznowienia certyfikatu.

Rozdział 9. Inspekcja Transportu Drogowego.

Art. 48. [Cel działań inspekcji] ¹³²⁾ Tworzy się Inspekcja Transportu Drogowego, zwana dalej „Inspekcją”, powołaną do kontroli przestrzegania przepisów w zakresie przewozu drogowego wykonywanego pojazdami samochodowymi oraz przepisów, o których mowa w art. 3 ust. 1a.

Art. 49. [Uprawnienia kontrolne innych organów] Przepisy ustawy nie naruszają przewidzianych w odrębnych ustawach obowiązków i uprawnień organów publicznych w zakresie kontroli przestrzegania przepisów.

Art. 50. [Zadania inspekcji] ¹³³⁾ Do zadań Inspekcji należą:

- 1) kontrola:
 - a) przestrzegania obowiązków lub warunków przewozu drogowego, o których mowa w art. 4 pkt 22,
 - b) (*uchylona*),
 - c) przestrzegania przepisów ruchu drogowego w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,
 - d) (*uchylona*),
 - e) przestrzegania szczegółowych zasad i warunków transportu zwierząt,
 - f) (*uchylona*)
 - g) wprowadzonych do obrotu części nienieruchych urządzeń transportowych pod względem zgodnie z wymaganiami technicznymi, dokumentacji technicznej i prawidłowości ich oznakowania, w zakresie określonym w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz.U. Nr 227, poz. 1367),
 - h) rodzaju używanego paliwa,
 - i) dokumentów związanych z wykonywaniem publicznego transportu zbiorowego,

j) prawidłowo ci uiszczenia opłaty elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;

2) prowadzenie post powania administracyjnego, w tym wydawanie decyzji administracyjnych na zasadach określonych w ustawie, a także podejmowanie innych czynności w niej przewidzianych, w sprawach:

- a) licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,
- b) zezwoleń na międzynarodowym transporcie drogowym i zezwoleń na przewóz kabotowy,
- c) formularzy jazdy,
- d) za wiadczeń na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy,
- e) świadectw kierowcy,
- f) certyfikatów, o których mowa w art. 30 ust. 10;

3) podejmowanie czynności dotyczących zezwoleń zagranicznych i zezwoleń ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 50a. [Delegacja ustawowa] ¹³⁴⁾ Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb kontroli, o której mowa w art. 50 pkt 1 lit. h, uwzględniając sposób przeprowadzenia kontroli i badania rodzaju używanego paliwa.

Art. 50b. [Urządzenia do ważenia pojazdów] ¹³⁵⁾ Konserwacja, naprawa i bieżące utrzymanie urządzeń technicznych do ważenia pojazdów jest finansowane ze środków budżetu państwa ujmowanych w budżecie, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu.

Art. 51. [Organy inspekcji] ¹³⁶⁾

1. Zadania Inspekcji Transportu Drogowego określone w niniejszym rozdziale wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego;
- 2) wojewoda działający za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora transportu drogowego, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji transportu drogowego wchodzić w skład wojewódzkiej administracji zespolonej.

2. Organy wymienione w ust. 1 wykonują zadania Inspekcji Transportu Drogowego zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie i przepisach odrębnych.

3. Główny Inspektor Transportu Drogowego koordynuje, nadzoruje i kontroluje działalność wojewódzkich inspektorów transportu drogowego oraz nadzoruje wykonanie w roku budżetowym planów rzeczowo-finansowych w budżecie dotyczących wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego.

4. Wojewódzki inspektor transportu drogowego kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu transportu drogowego.

5. Czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 50 pkt 1 w zakresie określonym w art. 68-75 wykonują inspektorzy Inspekcji, zwani dalej „inspektorami”.

6. W sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest:

- 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego - w sprawach:
 - a) określonych w art. 50 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy,
 - b) związanych z kontrolą uiszczenia opłaty elektronicznej za przejazd po drogach krajowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
 - c) związanych z kontrolą przestrzegania przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami w zakresie, o którym mowa w art. 129g ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;
- 2) wojewódzki inspektor - w pozostałych sprawach.

7. Główny Inspektor Transportu Drogowego może w sprawach, o których mowa w ust. 6 pkt 1 lit. a i b, upoważnić do działania w jego imieniu wojewódzkiego inspektora transportu drogowego.

8. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 6 pkt 2, jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.

Art. 52. [Główny Inspektor; wojewódzki inspektor]

1. ¹³⁷⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego kieruje Inspekcją przy pomocy podległego mu Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego oraz delegatur terenowych Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, zwanych dalej "delegaturami".

1a.¹³⁸⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego może spraw należyc do właściwo ci delegatury przej lub przekaza do załatwienia innej delegaturze albo spraw należyc do swojej właściwo ci przekaza do załatwienia wskazanej delegaturze.

1b.¹³⁹⁾ Delegaturami kieruj naczelnicy delegatur. Decyzje i postanowienia w sprawach z zakresu właściwo ci delegatur oraz w sprawach przekazanych do załatwienia przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego naczelnicy delegatur wydaj w imieniu Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

1c.¹⁴⁰⁾ Obsług delegatury zapewnia wojewódzki inspektorat transportu drogowego na obszarze działania, którego znajduje si siedziba delegatury.

2.¹⁴¹⁾ Prezes Rady Ministrów, w drodze zarz dzenia, nadaje statut Głównemu Inspektoratowi Transportu Drogowego, w którym okre la organizacj Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego i jego delegatur, w tym terytorialny zasi g działania delegatur oraz wojewódzkie inspektoraty transportu drogowego b d ce ich siedzibami.

3. Wojewódzki inspektor kieruje wojewódzk inspekcj przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu transportu drogowego.

4. Minister właściwo ci do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, okre li, w drodze rozporz dzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego, uwzgl dniaj c podział na komórki organizacyjne.

Art. 53. [Powołanie; odwołanie]

1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rz dowej podległym ministrowi właściwemu do spraw transportu.

2.¹⁴²⁾ Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3.¹⁴³⁾ Zast pc Głównego Inspektora powołuje minister właściwo ci do spraw transportu, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwo ci do spraw transportu odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zast pc .

3a.¹⁴⁴⁾ Stanowisko Głównego Inspektora może zajmowa osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorz dny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umy lne przest pstwo lub umy lne przest pstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni sta pracy, w tym co najmniej 3-letni sta pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedz z zakresu spraw należyc do właściwo ci Inspekcji Transportu Drogowego.

3b.¹⁴⁵⁾ Informacj o naborze na stanowisko Głównego Inspektora ogłasza si przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dost pnym w siedzibie urz du oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urz du i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawiera :

- 1) nazw i adres urz du;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania zwi zane ze stanowiskiem wynikaj ce z przepisów prawa;
- 4) zakres zada wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informacj o metodach i technikach naboru.

3c.¹⁴⁶⁾ Termin, o którym mowa w ust. 3b pkt 6, nie może by krótszy ni 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3d.¹⁴⁷⁾ Nabór na stanowisko Głównego Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw transportu, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie daje im prawo wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

3e.¹⁴⁸⁾ Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3d, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

3f.¹⁴⁹⁾ Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3e, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

3g.¹⁵⁰⁾ W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu.

3h.¹⁵¹⁾ Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwy i adresy urzędów;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informacji o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

3i.¹⁵²⁾ Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwy i adresy urzędów;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informacji o niewyłonieniu kandydata.

3j.¹⁵³⁾ Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

3k.¹⁵⁴⁾ Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 3, powołuje Główny Inspektor.

3l.¹⁵⁵⁾ Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3a-3j.

4.¹⁵⁶⁾ Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora.

5.¹⁵⁷⁾ Zastępca wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora, w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Transportu Drogowego.

Art. 54. [Funkcje]

1. Główny Inspektor sprawuje nadzór nad wojewódzkimi inspektorami oraz ma prawo kontroli ich działalności, a także wydawania im właściwych poleceń w tym zakresie.

2.¹⁵⁸⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego:

- 1) opracowuje kierunki działania Inspekcji w porozumieniu z organizacjami zrzeszającymi przewoźników o zasięgu ogólnokrajowym i plany kontroli o znaczeniu ogólnokrajowym, zatwierdzane przez ministra właściwego do spraw transportu;
- 2) określa metody i formy wykonywania zadań przez Inspekcję, w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy;
- 3) organizuje kursy specjalistyczne i szkolenia inspektorów;
- 4) przygotowuje projekty aktów prawnych w zakresie kontroli przewozów drogowych;
- 5) opracowuje, we współpracy z Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Służby Celnej oraz Głównym Inspektorem Pracy, jednolity krajowy strategii kontroli przepisów w zakresie

czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców;

6) zapewnia uczestnictwo Inspekcji, co najmniej sześć razy w roku, w skoordynowanych z właściwymi organami kontrolnymi innego państwa członkowskiego lub państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, kontrolach drogowych kierowców pojazdów objętych zakresem stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.Urz. WE L 370 z 31.12.1985, str. 8 oraz Dz.Urz. WE L 274 z 09.10.1998, str. 1) oraz rozporządzenia (WE) nr 561/2006; kontrole takie są wykonywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i mogą być przeprowadzane wspólnie z polskimi organami kontrolnymi;

7) realizuje, co najmniej raz w roku, wspólny z właściwymi organami odpowiedzialnymi za kontakty wewnętrzne w zainteresowanych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, program szkolenia w zakresie najlepszych praktyk kontrolnych oraz wymiany pracowników;

8) udziela właściwym organom innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, niezbędnej pomocy i wyjaśnień w sytuacji, kiedy brak jest wystarczających danych do stwierdzenia w czasie kontroli drogowej przeprowadzanej na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, że kierowca pojazdu zarejestrowanego w Rzeczypospolitej Polskiej, naruszył przepisy w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku;

9) zapewnia uczestnictwo swojego przedstawiciela w Komitecie Wspierającym Komisji Europejskiej, ustanowionym zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym;

10) wymienia z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przynajmniej raz na sześć miesięcy lub w indywidualnych przypadkach na szczególne żądanie, informacje dostępne na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym i art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 561/2006;

11) wykonuje zadania Inspekcji dotyczące kontroli i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami w zakresie, o którym mowa w art. 129g ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;

11a) wykonuje zadania Inspekcji związane z kontrolą uiszczenia opłaty elektronicznej za przejazd po drogach krajowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;

12) uzgadnia opracowane przez wojewodów projekty rocznych planów rzeczowo-finansowych w części dotyczącej wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego.

2a.¹⁵⁹⁾ Zadania Głównego Inspektora Transportu Drogowego finansowane są z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu.

3. Wojewódzki inspektor opracowuje kierunki działania wojewódzkiej inspekcji transportu drogowego, zatwierdzane przez Głównego Inspektora.

4.¹⁶⁰⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego raz na dwa lata przedkłada Radzie Ministrów, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw transportu, jednolity krajowy strategii kontroli, w terminie do dnia 30 listopada.

Art. 54a. *(uchylony)*¹⁶¹⁾

Art. 54b. [Czas jazdy i czas postoju]¹⁶²⁾

1.¹⁶³⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego jest organem odpowiedzialnym za kontakty wewnętrzne w zakresie kontroli przepisów dotyczących czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców wykonujących przewozy drogowe.

2.¹⁶⁴⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Celnej oraz Główny Inspektor Pracy prowadzą rejestry danych statystycznych dotyczących kontroli czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców wykonujących przewozy drogowe, według następujących kategorii:

1) w przypadku kontroli drogowych:

a) kategoria drogi: krajowe, wojewódzkie, powiatowe lub gminne,

- b) państwo, w którym kontrolowany pojazd jest zarejestrowany,
- c) rodzaj tachografu: analogowy lub cyfrowy;
- 2) w przypadku kontroli na terenie przedsiębiorstw:
 - a) kategoria przewozu drogowego: międzynarodowy lub krajowy, przewóz osób lub rzeczy, przewóz na potrzeby własne lub transport drogowy,
 - b) wielkość taboru przedsiębiorstwa,
 - c) rodzaj tachografu: analogowy lub cyfrowy.

3.¹⁶⁵⁾ Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Celnej oraz Główny Inspektor Pracy przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego w formie pisemnej i elektronicznej dane statystyczne, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po roku sprawozdawczym.

4.¹⁶⁶⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Komisji Europejskiej zbiorcze dane statystyczne uzyskane, zgodnie z ust. 3, w terminie do dnia 30 września po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem.

Art. 55. [Uprawnienia]

1.¹⁶⁷⁾ Inspektor wykonujący zadania, o których mowa w art. 50, ma prawo do:

- 1) wstępu do pojazdu;
- 2) kontroli dokumentów;
- 2a) kontroli karty kierowcy i karty przedsiębiorstwa;
- 3) kontroli zainstalowanych lub znajdujących się w pojeździe urządzeń pomiarowo-kontrolnych lub tachografu cyfrowego;
- 3a) kontroli używanego w pojeździe urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 4) kontrolowania masy, nacisków osi i wymiarów pojazdu przy użyciu przyrządu pomiarowego;
- 5) udzielenia od podmiotu wykonującego przewóz drogowy i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
- 6) wstępu na teren podmiotu wykonującego przewóz drogowy, w tym do pomieszczeń lub lokali, gdzie prowadzi on działalność lub przechowuje dokumenty i inne nośniki informacji wymagane przepisami, o których mowa w art. 4 pkt 22, w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana ta działalność.

1a.¹⁶⁸⁾ Inspektor przeprowadza czynności kontrolne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 5 i 6, w obecności przedsiębiorcy albo osoby przez niego upoważnionej.

1b.¹⁶⁹⁾ Kontroli dokumentów, o których mowa w art. 87, inspektor dokonuje w obecności kierującego pojazdem przemieszczającym się środkiem transportu.

1c.¹⁷⁰⁾ Przepisy ust. 1 pkt 5 i 6 i ust. 1a stosuje się odpowiednio do:

- 1) podmiotów wykonujących czynności związane z przewozem drogowym, a w szczególności do:
 - a) spedytora,
 - b) nadawcy,
 - c) odbiorcy,
 - d) załadowcy,
 - e) organizatora wycieczki,
 - f) organizatora transportu,
 - g) operatora publicznego transportu zbiorowego;
- 2) podmiotów, o których mowa w art. 16a i art. 33a, w okresie roku od dnia zaprzestania przez te podmioty wykonywania przewozu drogowego.

2. Inspektor ma również prawo do:

- 1) stosowania środków przymusu bezpośredniego;
- 2) używania broni palnej.

Art. 56. [Kary pieniężne]¹⁷¹⁾

1.¹⁷²⁾ Inspektor ma prawo do nakładania i pobierania kar pieniężnych oraz grzywnien w drodze mandatów

karnych:

- 1) zgodnie z przepisami ustawy;
- 2) za naruszenia przepisów o ruchu drogowym w zakresie określonym w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;
- 3) w zakresie określonym w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 4) zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.

2. Inspektor ma prawo prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, kierowania do sądu wniosków o ukaranie oraz udziału w rozprawach przed sądami powszechnymi w charakterze oskarżyciela publicznego i wnoszenia odwołań od postanowień i orzeczeń tych sądów w sprawach o wykroczenia z zakresu działania Inspekcji Transportu Drogowego.

3. ¹⁷³⁾ Kary pieniężne oraz grzywny, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, przekazywane są na wydrukowany rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.

Art. 57. [Zakres stosowania środków przymusu]

1. Środki przymusu bezpośredniego stosuje się wobec osób określonych w art. 68 ust. 1 pkt 1, niepodporządkowujących się poleceniom wydanym przez inspektorów, a także wobec osób uniemożliwiających im wykonanie czynności kontrolnych.

2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte jedynie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w ust. 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na inspektora.

3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu bezpośredniego, jakie odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny dostępny w tej sytuacji sposób nie można skutecznie oraz bezpiecznie wykonać czynności kontrolnych.

Art. 58. [Katalog środków przymusu]

1. Do środków przymusu bezpośredniego zalicza się w szczególności:

- 1) siły fizycznej, w postaci chwytów obojętnych oraz podobnych technik obrony;
- 2) indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obojętniania osób oraz unieruchamiania pojazdów.

2. Siłę fizyczną można stosować w celu odparcia czynnej napaści lub zmuszenia do wykonania polecenia albo zatrzymania osoby zagrożonej.

3. Indywidualne techniczne i chemiczne środki przymusu bezpośredniego można stosować w przypadku odparcia czynnej napaści, pokonywania czynnego oporu lub udaremniania ucieczki osoby kontrolowanej.

4. Inspektor może stosować również kolczaski drogowe lub inne urządzenia techniczne umożliwiające unieruchomienie pojazdu.

5. Zastosowanie urządzenia technicznego, o którym mowa w ust. 4, należy poprzedzić:

- 1) sygnałem zatrzymania, podanym przez inspektora w sposób zrozumiały i widoczny dla kierującego zatrzymywany pojazdem;
- 2) wstrzymaniem ruchu drogowego w obu kierunkach na odległość nie mniejszą niż 100 metrów od tego urządzenia.

Art. 59. [Warunki zastosowania środków przymusu]

1. Środki przymusu bezpośredniego mogą być stosowane po uprzednim wezwaniu do zachowania się zgodnego z prawem oraz po bezskutecznym uprzedzeniu o zamiarze ich użycia.

2. Inspektor może odstąpić od wezwania osoby do zachowania się zgodnego z prawem oraz od uprzedzenia o zamiarze użycia środków przymusu bezpośredniego, jeżeli zwłoka groziłaby niebezpieczeństwem dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia.

3. Środki przymusu bezpośredniego stosuje się w taki sposób, aby osiągnięcie podporządkowania się wydanym poleceniom powodowało możliwie najmniej dolegliwostwo osobie, wobec której zostały one użyte.

4. Od dalszego stosowania środków przymusu bezpo redniego nale y odst pi , gdy osoba, wobec której u yto tych środków, podporz dkowała si wydanym poleceniom.

Art. 60. [Zranienie osoby] Je eli wskutek zastosowania rodka przymusu bezpo redniego nast piło zranienie osoby, inspektor jest obowi zany udzieli jej pierwszej pomocy, a w razie potrzeby wezwa lekarza.

Art. 61. [Pisemne zawiadomienie przeło onego]

1. O fakcie zastosowania rodka przymusu bezpo redniego inspektor niezwłocznie zawiadamia pisemnie bezpo redniego przeło onego.

2. Przeło ony jest obowi zany ka dorazowo zbada zasadno , warunki i sposób zastosowania środków przymusu bezpo redniego przez podległych mu inspektorów.

Art. 62. [Okoliczno ci u ycia broni palnej]

1. W przypadku gdy rodki przymusu bezpo redniego wymienione w art. 58 ust. 1 oka si niewystarczaj ce lub ich u ycie ze wzgl du na okoliczno ci danego zdarzenia nie b dzie mo liwe, inspektor mo e u y broni palnej.

2. U ycie broni palnej przez inspektora w przypadku, o którym mowa w ust. 1, mo e nast pi wył cznie w celu odparcia bezpo redniego i bezprawnego zamachu na jego ycie lub zdrowie.

3. Przez u ycie broni palnej rozumie si oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu toku post powania okre lonego w art. 63.

4. Inspektor, który podj ł decyzj o u yciu broni palnej, powinien post powa ze szczegól n rozrag , traktuj c bro jako ostateczny rodek działania.

5. Broni palnej nale y u y w sposób wyrz dzaj cy mo liwie najmniejsz szkod osobie, przeciwko której jej u yto, i jej u ycie nie mo e zmierza do pozbawienia tej osoby ycia ani nara a osób postronnych na niebezpiecze stwo utraty ycia lub zdrowia.

Art. 63. [Warunki u ycia broni palnej]

1. Inspektor przed u yciem broni palnej jest obowi zany:

1) po okrzyku "Inspekcja drogowa" wezwa osob , w stosunku do której przewiduje si u ycie broni palnej, do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególno ci do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narz dzia, odst pienia od bezprawnych działań lub u ycia przemocy albo zaniechania ucieczki;

2) w razie niepodporz dkowania si wezwaniom okre lonym w pkt 1, zagrozi u yciem broni palnej okrzykiem "Stój, bo strzelam";

3) odda strzał ostrzegawczy w gór , je eli czynno ci okre lone w pkt 1 i pkt 2 oka si bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje si , w przypadku gdy z zachowania osoby posiadaj cej bro lub inne niebezpieczne narz dzie wynika, e wszelka zwłoka groziłaby bezpo rednim niebezpiecze stwem dla ycia lub zdrowia ludzkiego.

3. U ycie broni palnej w sytuacji, o której mowa w ust. 2, musi by poprzedzone okrzykiem "Inspekcja drogowa".

Art. 64. [Zranienie lub mier]

1. Je eli wskutek u ycia broni palnej nast puje zranienie lub zachodzi podejrzenie mierci osoby, inspektor jest obowi zany, bez zb dnej zwłoki, do udzielenia pierwszej pomocy i niezwłocznego wezwania lekarza oraz powiadomienia najbli szej jednostki Policji.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku u ycia broni palnej doszło do wyrz dzenia szkody w mieniu, inspektor jest obowi zany ponadto do zabezpieczenia ladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczenia na to miejsce osób trzecich oraz je eli jest to mo liwe - ustalenia wiadków zdarzenia.

Art. 65. [Zawiadomienie przeło onego; pisemna notatka]

1. O ka dym przypadku u ycia broni palnej lub podj cia czynno ci, o których mowa w art. 63, inspektor jest

obowiązany niezwłocznie powiadomi bezpośredniego przełożonego oraz sporządzi pisemne notatki.

2. Do obowiązków wojewódzkiego inspektora należą:

- 1) zbadanie, czy użycie broni palnej lub podjęcie czynności określonych w art. 63 było zgodne z obowiązującymi przepisami;
- 2) niezwłoczne zawiadomienie prokuratora - w przypadku stwierdzenia, że użycie broni palnej było niezgodne z obowiązującymi przepisami;
- 3) wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w przypadku określonym w pkt 2 oraz w razie stwierdzenia, że podjęcie czynności określonych w art. 63 było niezgodne z obowiązującymi przepisami.

Art. 66. [Pozwolenie na zakup broni]

1. Inspektorzy wykonujący zadania określone w art. 50 ustawy mogą być wyposażeni w broń palną.

2. Pozwolenie na broń palną na okaziciela wydaje, na wniosek wojewódzkiego inspektora, w trybie określonym w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711), właściwy miejscowo komendant wojewódzkiej Policji.

3. Wojewódzki inspektor dokonuje zakupu broni palnej i amunicji według zasad określonych w przepisach o broni i amunicji.

4. Wojewódzki inspektor występuje z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiej Policji o dopuszczenie inspektora do posiadania broni palnej oraz amunicji na zasadach określonych w przepisach o broni i amunicji.

5. Inspektorzy, po zakończeniu pracy, są obowiązani do codziennego zdawania broni i amunicji do podrzędnego magazynku broni, znajdującego się w najbliższej jednostce Policji, gdzie inspektor wykonywał swoje zadanie służbowe.

Art. 67. [Organy współdziałające]

1. Inspekcja współdziała w szczególności z: Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu, Biurem Ochrony Rządu, Żandarmerią Wojskową, Strażą Graniczną, Służbą Celną, kontrolą skarbową, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Handlową, Inspekcją Ochrony środowiska, Inspekcją Weterynaryjną i zarządcami dróg - w zakresie bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych oraz zwalczania przestępstw i wykroczeń drogowych dokonywanych w zakresie transportu drogowego lub w związku z tym transportem, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Inspekcji.

2. W celu realizacji zadań określonych w art. 50 Inspekcja współdziała z organami samorządu terytorialnego, jak również z organizacjami zrzeszającymi przewoźników drogowych.

3.¹⁷⁴⁾ W celu realizacji zadań określonych w art. 50, Inspekcja może, w drodze transmisji danych, korzystać z bezpośredniego dostępu do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Sądowym. Minister Sprawiedliwości oraz Główny Inspektor Transportu Drogowego określi, w drodze porozumienia, szczegółowe warunki techniczne dostępu do tych danych.

Art. 68. [Zakres kontroli]

1.¹⁷⁵⁾ Kontroli, o której mowa w art. 50 i art. 87, z zastrzeżeniem ust. 2, podlegają:

- 1) kierujący pojazdami w zakresie i na zasadach określonych w:
 - a) niniejszej ustawie,
 - b) art. 129a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,
 - c) ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
 - 2) przedsiębiorcy wykonujący przewóz drogowy,
 - 3) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 2
- zwani dalej "kontrolowanymi".

2. Kontroli, o której mowa w ust. 1, nie podlegają pojazdy przewoźce wartości pieniężnej w rozumieniu przepisów o ochronie osób i mienia.

Art. 69. [Umundurowanie; legitymacja służbowa]

1. Inspektor wykonuje czynności kontrolne, z zastrzeżeniem ust. 1a, w umundurowaniu oraz posługuje się legitymacją służbową i znakiem identyfikacyjnym.

1a. Inspektor może wykonywać bez umundurowania czynności kontrolne podczas kontroli:

- 1) w przedsiębiorstwie;
- 2) przewozów regularnych, o ile nie wymaga to zatrzymywania pojazdów na drodze poza przystankami;
- 3) transportu drogowego taksówek, o ile nie wymaga to zatrzymywania pojazdów na drodze poza postojem.

2.¹⁷⁶⁾ Umundurowanie służbowe przysługuje Głównemu Inspektorowi, wojewódzkiemu inspektorowi, ich zastępcom, inspektorom, a także na zasadach określonych przez Głównego Inspektora, w drodze zarządzenia, pracownikom Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.

3. Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, dystynkcje i wzór umundurowania, o którym mowa w ust. 2, normy umundurowania i sposób jego przydziału oraz zasady i sposób noszenia umundurowania, jak również ustala kryteria przydziału umundurowania, warunki jego używania, mając na uwadze okres obowiązkowego umundurowania.

3a.¹⁷⁷⁾ Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na względzie zakres zadań i sposób ich realizacji przez osoby, o których mowa w ust. 2, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość i warunki przyznawania równowalnego pieniężnego w zamian za umundurowanie;
- 2) elementy umundurowania stanowiące podstawę do określenia wysokości równowalnego;
- 3) tryb przyznawania, przypadki odmowy przyznania oraz terminy wypłacania równowalnego;
- 4) wysokość, warunki przyznawania i terminy wypłaty ryczałtu pieniężnego za czyszczenie chemiczne umundurowania.

4. Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji inspektora oraz szczegółowy sposób postępowania z nią związanego. Do legitymacji służbowej podlegają wpisaniu następujące dane osobowe: imię, nazwisko, stanowisko. Rozporządzenie ustala sposób wydawania legitymacji oraz przypadki, w których podlega ona wymianie i zwrotowi, a także sposób jej używania i przechowywania.

5. Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, wzór odznaki identyfikacyjnej inspektora i oznakowania pojazdu służbowego oraz szczegółowy sposób postępowania z nimi związanego. Rozporządzenie to ustala w szczególności sposób używania i przechowywania odznaki.

6.¹⁷⁸⁾ Pracownicy, o których mowa w art. 76a ust. 1, w czasie wykonywania obowiązków służbowych posługują się legitymacją służbową oraz odznaką identyfikacyjną. Do legitymacji służbowej podlegają wpisaniu następujące dane: imię i nazwisko oraz stanowisko lub nazwa komórki organizacyjnej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, w której zatrudniony jest pracownik.

7.¹⁷⁹⁾ Główny Inspektor określa, w drodze zarządzenia, wzór legitymacji i odznaki, o których mowa w ust. 6, oraz sposób ich wydawania, przypadki, w których podlegają one wymianie i zwrotowi, a także sposób ich używania i przechowywania.

Art. 70. [Obowiązki inspektora]

1.¹⁸⁰⁾ Czynności kontrolnych inspektor dokonuje po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

1a.¹⁸¹⁾ Czynności kontrolnych przemieszczających się środków transportu inspektor dokonuje po okazaniu kierującemu legitymacji służbowej.

1b.¹⁸²⁾ Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko inspektora upoważnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;

- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiabiorcy.

2. ¹⁸³⁾(uchylony)

3. Inspektor ma obowiązek zapoznać kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami wynikającymi z ustawy.

4. ¹⁸⁴⁾ Inspektor wykonuje czynności kontrolne w obecności kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, w obecności kierującego.

Art. 71. [Warunek zatrzymania] ¹⁸⁵⁾Zatrzymanie pojazdu do kontroli może być dokonane tylko przez umundurowanego inspektora.

Art. 72. [Obowiązki kontrolowanego] ¹⁸⁶⁾Kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, a w szczególności ci:

- 1) udzieli ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okaże dokumenty lub inne nośniki informacji oraz udostępni dane mające związek z przedmiotem kontroli;
- 2) udostępni pojazd, a w uzasadnionych przypadkach wynikających z przeprowadzonej kontroli pojazdu na drodze, obiekt, siedzibę przedsiębiorcy oraz wszystkie pomieszczenia, w których przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą, w których przechowuje mienie przedsiębiorstwa;
- 3) umożliwi sporządzenie kopii dokumentów wskazanych przez kontrolującego;
- 4) umożliwi sporządzenie dokumentacji filmowej lub fotograficznej, jeżeli może ona stanowić dowód lub przyczyni się do utrwalenia dowodu w sprawie będącej przedmiotem kontroli;
- 5) umożliwi przekazanie, za potwierdzeniem odbioru, oryginału zapisu urządzenia samoczynnie rejestrującego prędkość jazdy, czas jazdy i postoju lub karty kierowcy, oraz gromadzonych przez kontrolowany podmiot wydruków z tachografu cyfrowego i karty kierowcy, których kontrola będzie dokonywana w siedzibie organu kontroli.

Art. 73. [Uprawnienia inspektora]

1. W toku kontroli inspektor może:

- 1) legitymować kierowców i inne osoby w celu ustalenia tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 2) bada dokumenty i inne nośniki informacji objęte zakresem kontroli;
- 3) dokonywać oględzin i zabezpiecza zebrane dowody;
- 3a) zatrzymać kartę kierowcy w przypadkach, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. c rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.Urz. WE L 370 z 31.12.1985, str. 8 oraz Dz.Urz. WE L 274 z 09.10.1998, str. 1), lub kartę przedsiębiorstwa;
- 4) przesłuchiwać świadków i zasięgać opinii biegłych;
- 5) przesłuchiwać kontrolowanego w charakterze strony, jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub z powodu ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla ustalenia kontroli.

1a. ¹⁸⁷⁾ W przypadku, gdy w trakcie kontroli drogowej zostaną stwierdzone naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego, przesłuchanie świadka podczas wykonywania tej kontroli może odbywać się bez udziału strony lub osoby przez nią wyznaczonej.

2. W przypadku nieusprawiedliwionego niestawienia się kontrolowanego, świadka lub biegłego na wezwanie inspektora stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 74. [Protokół] ¹⁸⁸⁾

1. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych inspektor sporządza protokół kontroli.

2. Protokół podpisują inspektor i kontrolowany. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego kontrolujący odnotowuje w protokole kontroli i podaje jej przyczynę.

3. Oryginał protokołu kontroli zatrzymuje kontrolujący, a kopię doręcza się kontrolowanemu kierowcy, przedsiębiorcy lub podmiotowi wykonującemu przewóz drogowy.

4. Do protokołu kontroli kontrolowany może wnieść zastrzeżenia.

Art. 75. [Konsekwencje kontroli] Wyniki kontroli wykorzystywane są do formułowania wniosków o wszczęcie postępowania:

- 1) administracyjnego o cofnięcie uprawnień przewozowych przedsiębiorcy, określonych przepisami ustawy;
- 2) karnego lub karno-skarbowego;
- 3) w sprawach o wykroczenia;
- 4) przez organy Państwowej Inspekcji Pracy;
- 5) przewidzianego w umowach międzynarodowych w stosunku do przedsiębiorców zagranicznych.

Art. 76. [Inspektor]

1. Inspektorem może być osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie;
- 2) ma nienaganną opinię i nie była karana za przestępstwo umyślne;
- 3) legitymuje się świadectwem dojrzałości po zdaniu egzaminie maturalnym;
- 4) posiada prawo jazdy co najmniej kategorii B;
- 5) ukończyła 25 lat oraz posiada wymagany stan zdrowotny;
- 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny.

2.¹⁸⁹⁾ Zatrudnienie pracownika Inspekcji na stanowisku inspektora poprzedzone jest praktyką w ramach kursu specjalistycznego zakończonego egzaminem kwalifikacyjnym, z zastrzeżeniem art. 76a ust. 3.

2a.¹⁹⁰⁾ Zatrudnienie pracownika Inspekcji na stanowisku inspektora następuje w ramach służby nadzoru nad ruchem drogowym, służby kontroli opłat drogowych albo służby kontroli transportu drogowego.

2b.¹⁹¹⁾ Główny Inspektor Transportu Drogowego może powoływać inne niż wymienione w ust. 2a rodzaje służb określających ich organizację, zakres działania oraz właściwość terytorialną.

2c.¹⁹²⁾ Zatrudnienie w jednej ze służb, o których mowa w ust. 2a, nie wyklucza wykonywania przez inspektora Inspekcji czynności kontrolnych przypisanych do zadań innych służb Inspekcji.

3. Inspektor podlega co najmniej raz w roku szkoleniu organizowanemu przez Głównego Inspektora w celu podniesienia poziomu wiedzy fachowej.

4.¹⁹³⁾ Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) programy ramowe kursów specjalistycznych dla poszczególnych rodzajów służb oraz kursów uzupełniających, z uwzględnieniem wiedzy niezbędnej do wykonywania czynności inspektora w ramach danego rodzaju służby, w tym minimalne liczby godzin zajęć na poszczególnych kursach, a także kryteria oceny i sposoby przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych oraz wzór zaświadczania o wyniku egzaminu kwalifikacyjnego z wynikiem pozytywnym;
- 2) warunki i tryb przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności inspektora.

Art. 76a. [Uprawnienia kontrolne]¹⁹⁴⁾

1.¹⁹⁵⁾ Uprawnienia inspektorów Inspekcji określone w ustawie, w art. 129a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym oraz w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych przysługują również pracownikom Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 76 ust. 1.

2.¹⁹⁶⁾ W czasie wykonywania zadań, o których mowa w art. 50, do pracowników Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 55 ust. 1-1b i ust. 2 pkt 1, art. 56-61, art. 69 ust. 1-3a, art. 70-74, art. 89 ust. 1 i art. 93 ust. 1 i 9.

3. Decyzją o skierowaniu pracownika Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego na egzamin kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 6, podejmuje Główny Inspektor Transportu Drogowego. W takim przypadku skierowanie na egzamin kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 6, nie wymaga odbycia przez pracownika kursu specjalistycznego oraz praktyki w ramach tego kursu.

Art. 77. [Pracownicy inspekcji; zastosowanie przepisów]

1.¹⁹⁷⁾ Do pracowników Inspekcji zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych, w tym inspektorów, stosuje się

przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do pracowników Inspekcji zatrudnionych na stanowiskach inspektorów nie mają zastosowania przepisy art. 4 ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Do pracowników innych niż wymienieni w ust. 1 mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.).

Art. 78. [Dodatek inspekcyjny] Inspektorom wykonującym czynności kontrolne przysługuje miesięczny dodatek inspekcyjny do wynagrodzenia w wysokości do 100% wynagrodzenia.

Art. 79. [Prawna ochrona inspektorów]¹⁹⁸⁾

1. Inspektorzy podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Inspektorzy podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych mają prawo:

1) do niezabudowanej pomocy od instytucji państwowych oraz organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, które w zakresie swojego działania obowiązane są nieodpłatnie udzielić danej pomocy w granicach obowiązujących przepisów prawa;

2) zwraca się do przedsiębiorców, jednostek organizacyjnych i organizacji społecznych, a w nagłych wypadkach również do każdej osoby, o udzielenie niezabudowanej pomocy w granicach obowiązujących przepisów prawa.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pracowników Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, o których mowa w art. 76a ust. 1.

Art. 80. [Centralna ewidencja naruszeń]

1. Tworzy się centralną ewidencję naruszeń stwierdzonych w wyniku przeprowadzanych kontroli, zwaną dalej "ewidencją".

2.¹⁹⁹⁾ W ewidencji gromadzi się odpowiednio do rodzaju, przedmiotu i zakresu przeprowadzonej kontroli w szczególności ci:

1) informacje i dane o kontroli oraz kontrolującym, w tym określające:

- a) miejsce kontroli,
- b) kategorię drogi,
- c) datę i godzinę rozpoczęcia kontroli,
- d) skontrolowane dokumenty,
- e) imię, nazwisko, stanowisko i przydział służbowy kontrolującego,
- f) stwierdzone naruszenia i nałożone kary,
- g) uwagi i zalecenia pokontrolne,
- h) numer protokołu kontroli;

2) informacje i dane o kontrolowanym, w tym określające:

- a) firmę przedsiębiorcy lub nazwę podmiotu wykonującego przewóz lub organizatora transportu,
- b) siedzibę przedsiębiorcy lub adres podmiotu wykonującego przewóz lub organizatora transportu,
- c) numer NIP,
- d) numer REGON,
- e) tabor znajdujący się w prawnej dyspozycji kontrolowanego,
- f) rodzaj oraz zakres uprawnienia do wykonywania przewozów,
- g) numer uprawnienia i nazwę organu, który wydał uprawnienie,
- h) imię i nazwisko oraz datę urodzenia kierowcy lub zarządcy ciego transportem,
- i) obywatelstwo oraz adres kierowcy lub zarządcy ciego transportem,
- j) numer ewidencyjny PESEL kierowcy lub zarządcy ciego transportem;

3) informacje i dane o pojeździe i przyczepie, w tym określające:

- a) dane właściciela i użytkownika pojazdu,
- b) rodzaj pojazdu,
- c) markę, typ i numer rejestracyjny pojazdu,
- d) masę własną, dopuszczalną ładowność i dopuszczalną masę całkowitą pojazdu,
- e) liczbę miejsc;

4) informacje i dane o ładunku, w tym określające:

- a) dane załadowcy,
- b) miejsce pochodzenia i przeznaczenia ładunku,
- c) rodzaj przewozu.

2a.²⁰⁰⁾ (uchylony)

2b.²⁰¹⁾ W ewidencji gromadzi się również informacje i dane o wszelkich powaźnych naruszeniach przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego, których dopuścili się przewoźnicy mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za które odpowiedzialni są przewoźnicy mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które to naruszenia doprowadziły do nałożenia kary przez którekolwiek państwo członkowskie lub doprowadziły do czasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej lub jej kopii po wiadczonej za zgodności z oryginałem. Wpisy do ewidencji dotyczące tymczasowego lub trwałego cofnięcia licencji wspólnotowej pozostają w ewidencji przez okres co najmniej dwóch lat od daty upływu okresu cofnięcia w przypadku cofnięcia tymczasowego, lub od daty cofnięcia w przypadku cofnięcia trwałego.

2c.²⁰²⁾ Do celów określonych w ust. 3c, art. 54 ust. 2 pkt 1, 8 i 10 oraz ust. 4 i art. 54b ust. 4 w ewidencji gromadzi się również informacje i dane o przeprowadzonych kontrolach, w wyniku których nie stwierdzono naruszeń.

3.²⁰³⁾ Ewidencję prowadzi w systemie teleinformatycznym Główny Inspektor, który jest administratorem danych i informacji zgromadzonych w ewidencji.

3a.²⁰⁴⁾ Główny Inspektor prowadzi ewidencję w sposób zapewniający ochronę zgromadzonych w niej danych, w szczególności przed ich kradzieżą, zniszczeniem, uszkodzeniem, utratą, nieuprawnionym zwielokrotnianiem, modyfikowaniem, przetwarzaniem lub usuwaniem, a także w sposób zapewniający także dorazowe automatyczne odnotowywanie dostępu do ewidencji oraz czynności związanych z wprowadzaniem, modyfikacją i usuwaniem danych.

3b.²⁰⁵⁾ Dostęp do ewidencji posiadają wyłącznie osoby upoważnione, w tym w szczególności pracownicy Inspekcji Transportu Drogowego, w stopniu i zakresie wynikającym z wykonywanych przez te osoby obowiązków służbowych związanych z realizacją ustawowych zadań Inspekcji.

3c.²⁰⁶⁾ Zgromadzone w ewidencji dane Główny Inspektor udostępnia na podstawie umowy z innymi organami administracji publicznej, jednostkami samorządu terytorialnego, sądom i prokuratury oraz instytucjami organizacjami międzynarodowymi, w zakresie w jakim organy te i instytucje są uprawnione do udostępniania danych na podstawie odrębnych przepisów.

4.²⁰⁷⁾ Główny Inspektor udostępnia zainteresowanym organom uprawnionym do wydawania licencji, zezwoleń na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych, za wiadczony na wykonywanie przewozów drogowych na potrzeby własne, za wiadczony na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego lub potwierdzone zgłoszenia przewozu, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. Nr 5, poz. 13), dane i informacje, o których mowa w ust. 2, dotyczące naruszeń dokonanych na obszarze właściwości tych organów lub naruszeń dokonanych przez przewoźników, którym organy te wydały dokumenty.

Art. 81. [Podmioty odpowiedzialne za przekazanie danych]²⁰⁸⁾ Dane i informacje przekazują do ewidencji:

- 1) wojewódzki inspektor;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Celnej, Główny Inspektor Pracy, właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji, zarządcy dróg.

Art. 82. [Administrator danych] Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby ewidencji jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).

Rozdział 10. Nadzór i kontrola.

Art. 83. [Uprawnienia organu nadzorującego]

1. Organ, który udzielił licencji lub zezwolenia, może nałożyć na przewoźnika drogowego obowiązek przedstawienia w oznaczonym terminie informacji i dokumentów potwierdzających, że spełnia on wymagania ustawowe i warunki określone w licencji lub zezwoleniu.

2. Na żądanie ministra właściwego do spraw transportu lub organu właściwego w sprawach licencji lub zezwoleń przewoźnik drogowy obowiązany jest przekazywać informacje związane z działalnością transportową dotyczącą stosowanych cen i taryf oraz liczby przewiezionych osób lub masy przewiezionych rzeczy.

3.²⁰⁹⁾ Organy, o których mowa w art. 7 ust. 2, art. 18 ust. 1 i 2 oraz art. 33 ust. 8, są obowiązane przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw transportu, co najmniej dwa razy w roku, w terminach do dnia 15 stycznia oraz do dnia 15 lipca, informacje dotyczące liczby i zakresu udzielonych licencji, zezwoleń i załącznic na przewozy drogowy na potrzeby własne oraz liczby wypisów z tych dokumentów, a także liczby licencji w zakresie podległości przy przewożeniu rzeczy.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do jednostki uprawnionej do egzaminowania w zakresie wymaganych do uzyskania certyfikatu kompetencji zawodowych.

5. Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, zakres danych i informacji, o których mowa w ust. 1 i ust. 2, sposób i terminy ich przedstawiania, mając na względzie konieczność monitorowania rynku przewozów drogowych.

Art. 84. [Zakres kontroli]

1. Organy udzielające licencji, zezwolenia lub załącznic o wykonywaniu przewozów na potrzeby własne są uprawnione do kontroli przedsiębiorcy w zakresie spełniania wymogów będących podstawą do wydania tych dokumentów.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się co najmniej raz na 5 lat.

3.²¹⁰⁾ *(uchylony)*

Art. 85. [Postępowanie kontrolne]

1.²¹¹⁾ Kontrola przedsiębiorcy przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

2. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo do:

- 1) żądania od przedsiębiorcy i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
- 2) wstępu na teren przedsiębiorcy, w tym do pomieszczeń, gdzie prowadzi on działalność gospodarczą, w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana ta działalność, oraz wstępu do pojazdów użytkowanych przez przedsiębiorcę.

3. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego wyznaczonej.

4.²¹²⁾ Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko inspektora upoważnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) firmę przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Art. 86. [Delegacja]

1. Organ udzielający licencji lub zezwolenia może powierzyć, w drodze porozumienia, czynności kontrolne organowi administracji publicznej lub innemu organowi państwowemu.

2. Nadzór nad wydawaniem licencji i zezwoleń w krajowym transporcie drogowym, a także za wiadomości przy przewozach na potrzeby własne, sprawuje wojewódzki inspektor transportu drogowego.

3. Rada Ministrów, kierując się zasadą skuteczności nadzoru, o którym mowa w ust. 2, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób prowadzenia czynności związanych z nadzorem oraz stosowanych dokumentów, a także ich wzory.

Art. 87. [Obowiązki kierowcy podczas kontroli]

1.²¹³⁾ Podczas wykonywania przewozu drogowego kierowca pojazdu samochodowego, z zastrzeżeniem ust. 4, jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać, na żądanie uprawnionego organu kontroli, kartę kierowcy, zapisy urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku oraz za wiadomości, o którym mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz.U. Nr 92, poz. 879, z późn. zm.²¹⁴⁾), a ponadto:

- 1) wykonując transport drogowy - wypis z licencji;
- 2) wykonując przewóz drogowy osób:
 - a) przy wykonywaniu przewozów regularnych i regularnych specjalnych - odpowiednie zezwolenie lub wypis z zezwolenia wraz z obowiązującym rozkładem jazdy,
 - b) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów wahałowych lub okazjonalnych - odpowiednie zezwolenie lub formularz jazdy,
 - c) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów na potrzeby własne - formularz jazdy,
 - d) oryginał albo poświadczony zgodnie z oryginałem przez przedsiębiorcę kserokopii decyzji, o której mowa w art. 20a ust. 2, jeżeli została wydana,
 - e) przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innym niż terytorium kraju, przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innym niż terytorium kraju - potwierdzenie lub kopię potwierdzenia zarejestrowania jako podatnika VAT czynnego albo wydruk potwierdzenia identyfikacji jako podatnika VAT - przewozy okazjonalne,
 - f) dokumenty wymagane w publicznym transporcie zbiorowym;
 - g) przy wykonywaniu przewozów okazjonalnych, o których mowa w art. 18 w ust. 4b w pkt 2, kopie umowy na realizowany przewóz;
- 3) wykonując przewóz drogowy rzeczy - dokumenty związane z przewożonym ładunkiem, a także:
 - a) odpowiednie zezwolenie wymagane w międzynarodowym transporcie drogowym,
 - b) (*uchylona*)
 - c) świadectwo wymagane zgodnie z Umową międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych rodzajach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP), sporządzonej w Genewie dnia 1 września 1970 r. (Dz.U. z 1984 r. Nr 49, poz. 254),
 - d) zezwolenie na przejazd pojazdu, z ładunkiem lub bez ładunku, o masie, naciskach osi lub wymiarach przekraczających wielkości określone w odrębnych przepisach,
 - e) dokumenty wymagane przy przewozie zwierząt,
 - f) dokumenty wymagane przy przewozie odpadów,
 - g) certyfikat potwierdzający spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu, jeżeli jest wymagany;
 - h) dokumenty związane z transgranicznym przemieszczaniem organizmów genetycznie zmodyfikowanych;
- 4) w międzynarodowym transporcie drogowym - świadectwo kierowcy, jeżeli jest wymagane;
- 5) urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, jeżeli jest wymagane.

1a. (*uchylony*)

1b. Podczas przejazdu wykonywanego w ramach transportu drogowego przez zagranicznego przewoźnika kierowca pojazdu samochodowego jest obowiązany ponadto mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 43 ust. 1, jeżeli jest wymagana.

2. Podczas przewozu drogowego wykonywanego na potrzeby własne kontrolowany jest obowiązek posiadania przy sobie i okazanie na żądanie uprawnionego organu kontroli, oprócz odpowiednich dokumentów wymaganych przy takim przewozie, określonych w ust. 1, wypisy zawiadzenia, o którym mowa w art. 33 ust. 10.

3. Przedsiębiorca lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 2, wykonujący przewozy na potrzeby własne, odpowiedzialny za wyposażenie kierowcy wykonującego transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne w wymagane dokumenty.

4. Podczas przejazdu wykonywanego w ramach transportu drogowego kierowca taksówki jest obowiązany posiadać przy sobie i okazać na żądanie licencję.

5.²¹⁵⁾ Podmiot wykonujący przewozy drogowe lub przewóz, o którym mowa w art. 3 ust. 2, przechowuje przez okres jednego roku, licząc od dnia otrzymania, przekazane mu przez organy kontrolne dokumenty i protokoły z wyników kontroli przeprowadzonych na jego terenie lub podczas kontroli drogowej w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców, wykonujących przewóz na jego rzecz.

Art. 88. [Kolizje przepisów]²¹⁶⁾ Przepisy art. 87 nie naruszają, wynikających z odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, praw i obowiązków kierowców i podmiotów wykonujących przewóz drogowy.

Art. 89. [Organy uprawnione do kontroli]²¹⁷⁾

1.²¹⁸⁾ Do kontroli dokumentów, o których mowa w art. 87, oraz warunków w nich określonych, z zastrzeżeniem ust. 2, uprawnieni są:

- 1) funkcjonariusze Policji;
- 2) inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego;
- 3) funkcjonariusze celni;
- 4) funkcjonariusze Straży Granicznej;
- 5) upoważnieni pracownicy zarządców dróg publicznych - z wyłączeniem dokumentów, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a i ust. 4;
- 6) inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy - w odniesieniu do zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy oraz czas jazdy i postoju;
- 7) upoważnieni pracownicy właściwego organu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 - w odniesieniu do przewozów regularnych i regularnych specjalnych;
- 8) strażnicy straży gminnych - w odniesieniu do publicznego transportu zbiorowego w zakresie określonym ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym.

2.²¹⁹⁾ Upoważnieni pracownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 7, nie są uprawnieni do kontroli zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku oraz zawiadzenia, o którym mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców.

3. Kontrole drogowe wykonuje się w odpowiednim miejscu i czasie tak, aby utrudnić kierowcom prowadzącym pojazdy omijanie punktów kontroli, oraz bez dyskryminacji ze względu na:

- 1) kraj rejestracji pojazdu;
- 2) kraj zamieszkania kierowcy;
- 3) kraj siedziby przedsiębiorstwa;
- 4) pochodzący i docelowy punkt podróży;
- 5) rodzaj tachografu: analogowy lub cyfrowy.

4. Uprawnione osoby do kontroli zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku zaopatrzeni są w:

- 1) wykaz podstawowych elementów podlegających kontroli na drodze i na terenie podmiotu wykonującego przewozy drogowe;
- 2) standardowe wyposażenie.

5.²²⁰⁾ Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) (uchylony);
- 2) wzory dokumentów stosowane przez osoby uprawnione do tej kontroli;
- 3) sposób przeprowadzania kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących okresów prowadzenia

pojazdu, obowiązków przerw oraz czasu odpoczynku kierowcy, podczas kontroli drogowych i kontroli w przedsiębiorstwie, a także wymagane standardowe wyposażenie osób dokonujących tej kontroli i wykaz podstawowych elementów, które jej podlegają ;

4) rodzaj danych statystycznych gromadzonych w wyniku kontroli i rejestrowanych przez organy kontrolne, a także tryb, sposób i wzory dokumentów do ich przekazywania do Głównego Inspektora Transportu Drogowego;

5) system oceny ryzyka podmiotów wykonujących przewóz drogowy w zakresie występowania naruszeń dotyczących czasu prowadzenia pojazdu, obowiązków przerw i czasu odpoczynku kierowców - uwzględniając przepisy Unii Europejskiej, opracowania i wytyczne Komisji Europejskiej, względnie liczb i wag popełnianych naruszeń przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędowego rejestrowania stosowanych w transporcie drogowym oraz rozporządzenia (WE) nr 561/2006 oraz potrzeb zapewnienia efektywności i skuteczności kontroli przewozów drogowych.

Art. 89a. [Warunki i tryb kontroli] ²²¹⁾

1. Inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy dokonują kontroli w zakresie przewozu drogowego na warunkach i w trybie określonych w przepisach o Państwowej Inspekcji Pracy.

2. Inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego dokonują kontroli na warunkach i w trybie określonych w ustawie.

3. Funkcjonariusze Policji, organów celnych i Straży Granicznej oraz upoważnieni pracownicy zarządców dróg dokonują kontroli na warunkach i w sposób określonych w przepisach o kontroli ruchu drogowego.

4. Upoważnieni pracownicy organu wydają tego zezwolenia na przewozy regularne lub regularne specjalne dokonują kontroli dokumentów na warunkach i w trybie określonych w ustawie.

Art. 89a¹. [Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy bez zezwolenia] ²²²⁾

1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1, organ uprawniony do kontroli:

1) zatrzymuje i unieważnia zezwolenie na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy - w sytuacji, o której mowa w art. 28a ust. 2;

2) kieruje lub usuwa pojazd samochodowy, na koszt podmiotu wykonującego tego przewóz, na najbliższy parking strzeżony.

2. W zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu samochodowego stosuje się odpowiednio przepisy prawa o ruchu drogowym.

3. Zwrot pojazdu samochodowego z parkingu następuje po przedstawieniu organowi, o którym mowa w ust. 1, prawidłowo wypełnionego wymaganego zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy, z zastrzeżeniem art. 95.

Art. 89b. [Obowiązek wylegitymowania się] ²²³⁾

1. Rozpoczęcie kontroli przez uprawnionych, o których mowa w art. 89a ust. 3 i 4, następuje po okazaniu legitymacji służbowej, oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, z wyłączeniem funkcjonariuszy Policji.

2. Kontrolujący ma obowiązek zapoznać kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami wynikającymi z ustawy.

3. Kontrolujący wykonuje czynności kontrolne w obecności kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 89c. [Odesłanie] ²²⁴⁾ Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm. ²²⁵⁾).

Art. 90. [Negatywny wynik kontroli] W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzając uchybienia organ udzielający licencji lub zezwolenia:

1) wzywa przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie;

2) cofa licencję lub zezwolenie, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 15 i art. 24 ust. 4-6.

Art. 90a. [Przekazanie danych do KE]

1. ²²⁶⁾Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazuje do Komisji Europejskiej dane dotyczące przeprowadzonych kontroli:

1) stanu technicznego pojazdów, co dwa lata, w terminie do 31 marca, po upływie okresu objętego sprawozdaniem, zgodnie z formularzem, o którym mowa w ust. 3;

2) w zakresie, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006, zgodnie z formularzem, o którym mowa w art. 17 tego rozporządzenia, co dwa lata, w terminie do dnia 30 września roku następującego po zakończeniu dwuletniego okresu sprawozdawczego;

3) przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, corocznie, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, zgodnie z formularzem, o którym mowa w ust. 3.

2. ²²⁷⁾ Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Celnej, oraz wojewódzki inspektor transportu drogowego, a w zakresie, o którym mowa w pkt 2, również Główny Inspektor Pracy, przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego zbiorcze informacje dotyczące kontroli:

1) stanu technicznego pojazdów - co dwa lata, w terminie do dnia 31 stycznia po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem;

2) przestrzegania przepisów dotyczących czasu jazdy i czasu postoju pojazdu, obowiązkowych przerw oraz czasu odpoczynku kierowcy - co dwa lata, w terminie do dnia 31 lipca po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem

- na odpowiednich formularzach.

2a. ²²⁸⁾ Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w tym informacje uzyskane od innych organów kontrolnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.

3. ²²⁹⁾ Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, uwzględniając zakres danych niezbędnych do przekazania Komisji Europejskiej na podstawie przepisów prawa wspólnotowego.

4. ²³⁰⁾ Minister właściwy do spraw transportu określa, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania danych, o których mowa w ust. 2, uwzględniając zakres niezbędnych danych.

Art. 90b. [Niezwłoczne powiadomienie] ²³¹⁾ W przypadku nieokazania podczas kontroli drogowej dokumentu, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 2 lit. e, osoby uprawnione do kontroli, o której mowa w art. 89 ust. 1, są obowiązane niezwłocznie powiadomić Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Ródnie, wskazując podmiot wykonujący przewóz, termin przewozu, liczbę przewożonych osób oraz informacje dotyczące trasy przewozu.

Art. 91. [Kontrola ministra]

1. Minister właściwy do spraw transportu kontroluje sposób egzaminowania i wydawania certyfikatów kompetencji zawodowych oraz gospodarkę finansową jednostki certyfikującej.

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono uchybienia, minister właściwy do spraw transportu:

1) wzywa kontrolowaną jednostkę do niezwłocznego usunięcia uchybień lub

2) pozbawia ją uprawnień, o których mowa w art. 38 ust. 3.

Rozdział 11. Kary pieniężne.

Art. 92. [Działania i zaniechania podlegające karze] ²³²⁾

1. Kierujący wykonujący przewóz drogowy z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze grzywny w wysokości do 2000 złotych.

2. Wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości grzywien za poszczególne naruszenia określa

załącznik nr 1 do ustawy.

3. Osoba zarządzająca przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca transportem w przedsiębiorstwie, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE, a także każda inna osoba wykonująca czynności związane z przewozem drogowym, która naruszyła obowiązki lub warunki przewozu drogowego albo dopuściła, chociażby nieumyślnie, do powstania takich naruszeń, podlega karze grzywny w wysokości do 2000 złotych.

4. Wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 3, oraz wysokości grzywien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 2 do ustawy.

5. Orzekanie w sprawie nałożenia grzywny, o której mowa w ust. 1 i 3, następuje w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

6. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się również w przypadku ujawnienia naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego popełnionego za granicą, chyba że sprawca wykazania za naruszenie została już nałożona kara.

Art. 92a. [Przypadki naruszeń; sankcje]²³³⁾

1. Podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 złotych do 10 000 złotych za każde naruszenie.

2. Suma kar pieniężnych nałożonych za naruszenia stwierdzone podczas jednej kontroli drogowej nie może przekroczyć kwoty 10 000 złotych.

3. Suma kar pieniężnych nałożonych za naruszenia stwierdzone podczas kontroli w podmiocie wykonującym przewóz drogowy nie może przekroczyć:

- 1) 15 000 złotych - dla podmiotu zatrudniającego kierowców w liczbie średnio do 10 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;
- 2) 20 000 złotych - dla podmiotu zatrudniającego kierowców w liczbie średnio od 11 do 50 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;
- 3) 25 000 złotych - dla podmiotu zatrudniającego kierowców w liczbie średnio od 51 do 250 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;
- 4) 30 000 złotych - dla podmiotu zatrudniającego kierowców w liczbie większej niż 250 w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli;
- 5) 40 000 złotych - dla podmiotu wykonującego inne czynności związane z przewozem drogowym.

4. Za kierowców, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3, uważa się również osoby niezatrudnione przez podmiot wykonujący przewóz drogowy, wykonujące osobiste przewozy drogowe na jego rzecz.

5. Jeżeli czynność naruszeniem przepisów, o których mowa w ust. 1, wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia, w stosunku do podmiotu będącego osobą fizyczną stosuje się wyłącznie przepisy o odpowiedzialności administracyjnej.

6. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 3 do ustawy.

7. Przepisy ust. 1, ust. 3 pkt 5 i ust. 5 i 6 stosuje się do podmiotów wykonujących czynności związane z przewozem drogowym, w szczególności do:

- 1) spedytora,
- 2) nadawcy,
- 3) odbiorcy,
- 4) załadowcy,
- 5) organizatora wycieczki,
- 6) organizatora transportu,
- 7) operatora publicznego transportu zbiorowego - jeżeli okoliczności sprawy i dowody jednoznacznie wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia.

8. Przepisy ust. 1 i ust. 3-6 stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 16a i art. 33a.

Art. 92b. [Kara grzywny] ²³⁴⁾

1. Nie nakłada się kary pieniężnej za naruszenie przepisów o czasie prowadzenia pojazdów, wymaganych przerwach i okresach odpoczynku, jeżeli podmiot wykonujący przewóz zapewnił:

1) właściwą organizację i dyscyplinę pracy ogólnie wymaganych w stosunku do prowadzenia przewozów drogowych, umożliwiając przestrzeganie przez kierowców przepisów:

a) rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3820/85,

b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędowego rejestrowania stosowanych w transporcie drogowym,

c) Umowy europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR), sporządzonej w Genewie dnia 1 lipca 1970 r. (Dz.U. z 1999 r. Nr 94, poz. 1086 i 1087);

2) prawidłowe zasady wynagradzania, niezawierające składników wynagrodzenia lub premii zachęcających do naruszania przepisów rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 lit. a, lub do działań zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego.

2. Za naruszenie przepisów, o których mowa w ust. 1, karze grzywny, na zasadach określonych w art. 92, podlega kierowca lub inna osoba odpowiedzialna za powstanie tych naruszeń.

Art. 92c. [Kara pieniężna, post powanie] ²³⁵⁾

1. Nie wszczynają się post powania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 92a ust. 1, na podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem, a post powanie wszczęte w tej sprawie umarza się, jeżeli:

1) okoliczności sprawy i dowody wskazują, że podmiot wykonujący przewozy lub inne czynności związane z przewozem nie miał wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie nastąpiło wskutek zdarzenia i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, lub

2) za stwierdzone naruszenie na podmiot wykonujący przewozy została nałożona kara przez inny uprawniony organ.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku nałożenia kary przez uprawniony zagraniczny organ.

Art. 93. [Decyzja o nałożeniu kary pieniężnej] ²³⁶⁾

1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 92a ust. 1, nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy ze względu na miejsce wykonywanej kontroli organ, którego pracownicy lub funkcjonariusze stwierdzili naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego, z zastrzeżeniem ust. 4-6.

2. Decyzja ostateczna, o której mowa w ust. 1, staje się wykonalna po upływie 30 dni od jej doręczenia, jeżeli strona nie wniosła skargi na decyzję do właściwego sądu administracyjnego. W przypadku wniesienia skargi decyzja staje się wykonalna z chwilą:

1) odrzucenia skargi,

2) cofnięcia skargi, lub

3) wydania przez sąd prawomocnego orzeczenia o oddaleniu skargi.

3. Organ, o którym mowa w ust. 1, wydaje decyzję o umorzeniu post powania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 92b ust. 1 lub art. 92c.

4. Funkcjonariusz Policji, który ujawni naruszenie, za które niniejsza ustawa przewiduje karę pieniężną, przekazuje dokumenty z przeprowadzonej kontroli właściwemu ze względu na miejsce kontroli wojewódzkiemu inspektorowi transportu drogowego.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, post powanie administracyjne prowadzi i decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej wydaje wojewódzki inspektor transportu drogowego.

6. Przepisów ust. 4 i 5 nie stosuje się w przypadku ujawnienia przez funkcjonariusza Policji naruszenia, za które niniejsza ustawa przewiduje karę pieniężną, popełnionego przez zagranicznego przewoźnika drogowego.

7. Do kar pieniężnych przewidzianych niniejszą ustawą nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997

r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²³⁷).

Art. 94. [Uiszczenie kary pieniężnej]²³⁸)

1. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

2. Karę pieniężną uiszcza się na właściwy rachunek bankowy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się wykonalna. Koszty związane z jej przekazaniem pokrywa zobowiązany podmiot.

3. W przypadku, gdy podczas kontroli stwierdzone zostanie naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego przez zagraniczny podmiot mający siedzibę w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu należności celno-egzekucyjnej, a nie wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa, osoba przeprowadzająca kontrolę pobiera kaucję w wysokości odpowiadającej przewidywanej karze pieniężnej.

4. Kaucję pobiera się w formie:

1) gotówkowej, za pokwitowaniem na druku cisłego zarachowania, lub
2) przelewu na wydodrżniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary, przy czym koszty przelewu ponosi zobowiązany podmiot.

5. W przypadku poboru kaucji przez inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego, możliwe jest jej przekazanie w formie bezgotówkowej, za pomocą karty płatniczej. Koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, ponosi bezzwrotnie zobowiązany podmiot.

6. Kaucja przechowywana jest na nieoprocentowanym rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

7. Kaucję przekazuje się:

1) na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 2 - w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się wykonalna;
2) na rachunek bankowy podmiotu, który ją wpłacił - w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji o uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji o nałożeniu kary pieniężnej albo doręczenia orzeczenia sądu administracyjnego o uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności takiej decyzji.

8. W przypadku, gdy wysokość nałożonej kary jest mniejsza od wysokości pobranej kaucji, do powstałej różnicy stosuje się odpowiednio przepis ust. 7 pkt 2.

9. Do kary pieniężnej nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Art. 95. [Nieuiszczenie kary pieniężnej]²³⁹)

1. W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego przez podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem osoba przeprowadzająca kontrolę na drodze zatrzymuje, za pokwitowaniem, dokumenty podlegające kontroli i kieruje lub usuwa pojazd, na koszt podmiotu wykonującego przewóz drogowy, na najbliższy parking strzeżony, jeżeli:

- 1) nie pobrano kaucji - w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 94 ust. 3,
- 2) nie usunięto stwierdzonych nieprawidłowości, lub
- 3) zakaz lub ograniczenie ruchu uniemożliwia dalszą jazdę.

2. W zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu stosuje się odpowiednio przepisy art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

3. Zwrot pojazdu z parkingu następuje, odpowiednio po:

1) przekazaniu kaucji przez podmiot wykonujący przewóz drogowy, na zasadach, o których mowa w art. 94 ust. 4 i 5, lub
2) usunięciu przyczyny umieszczenia pojazdu na parkingu.

4. Jeżeli pojazd nie zostanie odebrany z parkingu w ciągu 30 dni od dnia nałożenia kary pieniężnej, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.²⁴⁰) dotyczącej egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.

5. W przypadku, gdy podczas kontroli granicznej stwierdzone zostanie naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego przez kierowcę bądź przez podmiot wykonujący przewóz drogowy lub inne czynności

związane z tym przewozem, osoba przeprowadzająca kontrolę uprawniona jest do uniemożliwienia kontrolowanemu pojazdowi wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 95a. [Zmiana danych; zwrot licencji]²⁴¹⁾

1. Kto, będąc przedsiębiorcą :

1) nie zgłasza na piśmie organowi, który udzielił licencji, wszelkich zmian danych, o których mowa w art. 8 ust. 2, w terminie 14 dni od dnia ich powstania,

2) nie zwraca licencji lub wypisów z licencji organowi, który udzielił licencji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu licencji stała się ostateczna
- podlega karze pieniężnej w wysokości 1 000 zł.

2. Kary, o których mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji administracyjnej organ właściwy w sprawach udzielenia licencji.

3. Od decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do organu nadrzędnego w stosunku do organu, który karzył, w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedsiębiorcy tej decyzji.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód organu właściwego w sprawach udzielenia licencji.

Art. 96. (uchylony)²⁴²⁾

Rozdział 11a. (uchylony)²⁴³⁾

(uchylony)

Art. 96a. (uchylony)

Rozdział 12. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 97. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 98. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 99. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 100. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 101. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 102. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 103. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 104. [Moc zezwoleń dotychczasowych]

1. Zezwolenia na wykonywanie transportu drogowego udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują moc.

2. Do postanowienia administracyjnych wszczętych, a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w

ycie ustawy, stosuje się jej przepisy.

Art. 105. [Certyfikat kompetencji zawodowych] Wiadectwo potwierdza i wydaje na podstawie dotychczasowych przepisów o warunkach wykonywania krajowego drogowego przewozu osób staję się z mocy prawa certyfikatem kompetencji zawodowych w zakresie krajowego transportu drogowego osób.

Art. 106. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 107. [Wyłączenia] Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej do przedsięwzięcia biorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 2, art. 19 oraz art. 28 ust. 1.

Art. 108. (pominięty)²⁴⁴⁾

Art. 109. [Utrata mocy]

1. Tracę moc:

1) ustawa z dnia 2 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania międzynarodowego transportu drogowego (Dz.U. Nr 106, poz. 677, z 1999 r. Nr 32, poz. 310 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268);

2) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania krajowego drogowego przewozu osób (Dz.U. Nr 141, poz. 942 i Nr 158, poz. 1045, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 86, poz. 963 i Nr 91, poz. 1043 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136).

2. ²⁴⁴⁾ (pominięty)

Art. 110. [Wejście w życie] Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z tym że rozdział 9 wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2001 r., z wyjątkiem art. 50, art. 68-75 i art. 80-82, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.²⁴⁵⁾

Odniesienie Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 76/914/EWG z dnia 16 grudnia 1976 r. w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia kierowców w transporcie drogowym (Dz.Urz. WE L 357 z 29.12.1976),

2) dyrektywy 84/647/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie uytwowienia pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz.Urz. WE L 335 z 22.12.1984),

3) dyrektywy 88/599/EWG z dnia 23 listopada 1988 r. w sprawie standardowych procedur sprawdzających przy wykonaniu rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 w sprawie urzędowych rejestracji stosowanych w transporcie drogowym (Dz.Urz. WE L 325 z 29.11.1988),

4) dyrektywy 90/398/EWG z dnia 24 lipca 1990 r. zmieniającej dyrektywę 84/647/EWG w sprawie uytwowienia pojazdów najmowanych bez kierowców w celu drogowego przewozu rzeczy (Dz.Urz. WE L 202 z 31.07.1990),

5) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz.Urz. WE L 368 z 17.12.1992),

6) dyrektywy 98/76/WE z dnia 1 października 1998 r. zmieniającej dyrektywę 96/26/WE w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie im korzystania z prawa swobody przedsięwzięcia biorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego (Dz.Urz. WE L 277 z 14.10.1998),

7) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za uytwowienie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.Urz. WE L 187 z 20.07.1999), 8) dyrektywy 2000/30/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów uytworych poruszających się we Wspólnocie (Dz.Urz. WE L 203 z 10.08.2000). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie - z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej - dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - wydanie specjalne.

Załącznik (uchylony)

(uchylony)²⁴⁶⁾

Załącznik 1.

247)

Lp.	Wyszczególnienie naruszenia	Wysokość grzywny w złotych
1	2	3
1.	Nieokazanie wypisu z licencji, wypisu z zezwolenia lub innego wymaganego w związku z przewozem drogowym dokumentu, o którym mowa w art. 87	500
2.	Nieokazanie dokumentu potwierdzającego ukończenie wymaganego w związku z wykonywaniem przewozu drogowego szkolenia	800
3.	Wykonywanie przewozu drogowego wycieczek z naruszeniem zasad dotyczących czasów podróży i postoju	do 2 godzin 200, powyżej 2 godzin 500
4.	Prowadzenie pojazdu z naruszeniem przepisów o czasie prowadzenia pojazdu, obowiązujących przerwach i odpoczynku	
4.1.	Przekroczenie maksymalnego dziennego okresu prowadzenia pojazdu o czas do 1 godziny oraz za każdą następną rozpoczętą godzinę	100
4.2.	Przekroczenie maksymalnego czasu prowadzenia pojazdu bez przerwy o czas powyżej 15 minut do 30 minut oraz za każdą następną rozpoczętą 30 minut	150
4.3.	Skrócenie dziennego czasu odpoczynku o czas powyżej 15 minut do jednej godziny oraz za każdą następną rozpoczętą godzinę	100
4.4.	Skrócenie tygodniowego czasu odpoczynku o czas do jednej godziny oraz za każdą następną rozpoczętą godzinę	50
4.5.	Przekroczenie tygodniowego czasu	50

	<p>prowadzenia pojazdu o czas powyżej 30 minut do dwóch godzin oraz za każdą następną rozpoczętą godzin</p>	
5.	<p>Postój pojazdu przewożącego towary niebezpieczne bez wymaganego nadzoru</p>	800
6.	<p>Postój pojazdu przewożącego towary niebezpieczne bez zabezpieczenia hamulcem postojowym</p>	500
7.	<p>Uwalnianie ognia lub nieostrożność tego płomienia w pojazdach przewożących towary niebezpieczne klasy 1, a także w ich pobliżu oraz podczas załadunku lub rozładunku tych towarów</p>	2000
8.	<p>Naruszenie przepisów dotyczących załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego klasy 1 w miejscu publicznym na pojazdy lub z pojazdów, które znajdują się w odległości mniejszej niż 50 m</p>	1000
9.	<p>Przewóz w jednostce transportowej przewożących towary niebezpieczne pasażerów innych niż załoga pojazdu</p>	500
10.	<p>Naruszenie przepisów zakazu palenia, w trakcie manipulowania ładunkiem lub wykonywania czynności ładunkowych towarów niebezpiecznych, w pobliżu lub wewnątrz pojazdu lub kontenera</p>	500
11.	<p>Nieuzasadnione utrzymywanie pracy silnika pojazdu w czasie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego</p>	1000
12.	<p>Naruszenie przepisów o wykonywaniu przewozu drogowego osób</p>	
12.1.	<p>Pobieranie należności za przewóz osoby pojazdem wykonującym regularny przewóz niezgodnie z cennikiem opłat podanym do publicznej wiadomości</p>	1000
12.2.	<p>Niewydanie pasażerowi przed rozpoczęciem przewozu wymaganego potwierdzenia wniesienia opłaty za przejazd</p>	1000

13.	Naruszenie przepisów o u ywaniu urz dze rejestruj cych, cyfrowych urz dze rejestruj cych, wykresówki lub karty kierowcy	
13.1.	Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem wyposa onym w urz dzenie rejestruj ce lub w cyfrowe urz dzenie rejestruj ce, do którego podł czone zostało niedozwolone urz dzenie dodatkowe wpływaj ce na niewła ciwe funkcjonowanie urz dzenia rejestruj cego	2000
13.2.	Nierejestrowanie za pomoc urz dzenia rejestruj cego lub cyfrowego urz dzenia rejestruj cego na wykresówce lub karcie kierowcy wskaza urz dzenia w zakresie pr dko ci pojazdu, aktywno ci kierowcy i przebytej drogi	2000
13.3.	Nieprawidłowe operowanie przeł cznikiem urz dzenia rejestruj cego lub cyfrowego urz dzenia rejestruj cego umo liwiaj cym zmian rodzaju aktywno ci kierowcy - za ka dy dzie	100 nie wi cej ni 1000
13.4.	Wykonywanie przez kierowc przewozu drogowego z niedziałaj cym lub niewła ciwie działaj cym urz dzeniem rejestruj cym lub cyfrowym urz dzeniem rejestruj cym po upływie dopuszczalnego okresu kierowania pojazdem	1000
13.5.	Wykonywanie przez kierowc przewozu drogowego bez wa nej karty lub z kart uszkodzon po upływie dopuszczalnego okresu kierowania pojazdem	500
13.6.	Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem wyposa onym w urz dzenie rejestruj ce lub cyfrowe urz dzenie rejestruj ce, które zostało odł czone	2000
13.7.	Samowolna ingerencja w prac urz dzenia rejestruj cego lub cyfrowego urz dzenia rejestruj cego zainstalowanego w poje dzie, wskutek której nast piła zmiana	2000

	wskaza urz dzenia w zakresie pr dko ci pojazdu, aktywno ci kierowcy lub przebytej drogi	
13.8.	Nieuzasadnione u ycie kilku wykresówek w ci gu tego samego 24-godzinnego okresu - za ka dy dzie	100
13.9.	U ywanie wykresówki powy ej okresu na jaki jest przeznaczona - za ka d wykresówk	100 nie wi cej ni 1000
13.10.	Zastosowanie typu wykresówki niezatwierdzonego lub nieprzeznaczonego dla danego typu urz dzenia rejestruj cego	200
13.11.	Okazanie podczas kontroli wykresówki brudnej lub uszkodzonej w stopniu uniemo liwiaj cym odczytanie danych	200
13.12.	Okazanie podczas kontroli wykresówki lub karty kierowcy, które nie zawieraj wprowadzonych r cznie b d automatycznie wszystkich wymaganych danych dotycz cych okresów aktywno ci kierowcy - za ka dy dzie	100
13.13.	U ywanie tej samej wykresówki lub karty kierowcy przez kilku kierowców	2000
13.14.	Jednoczesne u ywanie kilku wykresówek lub kart kierowców	2000
13.15.	Okazanie wykresówki, która nie zawiera wymaganego wpisu: 1. imienia lub nazwiska kierowcy 2. numeru rejestracyjnego pojazdu 3. miejsca lub daty pocz tkowej u ytkowania wykresówki 4. miejsca lub daty ko cowej u ywania wykresówki 5. stanu licznika kilometrów w chwili rozpocz cia u ytkowania pojazdu 6. stanu licznika kilometrów w chwili zako czenia 7. u ytkowania pojazdu	50 za brak ka dego wpisu
13.16.	Niezgodno oznaczenia czasowego na wykresówce z urz dowym	100 nie wi cej ni 1000

	czasem kraju rejestracji pojazdu - za ka d wykresówk	
13.17.	Wykonywanie przewozu drogowego przez kierowc , nieposiadaj cego wymaganego wydruku z tachografu w przypadku uszkodzenia karty kierowcy, jej niesprawno ci lub jej nieposiadania - za ka dy brakuj cy wydruk	200 nie wi cej ni 1000
14.	Wykonanie transportu drogowego z naruszeniem art. 18 ust. 4a i ust. 5	500

Załącznik 2.

248)

Lp.	Wyszczególnienie narusze	Wysoko grzywny w złotych
1.	Niewyposa enie kierowcy w:	
1.1.	- wypis z licencji, wypis z zezwolenia, wypis z za wiadczenia o wykonywaniu przewozów na potrzeby własne	2000
1.2.	- wiadectwo kierowcy - dotyczy kierowców niemaj cych obywatelstwa pa stwa członkowskiego Unii Europejskiej	1000
1.3.	- inny dokument, o którym mowa w art. 87, wymagany w zwi zku z realizowanym przewozem	500 za ka dy dokument
2.	Nieprawidłowe, niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym wypełnienie dokumentu, o którym mowa w art. 87, wymaganego w zwi zku z realizowanym przewozem	300 za ka dy dokument
3.	Dopuszczenie do wykonywania przewozu drogowego przez kierowc , który:	
3.1.	- nie uko czył wymaganego w zwi zku z tym przewozem szkolenia - nie posiada orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskaza zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy - nie posiada orzeczenia	1000

3.2.	psychologicznego o braku przeciwwskaza psychologicznych	1000
3.3.	do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy	1000
4.	Dopuszczenie do wykonywania przewozu drogowego zwierząt osoby obsługującej lub opiekuna zwierząt nieposiadających kwalifikacji do transportu zwierząt potwierdzonych przez powiatowego lekarza weterynarii	500
5.	Niewyznaczenie osoby odpowiedzialnej za transport zwierząt	500
6.	Długotrwały przewóz domowych gatunków nieparzystokopytnych innych niż zarejestrowane nieparzystokopytne, bydła, owiec, kóz i wi bez sporządzenia dziennika podróży	1000
7.	Długotrwały przewóz domowych gatunków nieparzystokopytnych innych niż zarejestrowane nieparzystokopytne, bydła, owiec, kóz i wi z nieprawidłowo sporządzonym dziennikiem podróży	500
8.	Nieuzyskanie wymaganego w przewozie drogowym świadectwa zdrowia zwierząt lub dokumentów określonych w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywę 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97	500
9.	Dopuszczenie do przekroczenia czasu przewozu danego gatunku zwierząt	500
10.	Dopuszczenie do przewozu zwierząt pojazdem nieprzystosowanym do	1000

	przewozu danego gatunku zwierząt	
11.	Dopuszczenie do niepowiadomienia lekarza weterynarii o ujawnionej podczas przewozu chorobie, zranieniu albo padnięciu transportowanego zwierzęcia	500
12.	Dopuszczenie do niedopełnienia warunków specjalnych określonych dla przewozu zwierząt	500
13.	Niedopełnienie lub niewłaściwe wykonywanie obowiązków związanych z obsługą zwierząt podczas wykonywania ich przewozu	1000
14.	Dopuszczenie do przewozu drogowego bez wymaganego wiadectwa określonego w umowie o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów	2000
15.	Dopuszczenie do naruszenia przepisów o czasie prowadzenia pojazdu, obowiązkowych przerwach i odpoczynku	2000
16.	Dopuszczenie do naruszenia przepisów o stosowaniu urządzeń rejestrujących samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i odpoczynku oraz aktywności kierowcy	2000
17.	Dopuszczenie do wykonywania przewozu drogowego pojazdem powodującym hałas w stopniu przekraczającym dopuszczalny poziom	200
18.	Dopuszczenie do wykonywania przewozu drogowego pojazdem wydzielającym szkodliwe substancje w stopniu przekraczającym dopuszczalny poziom	300

Załącznik 3.

249)

Lp.	Wyszczególnienie narusze	Wysoko kary pieni nej w złotych
1	2	3
1.	NARUSZENIE OGÓLNYCH ZASAD I WARUNKÓW WYKONYWANIA TRANSPORTU DROGOWEGO I PRZEWOZÓW NA POTRZEBY WŁASNE	
1.1.	Wykonywanie transportu drogowego bez wymaganej licencji	8000
1.2.	Wykonywanie transportu drogowego taksówk pojazdem niewpisanym do licencji z wył czeniem sytuacji gdy wykonuj cy transport drogowy taksówk wyst pił o now licencj	2000
1.3.	Wykonywanie przewozu na potrzeby własne bez wymaganego za wiadczenia	8000
1.4.	Niezgłoszenie na pi mie organowi, który udzielił licencji, zmiany danych, o których mowa w art. 8, w wymaganym terminie	800
1.5.	Niepoddanie si lub uniemo liwienie przeprowadzenia kontroli w cało ci lub w cz ci	10 000
1.6.	Nieprzechowywanie lub przechowywanie niekompletnych dokumentów i innych no ników informacji, o których mowa w art. 16a i art. 33a, przez podmioty wymienione w tym przepisie	10 000
1.7.	Uzale nienie wynagrodzenia kierowcy od ilo ci przewiezionych rzeczy	8000
2.	NARUSZENIE PRZEPISÓW O WYKONYWANIU PRZEWOZU DROGOWEGO OSÓB	
2.1.	Wykonywanie przewozu regularnego bez wymaganego zezwolenia, bez wymaganego za wiadczenia na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego albo potwierdzenia zgłoszenia przewozu w publicznym transporcie zbiorowym	8000
2.2.	Wykonywanie przewozu regularnego	

2.2.1.	z naruszeniem warunków określonych w zezwoleniu,	2000
2.2.2.	za wiadczeniu na wykonywanie	500
2.2.3.	publicznego transportu zbiorowego albo potwierdzeniu zgłoszenia przewozu w publicznym transporcie zbiorowym dotyczących: - dni - godzin odjazdu i przyjazdu - ustalonej trasy przejazdu lub wyznaczonych przystanków	3000
2.3.	Wykonywanie przewozu regularnego bez obowiązującego rozkładu jazdy	2000
2.4.	Wykonywanie przewozu regularnego pojazdem innym niż autobus	5000
2.5.	Wykonywanie przewozu autobusem, który:	
2.5.1.	- nie odpowiada wymaganym warunkom technicznym ze względu na rodzaj wykonywanego przewozu regularnego	5000
2.5.2.	- nie spełnia wymagań w zakresie wyposażenia i oznakowania w związku z przewozem określonej kategorii pasażerów	2000
2.6.	Pobieranie należności za przewóz osoby pojazdem wykonującym regularny przewóz niezgodnie z cennikiem opłat podanym do publicznej wiadomości	2000
2.7.	Niewydanie pasażerowi wymaganego potwierdzenia wniesienia opłaty za przejazd przed rozpoczęciem kursu z wyłączeniem taksówki	2000
2.8.	Niezgłoszenie na piśmie organowi, który udzielił zezwolenia, zmiany danych, o których mowa w art. 22b, w wymaganym terminie	800
2.9.	Wykonywanie przewozów okazjonalnych w krajowym transporcie drogowym pojazdem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 18 ust. 5	8000

2.10.	Wykonywanie przewozu okazjonalnego samochodem niespełniającym kryterium konstrukcyjnego określonego w art. 18 ust. 4a, z zastrzeżeniem przewozów, o których mowa w art. 18 ust. 4b	8000
2.11.	Brak harmonogramu okresów pracy kierowcy obejmującego okresy prowadzenia pojazdu	2000
3.	NARUSZENIE PRZEPISÓW O WYKONYWANIU MIĘDZYNARODOWYCH PRZEWOZÓW DROGOWYCH I PRZEWOZÓW KABOTAZOWYCH	
3.1.	Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego bez posiadania w pojeździe wymaganego ważnego zezwolenia	10 000
3.2.	Niewypełnienie przed wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub niewłaściwie wypełnienie wymaganego przy międzynarodowym przewozie drogowym rzeczy zezwolenia	8000
3.3.	Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego niezgodnie z przepisami ustawy, umowami międzynarodowymi lub warunkami określonymi w zezwoleniu	8000
3.4.	Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego:	
3.4.1.	- bez posiadania w pojeździe certyfikatu potwierdzającego spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu wymaganego odpowiednio do posiadanego zezwolenia	8000
3.4.2.	- pojazdem niespełniającym warunków określonych w certyfikacie potwierdzającym spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu	8000
3.5.	Wykonywanie przewozu kabotazowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zezwolenia	10 000

3.6.	Wykonywanie przewozu kabota owego niezgodnie z warunkami określonymi dla tego przewozu	10 000
3.7.	Zlecenie przewozu drogowego zagranicznemu podmiotowi nieposiadaj cemu wymaganego zezwolenia na transport kabota owy	10 000
3.8.	Zlecenie przewozu rzeczy pojazdem nienormatywnym podmiotowi nieposiadaj cemu wymaganego zezwolenia	8000
3.9.	Umieszczanie w li cie przewozowym i innych dokumentach danych i informacji niezgodnych ze stanem faktycznym	8000
4.	NARUSZENIE PRZEPISÓW O PRZEWOZIE ODPADÓW	
4.1.	Niezgłoszenie wykonywania przewozu drogowego odpadów, w sytuacji gdy na przewóz nie jest wymagane zezwolenie	3000
4.2.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów innych ni niebezpieczne bez wymaganego zezwolenia	2000
4.3.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia	6000
4.4.	Wywóz odpadów poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zezwolenia	6000
4.5.	Wwóz odpadów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zezwolenia	10 000
4.6.	Wykonywanie przewozu drogowego odpadów tranzytem przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zezwolenia	6000
5.	NARUSZENIE PRZEPISÓW O CZASIE PROWADZENIA POJAZDU, OBOWI ZKOWYCH PRZERWACH I ODPOCZYNKU	
5.1.	Przekroczenie maksymalnego	
5.1.1.	dziennego czasu prowadzenia pojazdu:	100
5.1.2.	- o czas powy ej 15 minut do jednej godziny - za ka d nast pn rozpocz t godzin	200

5.2.	Przekroczenie maksymalnego czasu	
5.2.1.	prowadzenia pojazdu bez przerwy:	150
5.2.2.	- o czas powyżej 15 minut do 30 minut - za każde następane rozpoczęcie 30 minut	200
5.3.	Skrócenie dziennego czasu	
5.3.1.	odpoczynku:	100
5.3.2.	- o czas powyżej 15 minut do jednej godziny - za każde następane rozpoczęcie godzin	200
5.4.	Skrócenie tygodniowego czasu	
5.4.1.	odpoczynku:	50
5.4.2.	- o czas do jednej godziny - za każde następane rozpoczęcie godzin	100
5.5.	Przekroczenie tygodniowego czasu	
5.5.1.	prowadzenia pojazdu:	50
5.5.2.	- o czas powyżej 30 minut do dwóch godzin - za każde następane rozpoczęcie godzin	100
5.6.	Przekroczenie całkowitego czasu	
5.6.1.	prowadzenia pojazdu w ciągu dwóch kolejnych tygodni:	100
5.6.2.	- o czas powyżej jednej godziny do czterech godzin - za każde następane rozpoczęcie godzin	150
6.	NARUSZENIE PRZEPISÓW O STOSOWANIU URZĄDZENIEJ REJESTRUJACYCH LUB CYFROWYCH URZĄDZENIEJ REJESTRUJACYCH SAMOCZYNNIE PRÓDKOJAZDY, CZAS JAZDY I POSTOJU	
6.1.	Naruszenie zasad i warunków wyposażenia pojazdu w urządzenie rejestrujące (tachograf)	
6.1.1.	Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem niewyposażonym w urządzenie rejestrujące lub cyfrowe urządzenie rejestrujące	3000
6.1.2.	Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem wyposażonym w urządzenie rejestrujące lub cyfrowe urządzenie rejestrujące, które nie rejestruje wszystkich wymaganych elementów	2000
6.1.3.	Wykonywanie przewozu drogowego	1000

	pojazdem wyposażonym w urządzenie rejestrujące lub cyfrowe urządzenie rejestrujące, które nie rejestruje równoległe danych dotyczących okresów aktywności kierowców prowadzących pojazd	
6.1.4.	Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem wyposażonym w urządzenie rejestrujące lub cyfrowe urządzenie rejestrujące bez wymaganego sprawdzenia okresowego, badania kontrolnego lub kalibracji	1000
6.1.5.	Dopuszczenie do wykonywania przewozu drogowego pojazdem wyposażonym w cyfrowe urządzenie rejestrujące przez kierowcę nieposiadającego własnej, ważnej karty kierowcy	1000
6.1.6.	Wykonywanie przewozu drogowego przez kierowcę, nieposiadającego wymaganego wydruku z tachografu w przypadku uszkodzenia karty kierowcy, jej niesprawności lub jej nieposiadania - za każdy brakujący wydruk	100
6.2.	Wykonywanie przewozu drogowego z ingerencją w działanie urządzenia rejestrującego	
6.2.1.	Nierejestrowanie za pomocą urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego na wykresówce lub karcie kierowcy wskazań w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy i przebytej drogi	5000
6.3.	Naruszenie zasad i warunków użytkowania urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego	
6.3.1.	Nieuzasadnione użycie kilku wykresówek w ciągu tego samego 24-godzinnego okresu - za każdy dzień	200 nie więcej niż 2000
6.3.2.	Zastosowanie typu wykresówki niezatwierdzonego lub nieprzeznaczonego dla danego typu urządzenia rejestrującego - za każdą wykresówkę	100 nie więcej niż 2000
6.3.3.	Okazanie podczas kontroli	300

	wykresówki brudnej lub uszkodzonej w stopniu uniemożliwiającym odczytanie danych - za każdą wykresówkę	
6.3.4.	Używanie tej samej wykresówki lub karty kierowcy przez kilku kierowców	3000
6.3.5.	Jednoczesne używanie kilku wykresówek lub kart kierowców	1000
6.3.6.	Brak w okazanej wykresówce przepisowych wpisów:	50 za brak każdej danej
	1. imienia lub nazwiska kierowcy	
	2. numeru rejestracyjnego pojazdu	
	3. miejsca lub daty początkowej użycowania wykresówki	
	4. miejsca lub daty końcowej użycowania wykresówki	
	5. stanu licznika kilometrów w chwili rozpoczęcia użycowania pojazdu	
6. stanu licznika kilometrów w chwili zakończenia użycowania pojazdu		
6.3.7.	Nieokazanie podczas kontroli w przedsiębiorstwie wykresówki, danych z karty kierowcy, z tachografu cyfrowego lub dokumentu potwierdzającego fakt nieprowadzenia pojazdu - za każdy dzień	500
6.3.8.	Okazanie podczas kontroli w przedsiębiorstwie wykresówki, która nie zawiera wszystkich danych o okresach aktywności kierowcy - za każdą wykresówkę	300
6.3.9.	Udostępnienie podczas kontroli w przedsiębiorstwie niepełnych danych o okresach aktywności kierowcy - za każdy dzień	300
6.3.10.	Okazanie podczas kontroli w przedsiębiorstwie wykresówki, na której stwierdzono dokonanie niedozwolonych, bezużytecznych, urzędniczych rejestracji, ręcznych, automatycznych lub półautomatycznych zapisów prędkości, aktywności lub przebytej drogi - za każdą wykresówkę	1000 nie więcej niż 5000

6.3.11.	Naruszenie obowiązku wczytywania danych z karty kierowcy - za każde dojeżdżenie	500
6.3.12.	Naruszenie obowiązku wczytywania danych urządzenia rejestrującego - za każde dojeżdżenie pojazdu	500
6.3.13.	Nieudostępnienie podczas kontroli w przedsiębiorstwie danych wczytanych z tachografu cyfrowego i karty kierowcy, przechowywanych w przedsiębiorstwie - za każde dojeżdżenie	300
6.3.14.	Samowolna ingerencja w dane zapisane w cyfrowym urządzeniu rejestrującym, na karcie kierowcy lub na karcie przedsiębiorstwa	5000
7.	NARUSZENIE PRZEPISÓW O WYKONYWANIU INNYCH URZĄDZEŃ POMIAROWO-KONTROLNYCH	
7.1.	Samowolna zmiana wskaźnika urządzeń pomiarowo-kontrolnych zainstalowanych w pojeździe przy wykonywaniu transportu drogowego taksówek	1000
8.	NARUSZENIE INNYCH PRZEPISÓW	
8.1.	Wykonywanie przewozu drogowego zwierząt przez przewoźnika nieposiadającego odpowiedniego zezwolenia	6000.

- 1) Art. 1 ust. 2 pkt 2 w brzmieniu ustawy z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 2) Art. 3 ust. 1a dodany ustawą z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.08.2011 r.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 225, poz. 1466 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585 i Nr 106, poz. 622.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 54, poz. 326, Nr 218, poz. 1391 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101, Nr 86, poz. 720 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 152, poz. 1018 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13.
- 5) Art. 4 zmieniony ustawą z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.; pkt 7a uchylony ustawą z dnia 16.12.2010 r. (Dz.U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13), która wchodzi w życie 1.03.2011 r.; pkt 22 dodany ustawą z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.

- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 666, Nr 92, poz. 753 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 106, poz. 622, Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016, Nr 224, poz. 1337 i Nr 230, poz. 1373.
- 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 249, poz. 1830, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 668 i Nr 92, poz. 753, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 oraz z 2011 r. Nr 230, poz. 1373.
- 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1497, z 2007 r. Nr 99, poz. 661 i Nr 192, poz. 1381, z 2009 r. Nr 79, poz. 670, z 2010 r. Nr 43, poz. 246 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13 i Nr 168, poz. 1005.
- 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 230, poz. 1511 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 122, poz. 696 i Nr 171, poz. 1016.
- 10) Art. 6 ust. 2a dodany ustaw z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.04.2011 r.
- 11) Art. 6 ust. 2b dodany ustaw z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.04.2011 r.
- 12) Art. 6 ust. 4 pkt 3 w brzmieniu ustawy z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.04.2011 r.
- 13) Art. 6 ust. 6 uchylony ustaw z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.04.2011 r.
- 14) Art. 6 ust. 7 uchylony ustaw z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.04.2011 r.
- 15) Art. 7 ust. 2 pkt 3 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 16) Art. 8 ust. 2 pkt 2a dodany ustaw z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 17) Art. 8 ust. 3 zmieniony ustaw z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 18) Art. 8 ust. 3a dodany ustaw z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 19) Art. 13 ust. 4 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 20) Art. 14 ust. 5 dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 21) Art. 14a dodany ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 22) Art. 14a ust. 5 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 23) Art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. c w brzmieniu ustawy z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.04.2011 r.; pkt 4 uchylony ustaw z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 24) Art. 15 ust. 2a dodany ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 25) Art. 16a dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 26) Art. 17 ust. 2 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 27) Art. 17a uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 28) Art. 18 ust. 1 pkt 2 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 29) Art. 18 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 30) Art. 18 ust. 4 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 31) Art. 18 ust. 4a dodany ustaw z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.04.2011 r.
- 32) Art. 18 ust. 4b w brzmieniu ustawy z dnia 11.05.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 661), która wchodzi w życie 29.06.2012 r.
- 33) Art. 18 ust. 5 w brzmieniu ustawy z dnia 11.05.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 661), która wchodzi w życie 29.06.2012 r.
- 34) Art. 19 w brzmieniu ustawy z dnia 24.08.2007 r. (Dz.U. Nr 176, poz. 1238), która wchodzi w życie 10.10.2007 r.
- 35) Art. 19 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 36) Art. 19a ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 37) Art. 22 ust. 1a uchylony ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.09.2011 r.
- 38) Art. 22 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 39) Art. 22 ust. 2a dodany ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 40) Art. 22 ust. 4 pkt 4 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.09.2011 r.
- 41) Art. 22 ust. 6 dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.09.2011 r.
- 42) Art. 22a ust. 1 pkt 2 lit. c uchylona ustaw z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 43) Art. 22a ust. 4 uchylony ustaw z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 44) Art. 22a ust. 7 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 45) Art. 22a ust. 8 uchylony ustaw z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 46) Art. 23 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 47) Art. 24 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 48) Art. 24 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.03.2011 r.
- 49) Art. 24 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.03.2011 r.
- 50) Art. 24 ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.03.2011 r.
- 51) Art. 24 ust. 4 w brzmieniu ustawy z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.03.2011 r.
- 52) Art. 24 ust. 5 w brzmieniu ustawy z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.03.2011 r.
- 53) Art. 24 ust. 6 w brzmieniu ustawy z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.03.2011 r.
- 54) Art. 24 ust. 6a dodany ustaw z dnia 4.02.2011 r. (Dz.U. Nr 48, poz. 247), która wchodzi w życie 7.03.2011 r.
- 55) Art. 25 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 56) Art. 25a dodany ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.

- 57) Art. 26 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 58) Art. 27 ust. 2 uchylony ustaw z dnia 7.05.2009 r. (Dz.U. Nr 98, poz. 817), która wchodzi w życie 10.07.2009 r.
- 59) Art. 27 ust. 3 dodany ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 60) Art. 27 ust. 4 dodany ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 61) Art. 27a uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 62) Art. 28 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 63) Art. 28a dodany ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 64) Art. 29 w brzmieniu ustawy z dnia 24.08.2007 r. (Dz.U. Nr 176, poz. 1238), która wchodzi w życie 10.10.2007 r.
- 65) Art. 29 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 66) Art. 29a dodany ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 67) Art. 29b dodany ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 68) Art. 29c dodany ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 69) Art. 30 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 70) Art. 30a ust. 1 pkt 1 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 71) Art. 32 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 72) Art. 32b ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 73) Art. 32c ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 74) Art. 32c ust. 2 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 75) Art. 32c ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 76) Art. 32e ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 77) Art. 32e ust. 2 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 78) Art. 33 ust. 6 w brzmieniu ustawy z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 79) Art. 33 ust. 8 w brzmieniu ustawy z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 80) Art. 33 ust. 9 w brzmieniu ustawy z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 81) Art. 33 ust. 9a w brzmieniu ustawy z dnia 25.03.2011 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 622), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 82) Art. 33 ust. 11 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 83) Art. 33a dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 84) Art. 34 ust. 5 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 85) Art. 34 ust. 6 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 86) Art. 34 ust. 7 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 87) Art. 35 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 88) Art. 38a dodany ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 89) Art. 39a ust. 1 zmieniony ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 90) Art. 39a ust. 2 uchylony ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 91) Art. 39b w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 92) Art. 39b¹ ust. 2 pkt 1 lit. e dodana ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 93) Art. 39b¹ ust. 4 pkt 3 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 94) Art. 39b¹ ust. 5 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 95) Art. 39b² w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 96) Art. 39c ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 97) Art. 39c ust. 2 zmieniony ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 98) Art. 39d ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 99) Art. 39e w brzmieniu ustawy z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 100) Art. 39f ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 6.12.2008 r. (Dz.U. Nr 234, poz. 1574), która wchodzi w życie 14.01.2009 r.
- 101) Art. 39f ust. 4 w brzmieniu ustawy z dnia 6.12.2008 r. (Dz.U. Nr 234, poz. 1574), która wchodzi w życie 14.01.2009 r.
- 102) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573.
- 103) Art. 39f ust. 5 uchylony ustaw z dnia 6.12.2008 r. (Dz.U. Nr 234, poz. 1574), która wchodzi w życie 14.01.2009 r.
- 104) Art. 39f ust. 6 uchylony ustaw z dnia 6.12.2008 r. (Dz.U. Nr 234, poz. 1574), która wchodzi w życie 14.01.2009 r.
- 105) Art. 39f ust. 7 uchylony ustaw z dnia 6.12.2008 r. (Dz.U. Nr 234, poz. 1574), która wchodzi w życie 14.01.2009 r.
- 106) Art. 39g ust. 2 pkt 2 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 107) Art. 39g ust. 5 pkt 4 dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 108) Art. 39g ust. 11 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.; pkt 1 w brzmieniu ustawy z dnia 5.01.2011 r. (Dz.U. Nr 30, poz. 151 ze zm. z Nr 92, poz. 530), która wchodzi w życie 11.02.2012 r.
- 109) Art. 39g ust. 12 dodany ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.

- 110) Art. 39h ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 111) Art. 39i ust. 1 pkt 7 uchylony ustaw z dnia 6.12.2008 r. (Dz.U. Nr 234, poz. 1574), która wchodzi w życie 14.01.2009 r.; ust. 1 zmieniony ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 112) Art. 39i ust. 2 pkt 8 uchylony ustaw z dnia 6.12.2008 r. (Dz.U. Nr 234, poz. 1574), która wchodzi w życie 14.01.2009 r.; ust. 2 zmieniony ustaw z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 113) Art. 39j ust. 5 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 114) Art. 39k ust. 4 w brzmieniu ustawy z dnia 12.02.2010 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 246), która wchodzi w życie 3.04.2010 r.
- 115) Art. 39n dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 116) Art. 41 ust. 1 pkt 9 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 117) Art. 41 ust. 4 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 118) Art. 41 ust. 5 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 119) Art. 42 utracił moc zgodnie z dyspozycją art. 8 ustawy z dnia 7.11.2008 r. (Dz.U. Nr 218, poz. 1391), która wchodzi w życie 30.06.2011 r.
- 120) Art. 42a uchylony ustaw z dnia 7.11.2008 r. (Dz.U. Nr 218, poz. 1391), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 121) Art. 43 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 7.11.2008 r. (Dz.U. Nr 218, poz. 1391), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 122) Art. 44 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.08.2011 r.
- 123) Art. 44 ust. 1b uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 124) Art. 45 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 7.11.2008 r. (Dz.U. Nr 218, poz. 1391), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 125) Art. 45a uchylony ustaw z dnia 7.11.2008 r. (Dz.U. Nr 218, poz. 1391), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 126) Art. 46 ust. 1 zdanie wstępne w brzmieniu ustawy z dnia 7.11.2008 r. (Dz.U. Nr 218, poz. 1391), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.; ust. 1 zmieniony ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.08.2011 r.
- 127) Art. 46 ust. 1a dodany ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 128) Art. 46 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.08.2011 r.
- 129) Art. 46 ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 7.11.2008 r. (Dz.U. Nr 218, poz. 1391), która wchodzi w życie 1.07.2011 r.
- 130) Art. 46 ust. 3a uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 131) Art. 47 ust. 3 pkt 7 zmieniony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 132) Art. 48 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.08.2011 r.
- 133) Art. 50 zmieniony ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.08.2011 r.; pkt 1 zmieniony ustaw z dnia 19.08.2011 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1367), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.; zmieniony ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 134) Art. 50a w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w życie 1.01.2011 r.
- 135) Art. 50b dodany ustaw z dnia 5.08.2010 r. (Dz.U. Nr 164, poz. 1107), która wchodzi w życie 22.09.2010 r.
- 136) Art. 51 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.08.2011 r.
- 137) Art. 52 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w życie 31.12.2010 r.
- 138) Art. 52 ust. 1a dodany ustaw z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w życie 31.12.2010 r.
- 139) Art. 52 ust. 1b dodany ustaw z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w życie 31.12.2010 r.
- 140) Art. 52 ust. 1c w brzmieniu ustawy z dnia 11.05.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 661), która wchodzi w życie 29.06.2012 r.
- 141) Art. 52 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w życie 31.12.2010 r.
- 142) Art. 53 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 143) Art. 53 ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 144) Art. 53 ust. 3a dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 145) Art. 53 ust. 3b dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 146) Art. 53 ust. 3c dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 147) Art. 53 ust. 3d dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 148) Art. 53 ust. 3e dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 149) Art. 53 ust. 3f dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 150) Art. 53 ust. 3g dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 151) Art. 53 ust. 3h dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 152) Art. 53 ust. 3i dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 153) Art. 53 ust. 3j dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 154) Art. 53 ust. 3k dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 155) Art. 53 ust. 3l dodany ustaw z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w życie 24.03.2009 r.
- 156) Art. 53 ust. 4 w brzmieniu ustawy z dnia 23.01.2009 r. (Dz.U. Nr 31, poz. 206), która wchodzi w życie 1.04.2009 r.
- 157) Art. 53 ust. 5 w brzmieniu ustawy z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w życie 31.12.2010 r.
- 158) Art. 54 ust. 2 zmieniony ustaw z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w życie 3.11.2007 r.; zmieniony ustaw z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w życie 31.12.2010 r.; pkt 11a dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w życie 1.08.2011 r.
- 159) Art. 54 ust. 2a dodany ustaw z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w życie 31.12.2010 r.

- 160) Art. 54 ust. 4 dodany ustaw z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 3.11.2007 r.
- 161) Art. 54a uchylony ustaw z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 3.11.2007 r.
- 162) Art. 54b dodany ustaw z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 3.11.2007 r., z wyj tkiem ust. 2 i 3, które wchodz w ycie 1.05.2009 r.
- 163) Art. 54b ust. 1 dodany ustaw z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 3.11.2007 r.
- 164) Art. 54b ust. 2 dodany ustaw z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 1.05.2009 r.
- 165) Art. 54b ust. 3 dodany ustaw z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 1.05.2009 r.
- 166) Art. 54b ust. 4 dodany ustaw z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 3.11.2007 r.
- 167) Art. 55 ust. 1 pkt 3a dodany ustaw z dnia 7.11.2008 r. (Dz.U. Nr 218, poz. 1391), która wchodzi w ycie 1.07.2011 r.; ust. 1 zmieniony ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w ycie 1.01.2012 r.
- 168) Art. 55 ust. 1a w brzmieniu ustawy z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 169) Art. 55 ust. 1b dodany ustaw z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 170) Art. 55 ust. 1c dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w ycie 1.01.2012 r.
- 171) Art. 56 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 172) Art. 56 ust. 1 pkt 4 dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w ycie 1.01.2012 r.
- 173) Art. 56 ust. 3 dodany ustaw z dnia 11.05.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 661), która wchodzi w ycie 29.06.2012 r.
- 174) Art. 67 ust. 3 dodany ustaw z dnia 11.05.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 661), która wchodzi w ycie 29.06.2012 r.
- 175) Art. 68 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 176) Art. 69 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 177) Art. 69 ust. 3a w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 178) Art. 69 ust. 6 dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 179) Art. 69 ust. 7 dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 180) Art. 70 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 181) Art. 70 ust. 1a dodany ustaw z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 182) Art. 70 ust. 1b dodany ustaw z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 183) Art. 70 ust. 2 uchylony ustaw z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 184) Art. 70 ust. 4 w brzmieniu ustawy z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w ycie 31.12.2010 r.
- 185) Art. 71 w brzmieniu ustawy z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w ycie 31.12.2010 r.
- 186) Art. 72 pkt 5 w brzmieniu ustawy z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w ycie 1.01.2012 r.
- 187) Art. 73 ust. 1a dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w ycie 1.01.2012 r.
- 188) Art. 74 w brzmieniu ustawy z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 189) Art. 76 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w ycie 31.12.2010 r.
- 190) Art. 76 ust. 2a dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 191) Art. 76 ust. 2b dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 192) Art. 76 ust. 2c dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 193) Art. 76 ust. 4 pkt 1 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 194) Art. 76a w brzmieniu ustawy z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w ycie 31.12.2010 r.
- 195) Art. 76a ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 196) Art. 76a ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 197) Art. 77 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 21.11.2008 r. (Dz.U. Nr 227, poz. 1505), która wchodzi w ycie 24.03.2009 r.
- 198) Art. 79 w brzmieniu ustawy z dnia 29.10.2010 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1466), która wchodzi w ycie 31.12.2010 r.
- 199) Art. 80 ust. 2 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 200) Art. 80 ust. 2a uchylony ustaw z dnia 16.12.2010 r. (Dz.U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13), która wchodzi w ycie 1.03.2011 r.
- 201) Art. 80 ust. 2b dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 202) Art. 80 ust. 2c dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 203) Art. 80 ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 204) Art. 80 ust. 3a dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 205) Art. 80 ust. 3b dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 206) Art. 80 ust. 3c dodany ustaw z dnia 1.07.2011 r. (Dz.U. Nr 159, poz. 945), która wchodzi w ycie 1.08.2011 r.
- 207) Art. 80 ust. 4 dodany ustaw z dnia 16.12.2010 r. (Dz.U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13), która wchodzi w ycie 1.03.2011 r.
- 208) Art. 81 w brzmieniu ustawy z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 3.11.2007 r.
- 209) Art. 83 ust. 3 w brzmieniu ustawy z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w ycie 1.01.2011 r.
- 210) Art. 84 ust. 3 uchylony ustaw z dnia 3.12.2010 r. (Dz.U. Nr 249, poz. 1656), która wchodzi w ycie 1.01.2011 r.
- 211) Art. 85 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 212) Art. 85 ust. 4 dodany ustaw z dnia 19.12.2008 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która wchodzi w ycie 7.03.2009 r.
- 213) Art. 87 ust. 1 w brzmieniu ustawy z dnia 19.09.2007 r. (Dz.U. Nr 192, poz. 1381), która wchodzi w ycie 3.11.2007 r.; pkt 2 zmieniony ustaw z dnia 16.12.2010 r. (Dz.U. Nr 247, poz. 1652), która wchodzi w ycie 1.01.2011 r.; ust. 1 pkt 2 lit. f dodana

- 244) Zamieszczone w obwieszczeniu.
- 244) Zamieszczone w obwieszczeniu.
- 244) Zamieszczone w obwieszczeniu.
- 245) Ustawa została ogłoszona w dniu 30.10.2001 r.
- 246) Załącznik uchylony ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 247) Załącznik 1 dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 248) Załącznik 2 dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.
- 249) Załącznik 3 dodany ustaw z dnia 16.09.2011 r. (Dz.U. Nr 244, poz. 1454), która wchodzi w życie 1.01.2012 r.